சோழர் கோயிற் பணிகள்
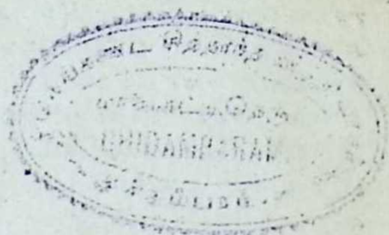

ஜே. எம். சோமசுந்தரம்.

THE TEACHERS' PUBLISHING HOUSE, MADRAS.

உ

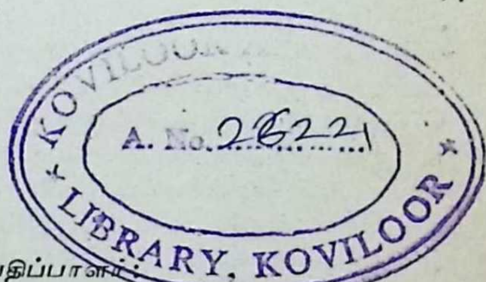
சிவமயம்

சோழர் கோயிற்பணிகள்

ஆசிரியர் :

ஜே. எம். சோமசுந்தரம் பிள்ளை, பி.ஏ., பி.எல்.

பதிப்பாளர் :

ஆசிரியர் நூற்பதிப்புக் கழகம்

பவழக்காரத் தெரு : : சென்னை. 1.

விலை ரூ. 1-12-0] 1948 [பதிப்புரிமை ஆசிரியருக்கே.

உ

சிவமயம்

மதிப்புரை

தஞ்சாவூர் ஸ்ரீ பிருகதீசுவரஸ்வாமி கோயில் மானேஜராகவுள்ள ஸ்ரீமான் ஜே. எம். சோமசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் எழுதிய சோழர் கோயிற் பணிகள் என்னும் புத்தகத்தைப் பார்த்தேன். தமிழ்நாட்டு முடியுடை வேந்தராகிய சோழர்களது பெருமையையும் அவர்களுடைய ஆலயத் திருப்பணிகளையும்பற்றி விரிவாக எழுதியிருப்பது கண்டு மகிழ்ந்தேன். கர்ணபரம்பரைச் செய்தி, நூல் வழக்கு, சிலாசாஸனங்கள் முதலியவற்றாலறிந்த விஷயங்களை ஒழுங்குபடுத்தி எளிய தமிழ் நடையில் எழுதியிருத்தலின், இது தமிழ் நாட்டாருக்கு மிகவும் பயன்படுமென்பது என் கருத்து.

திருவல்லிக்கேணி
20-7-39.

இங்ஙனம்,
வே. சாமிநாதையர்.

உ

இரண்டாம் பதிப்பின் முகவுரை

நம் தமிழகத்தை முற்காலத்தில் ஆட்சிபுரிந்த முடியுடை வேந்தர் மூவருள் சோழரே அரசியல் அமைப்பிற்கு முதலில் வைத்து எண்ணத்தக்கவர் ஆவர். இச்சிறு நூல் அன்னோரது அரசியற்றிறனையும், அவர்கள் இறைபணி நின்று எடுப்பித்த கோயில்களையும் பன்னூறாண்டுகட்குப் பின்னர்த் தமிழ்மக்கட்கு நினைப்பூட்ட நினைந்து எழுதப் பெற்றதாகும். இதன் முதற்பதிப்பைத் தமிழுலகம் நன்கு மதித்து ஏற்றுக்கொண்டமைக்கும், இதன் பொருளைப் பாராட்டிச் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தார் தமது மாணவர் தேர்வுக்குரிய பாடப் புத்தகங்களுள் ஒன்றாக இதனை அமைத்தமைக்கும், இதனைச் செம்மைப்படுத்த உதவிய அரிய நண்பர் பலருக்கும், எனது நன்றி உரியதாகும்.

இங்ஙனம்,
ஜே. எம். சோமசுந்தரம்.

பழநி, விஷு, சித்திரை, 1.

மூன்றும் பதிப்புரை

தமிழகத்துச் சரிதம் இன்னும் விரிவாக எழுதப்பெறவேண்டிய தொன்றாகும். இதுவரை, சரித்திர ஆசிரியர் பலரும் அதனைத் தமது நூற்களில் மிகச் சுருக்கமாகவே கையாண்டுள்ளனர். இக்கடமையும் பொறுப்பும் தமிழ் அறிஞரதேயாகும். இவ்வரிய பணியை எதிர்காலம் விரைவில் வரவேற்கின்றது.

'சோழர் கோயிற் பணிகள்' சோழர்களது அரசியற்றிறனையும் அருட்பணிகளையும் ஒருவாறு விளக்குவதாகும். இதன் மூன்றும் பதிப்பிற்குப் பேருதவிபுரிந்த அண்ணமலை பல்கலைக்கழகம் பாட அமைப்புக் கழகத்தாருக்கு (The Board of Studies) எனது மனமார்ந்த நன்றி உரியதாகும். தமிழ் அன்பர், ஆராய்ச்சியினர், சென்னை, திருவாங்கூர், மைசூர் பல்கலைக் கழகத்தாரும் முற்போந்த பதிப்பினை ஆதரித்தனர். இந்நூலிற் காணும் பல அரிய படங்களை உதவியவர்கள் : இந்திய தொல் பொருள் பாதுகாப்புக் கழகத்தாரும் (The Archaeological Survey of India), தஞ்சாவூர் அரண்மனை தேவத்தானங்களின் பரம்பரை தருமகர்த்தரும் ஆவர். இந்நூலைச் செம்மையாக்க உதவியவர் என் நண்பர்கள் ; இந்நூலை அரிய முறையில் அச்சேற்றித் தந்தவர், சென்னை ஆசிரியர் நூற்பதிப்புக் கழகத்தின் உரிமையாளர்; இவர்கள் யாவருக்கும் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இந்நூலை அறிஞருலகம் ஏற்று, நமது அருட்கலைச் செல்வங்களின் பண்பும் பயனும் பெறுவதாக.

சென்னை, 1948

ஜே. எம். சோமசுந்தரம்.

ஆசிரியரின் மற்ற நூல்கள்

The Great Temple at Tanjore, 1935.

தஞ்சைத் திருக் கோயில்கள், 1939.

PALNI, the Sacred Hill of Muruga, 1941.

A Plan For TIRUCHENDUR, 1946.

The Five Tamil Idylls of PATTUPPATTU, 1947.

TIRUCHENDUR,—the Sea-shore Temple of SUBRAHMANYAM, 1948.

பழநித் தலவரலாறும், திருக்கோயில் வழிபாடும், 1948.

சோழர் கோயிற் பணிகள்

[மூன்றும் பதிப்பு]

CHIDAMBARAM.

தஞ்சைப் பெருவுடையார் கோயில் - 1798. [ஓர் ஓவியத்திலிருந்

சோழர் கோயிற் பணிகள்

தமிழ்நாட்டு முடியுடை மூவேந்தருள் சோழ ரது வள்ளன்மையும் சமயப்பற்றும் இன்றும் உலகம் சிறப்புறக் கொண்டாடப்படுவனவாம். தமிழ் மூதாட்டியார், அவரைக் கூறுமிடத்து,

"தண்ணீரும் காவிரியே தார்வேந்தன் சோழனே
மண்ணாவதும்சோழ மண்டலமே"

என நீர், இறை, நிலம் எனும் மூன்றையும் ஒருங்கு போற்றுவாராயினர். கலிங்கத்துப்பரணி யாசிரியரும்,

"பல்கொடி
தாழ மேருவிலுயர்ந்த செம்பியர்
தனிப்புலிக்கொடி தழைக்கவே"

எனப் புகழ்ந்து பாடியுள்ளார். சூரிய குலத் தோன்றல்களாகிய சோழ மன்னர்கள் சரித்திர காலத்திற்குப் பல நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே சீரும் சிறப்புமெய்தியிருந்தமை பல சான்றுகளால் அறியக்கிடக்கின்றது. அவர்களுள், தலைசிறந்து விளங்கிய சிலர் பெயரையே பண்டைத் தமிழ் இலக்கியங்களில் காண்கிறோம்.

சோழர்கள் ஆங்காங்கு எடுப்பித்த கற்றளிகளே, அன்னோரை நினைப்பூட்டும் வெற்றித்தூண்களாக இன்றுவரை நின்று நிலவுகின்றன. பண்

டைச்சோழர்களும் அவர்கள் பின்வந்த சரித்திர காலப் பல்லவ, பாண்டிய, சோழர்களும் பழைய கோயில்களைப் பெரிதாக்கியும், சீர்பெறப் புதுப்பித்தும், புதிய கோயில்களைத் திருச்சுற்றாலயம், எழு நிலை மாடம், விமானம் முதலிய பல உறுப்புக்களுடன் எடுப்பித்தும் தங்களுடைய வலியையும் புகழையும் நிலைநாட்டினர். ஆயினும், தமிழகத்திலே புராதன காலமுதல் அழகினாலும், உருவத்தினாலும், அற்புதச் சிற்பங்களாலும், கடவுட் சிலைகளாலும் கண்டோர் வியக்கும்படி எண்ணற்ற கோயில்களைக் கட்டிய பெருமை சோழ குலத்தாருடையது.

சோழர்களுள் முன்னோனாகிய முசுகுந்தச் சக்கரவர்த்தி, இந்திரனுக்குச் செய்த உதவியின் நன்றியாகப் பெற்ற ஏழு தியாகராச விடங்க மூர்த்திகள், கோயில்கொண்ட இடங்கள் சப்தவிடங்கத் தலங்களெனக் கூறப்பெறுகின்றன. அவை, திருவாரூர், திருநாகைக்காரோணம், திருக்காராயில், திருக்கோளிலி, திருமறைக்காடு (வேதாரணியம்), திருநள்ளாறு, திருவாய்மூர் ஆகிய பதிகளிலுள்ள திருக்கோயில்களென்பதைக் கந்தபுராணம், கந்த விரதப்படலச் செய்யுட்களால் அறியலாம். அதற்கடுத்து, மனுச்சோழன், கிள்ளிவளவன் ஆகிய இவர்கள் காலத்தில் சைவமதம் சிறப்புற்றிருந்தது. அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களுள் ஒருவரும், பழையசோழ மன்னருமான கோச்செங்கணான் சோழ தேசத்தில்,

"எண்டோ ளீசற்கு எழில் மாடம் எழுபது செய்துலகம் ஆண்டான்" எனத் திருநறையூர் திருப் பதிகத்தில் திருமங்கைமன்னன் திருவாக்காலும் மற்றும் தமிழ்மறைகளாலும் [1] உணரக்கிடக்கின்றது.

காலப்போக்கில், சோழமன்னரின் சீரும், சிறப்பும் குன்றவே, ஆறுவது நூற்றாண்டின் இறுதியில் அன்னார் பல்லவ பாண்டியர்களின் பேரரசுக்குட்பட்டவராகவும், ஆங்காங்குச் சிற்றரசர்களாகவும், சேனைத் தலைவராகவுமிருந்து, பாண்டியருக்கும் பல்லவருக்கும் இடைவிடாது நடந்த போரில் மாறிமாறி இருபக்கங்களிலும் சேர்ந்து துணைபுரிந்ததாகவும் தெரிகிறது. வேள்விக்குடிச் செப்பேட்டிலும், வேலூர்ப் பாளையம் பட்டயத்திலும் இவ்விடைக்காலச் சோழமன்னர்களைப் பற்றிய அருகிய குறிப்புக்கள் காணப்படுகின்றன. 7-ஆவது, 8-ஆவது நூற்றாண்டிலுங்கூட, பொன்னி நாடெனப்படும் தஞ்சாவூர் சில்லாவிலும் அதற்கு அருகிலும் அவர்கள் வதிந்திருந்தனர் என்பது, பல்லவர், பாண்டியர், மேலைச்சாளுக்கியர், இராட்டிரகூடர் முதலியோர் கல்வெட்டுக்களால் அறியக் கிடக்கின்றது. அரசியற்றுறையில் பொலிவிழந்த

[1] **தேவாரம்: சம்பந்தர்** திருவைகன் மாடக்கோயிற் பதிகங்கள். **1, 4, 5.** திருவம்பர்; **சுந்தரர்** : திருநன்னிலம். **10.** திருநறையூர் பதிகங்கள். இந்தகைய கோயில்கள் திருமங்கை மன்னன் (ஆழ்வார்) காலத்து எழுபது தான் இருந்தன போலும். இவை பெருங் கோயில் எனவும் மாடக்கோயில் எனவும் கூறப்படுவன. அவைகளுள் எட்டுக்கோயில்கள் இவர்காலத்து மறைந்து போயிருந்தலும் கூடும்.

இக்காலத்திலுங்கூட இச்சோழர்கள் சைவசமய வளர்ச்சிக்குப் பாடுபட்டு வந்தமையும், சோழ அரசன் மகளாகிய மங்கையர்க்கரசியார் பாண்டிமா தேவியாகி, அமண்சமயம் மிகுந்திருந்த பாண்டி நாடு, மீண்டும் சைவசமயம் நிலைபெற்றோங்கச் செய்த செய்தியும், ஆளுடைய நம்பிகள் ஆலவாய்க் கெழுந்தருளியகாலத்து, ஆண்டு, "தென்னவர் கோன் மகளாரைத் திருவேட்டு" இனிதமர்ந்த சோழனைப் பற்றிய செய்தியும், பிறவும் பெரிய புராணம் என்ற அருள் நூலில் காணப்படுவனவாம்.

திருக்கோயில்களின் வளர்ச்சி

தமிழகத்தில் ஆதிகாலக் கோயில்கள், மரத்தாலும், செங்கல் (சுடுமண்) லாலும், சுதையாலும், கட்டப்பட்டவையாகும். அதனல், அக்காலத்திருந்த கோயில்கள் ஒன்றுமே காணக்கிடைக்கவில்லை. ஆறாம் நூற்றாண்டின் இறுதியிலும், 7-ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலும் காஞ்சியிலிருந்து அரசு புரிந்த பல்லவப் பேரரசர்களே முதன் முதல் கற்றளி (கற்கோயில்) எடுக்கத் தொடங்கினர்கள். இவ்வுண்மை, வடமொழி, தென்மொழி இலக்கியங்களால் அறியப்படுதலோடு, தென்னர்க்காடு சீமையிலுள்ள மண்டகப்பட்டு என்ற சிற்றூரில் மகேந்திர வர்மன் [கி. பி. 600-630] செய்வித்த ஒரு கல் மண்டபத்தில், "இக்கோயில் பிரமனுக்கும், ஈஸ்வரனுக்கும், விஷ்ணுவுக்கும், விசித்திர சித்தனல் செங்கல், சுண்ணும்பு, மரம், உலோகமில்லாமல்

அமைக்கப்பட்டது" என்று பொறிக்கப்பட்டிருப்பதால், [2] அவ்வரசனுக்கு முன்னர் மண், மரம் முதலிய பொருள்களாலேயே கோயில்கள் கட்டப்பட்டு வந்தன என்பது அறியப்படுகிறது. இப்பல்லவர்கள் தலைப்பட்டே, மாமண்டூர், மகேந்திரவாடி, சிங்கவரம், நாமக்கல் முதலிய ஊர்களில் விஷ்ணு கோயில்களும்; சீயமங்கலம், பல்லாவரம், வல்லம், தளவானூர், திருக்கழுக்குன்றம், திருச்சிராப்பள்ளி, புதுக்கோட்டை, திருமயம் முதலிய இடங்களில் சிவன் கோயில்களும்; மண்டகப்பட்டில் திரிமூர்த்திகள் கோயில்களும், சிற்றன்னவாயிலில் சமணர் கோயிலும் எடுப்பித்தனர். இத்தகைய ஒற்றைக்கல் மலைகளையும், பாறைகளையும் உட்புறமாகவே குடைந்து இறைவனுக்கு மண்டபம்போல் கோயில்கள் சமைக்கப்பட்டன என்பது மகேந்திரவர்மனது மேற்கூறிய மண்டகப்பட்டுக் கல் வெட்டாலும் பிறவற்றாலும் தெரிகிறது. மகேந்திர வர்மன் சமண சமயியாக யிருந்தபோது இக்குடவரைக் கோயில்கள் சமணப் பள்ளிகளாகச் செதுக்கப்பெற்றவை. பின்பு, அப்ப மூர்த்திகளின் சைவத்தைப் போக்கமுயன்ற துன்பங்கள் அவரைக் கொடுமை செய்யாதொழிய, மகேந்திரவர்

---

[2] Epi. Ind. xvii p. 7; Ins. 51 of 1914. தமிழ்ப் பொழில் VI. p. 361. செங்கல்லால் கட்டப்பெற்ற திருவைகாவூர் மகாதேவன் கோயிலைக் கற்களால் கட்டுவதற்கும், ஏற்கனவே உள்ள தேவதான நிலங்கள் போதாமையிற் கோயிலின் செலவுக்கும் நிலதானம் கொடுத்ததைக் குலோத்துங்கன்-I காலத்துக் கல்வெட்டு அறிவிப்பது காண்க.

மன் பரம சைவனாக மாறினான். அதன் பின்பே, அவனது குடவரைக் கோயில்கள் யாவும் சிவன் கோயில்களாக மாறின. திருச்சிராப்பள்ளி மேலக் குடவரைக் குகையும், கங்காதர மூர்த்தியின் அருமைச் சிற்பங்கள் திகழவும், மூலத்தானத்துக் குகையில் இலிங்கமும், தனது உருவச்சிலையும் அமைத்ததாக அவ்விடத்துக் கல்வெட்டுக்கள் [3(a)] கூறுகின்றன. சிராப்பள்ளி மேவிய தாயுமானச் செல்வருடைய இலிங்கமூர்த்தியையும் கோயிலையும் எடுப்பித்தவனும் இவனே.

அதற்கு அடுத்தபடியாக, மாமல்லன் என்று சிறப்புப் பெயர் பெற்ற நரசிம்மவர்மன் I[3] (கி. பி. 640-674) காலத்தில் அக்குகைக் கோயில்களின் உட்புறமேயன்றி வெளிப்புறத்தினும் பாறைகளையே விமானங்கள் போன்று செதுக்கி அமைத்தமை, "கலங்கள் இலங்கும் கடல் மல்லை" யிலுள்ள கடற்றுறையோரக் கோயில்களிலிருந்து தெரிகிறது. அவை, 'ஏழுரதக் கோயில்' களென மகாபலிபுரத்தில் இன்றும் சிறப்புடன் விளங்குவது யாவரும் அறிந்ததே. தனித்தனிக் கருங்கல்லால் கட்டிய விமானங்கள் போல் ஒவ்வொன்றும் ஒரே கல்லில் செதுக்கப் பட்டிருக்கின்றது. இவைகளை ஆசாக வைத்துக் கொண்டே பிற்காலத்தில் ஆலய விமானங்கள் எடுக்கப் பெற்றன. சிவசூடாமணி என்ற ராஜசிங்க பல்லவன் காலத்து உண்டாய மாமல்ல புரத்திலுள்ள

---

[3]a Ins. 63, 64 of 1888. [3] Ins. 368 of 1908.

நெய்தற் கோட்டமும் (Shore-Temple), காஞ்சியி லுள்ள ஸ்ரீ கைலாசநாதர் கோயிலும், அவ்விடமே அவன் மகன் இரண்டாம் பரமேசுவரன் எடுத்த ஸ்ரீ வைகுண்டப்பெருமாள் கோயிலும், கல்லாலும் சாந்தாலும் ஆக்கப் பெற்றவை. இதற்கடுத்தபடி யாக, இராசசிம்மன் காலத்தில் (கி. பி. 674-680) எடுக்கப்பட்ட கோயில்கள் மலைகளைப் பெருங்கற்க ளாகப் பெயர்த்துச் செதுக்கி இசைவு தெரியாமல் அடுக்கி எழுப்பியனவாகும். இத்தகைய கோயில் கள் முதற்படியாக இறைவன் கோயிலும் முன் மண்டபமுமாகவே அமைந்தவை; பின்பு, தனிப் பட்ட சுற்றாலைகளும் ஏற்படுத்தப்பட்டன. இராஜ சிம்மனுக்குப் பின், நந்திவர்மன் (கி. பி. 800-880) எடுப்பித்தவை, படுத்த யானை போல் பார்வைக் குத் தோன்றுவன. இவற்றைக் "குஞ்சரம், தூங் கானை மாடம், கஜப்பிரஷ்டம்" என்று சிற்ப நூலு டையோர் கூறுவர்.

இக்காலத்தனவும் இதற்குமுற்பட்டனவுமான கோயில்கள் பல திறப்பட்டனவாக அப்ப மூர்த் திகள் தேவாரத்தில் காணப்படுகின்றன.

"பெருக்காறு சடைக்கணிந்த பெருமான் சேரும் பெருங் [கோயி லெழு பதினேடெட்டு மற்றுங்,

கரக்கோயில் கடிபொழில்சூழ் ஞாழற்கோயில் கருப்பறியல் [பொருப்பனைய கொகுடிக்கோயில்,

இருக்கோதி மறையவர்கள் வழிபட்டேத்தும் இளங்கோ [யில் மணிக்கோயில் ஆலக்கோயில்,

திருக்கோயில் சிவனுறையுங் கோயில் சூழ்ந்து, தாழ்ந்
[திறைஞ்சத் தீவினைகள் தீரும் அன்றே.''
[அப்பர்—அடைவு திருத்தாண்டகம். 5)

இவைகளின் சிறப்பியல்புகள்[4] தெளிவாகக் காணக் கிடையாவிடினும் ஆராய்ச்சியால் தெரிந்தவரை கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

---

[4] தமிழ்ப்பொழில் XV. p. 83. அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம் ஆராய்ச்சித் துறை திரு. வித்துவான் T. V. சதாசிவ பண்டாரத்தார்-அவர்களால் தெரிவதாவன :—**பெருங் கோயில்**களெல்லாம் செய்குன்றுகள் மேல் எடுப்பிக்கப் பெற்றவை. இவற்றை மலைக் கோயில்கள் என்றும் கூறலாம். சம்பந்தப் பெருமான் திருநல்லூரிலுள்ள பெருங்கோயிலை 'மலைமல்கு கோயில்' என்று கூறியிருப்பது அதன் அமைப்பை ஒருவாறு உணர்த்துவதாகும். நன்னிலத்துப் பெருங்கோயில், குடவாயில் பெருங்கோயில், வைகல் மாடக்கோயில், தண்டலைச்சேரி மாடக்கோயில் முதலியன காண்க. மாடக்கோயில் பெருங்கோயில் எனினும் ஒக்கும். மாடக்கோயில் என்பது யானை ஏறாத வண்ணம் பூமி மட்டத்துக்கு மேல் மிகவும் உயரமாகப் படிக்கட்டுக்கள் அமைத்துக் கட்டப்பெற்றதாகும்- இத்தகையவை கோச்செங் கண்ணான் எடுப்பித்தவை. இம்மாடக் கோயிலின் விமானம் யானைதூங்கும் நிலையில் கட்டப்பெற்றிருக்குமாயின் அதனைத் தூங்கானை மாடக்கோயில் என்பர். உதாரணமாகப் பெண்ணாகடம் திருக்கோயிலையும் திருப்பனந்தாள் ஊருடையப்பர், திருத்தணி, இன்னம்பர் கோயில்களையும் காண்க.

கரக்கோயில் என்பது தேர் வடிவமாகச் சக்கரங்களோடு அமைக்கப்பெற்ற கோயிலாகும். அத்தகைய கோயில் நம் தமிழ் நாட்டில் ஒன்றுதான் உளது என்பது தேவாரப் பதிகத்தால் அறியக் கிடக்கின்றது. அது சிதம்பரம் தாலூகாவில் காட்டுமன்னார் கோயிலுக்குத் தெற்கே நான்கு மைலிலுள்ள கடம்பூரில் இருக்கிறது.

ஞாழற்கோயில் : ஞாழல் என்பது ஒரு மரத்தின் பெயர். அம் மரத்தினடியில் எழுந்தருளியுள்ள பெருமான் ஞாழற்பெருமான்

சோழர் கோயிற் சிற்ப அமைப்பு

பிற்காலச் சோழர் பேரரசு விசயாலயனுடன் தோன்றியது. அவ்வொன்பதாவது நூற்றாண்டின் பிற்பகுதி தொடங்கிப் பதினொன்றாவது நூற்றாண்டின் முற்பகுதிவரை, சோழர்களின் ஆதிக்கத்தில் எடுப்பித்த கோயில்களின் சிற்ப அமைப்பு ஏறக்குறைய ஒரு தன்மையன வென்னலாம். அளவில்

என்று வழங்கப் பெற்றனராதல் வேண்டும். "பாதிரிப் புலியூர்த் திருக்கடை ஞாழற் பெருமானடிகளுக்கு" என்று வரும் கல்வெட்டின் (S. I. I. vii. 744) துணைகொண்டு, திருப்பாதிரிப் புலியூரிலுள்ள கோயில் முற்காலத்தில் ஞாழற் கோயில்என்று வழங்கப் பெற்றிருத்தல் கூடும்.

கொகுடிக் கோயில். கொகுடி என்பது ஒருவகை முல்லை. அம்முல்லைமிகுதியாகவுள்ள ஓரிடத்தில் அமைந்த பெருங்கோயில் என்பதாகும். திருக்கருப்பறியலூரின்கண் உள்ள கோயில் கொகுடிக் கோயில் எனத் தேவாரம் கூறும். இவ்வூர் இப்போது சீகாழிக்கு மேற்கே ஆறு மைல் தூரத்திலுள்ளது. இவ்வூர் இப்போது மேலக்காழி என்றும், தலைஞாயிறு என்றும் வழங்கப் பெறுகிறது.

இளங்கோயில். திருமீயச்சூரின்கண் குறிக்கப்படுகிறது— பழைய கோயிலைப் புதுப்பிக்குங்கால் அதற்கு சமீபத்தில் இறைவனை எழுந்தருளுவித்து வழிபாடு புரிந்த கோயில் இளங்கோயில் ஆகும்.

மணிக்கோயில். இதனைப்பற்றி இன்னும் ஆராயற்பாலதாகும்.

ஆலக்கோயில். திருக்கச்சூரின்கண் சிவபெருமானை "ஆலமர்செல்வன்" எனக் கூறியிருப்ப, இறைவன் ஆலமர நீழலில் எழுந்தருளியுள்ள கோயில் ஆலக்கோயில் என்று வழங்கப் பெற்றிருத்தல் வேண்டும்- திருக்கச்சூர்—செங்கற்பட்டிற்கு வடக்கேயுள்ள சிங்கப் பெருமாள்கோயில் புகைவண்டி நிலையத்திற்கு அண்மையிலுள்ளது. சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளுக்கு நண்பகலில் சிவபெருமான் அன்னம் அளித்த தலம்.

சில சிறிதும் சில மிகப் பெரிதுமாக இருப்பினும், அவைகள் யாவும் உபானமுதல் ஸ்தூபிவரையில் கற்றளி—கற்களாலாகிய கோயில்களாகவே சமைக்கப்பெற்றிருந்தன. அவைகளின் நிலப் பரப்பு (axial lengths) கிழக்கு-மேற்கு நோக்கியவை யாகும். இறைவனது கருவறை (கருப்பக்ருகம்) சதுர வடிவின. அதன் முன் அந்தராளமும், முகமண்டபம் என்ற அர்த்த மண்டபமும், சில, அதன் முன் மண்டபமாகிய மகாமண்டபத்தையும் பெற்றிருந்தன. இவை இம்மூன்று அங்கங்களைப் பொருந்திய தன்மையால் திரியங்கமெனக் கூறுவர் சிற்ப நூலார். இக்கோயிலுக்கு மூன்று திருவா யில்கள், கிழக்கிலும், வடக்கிலும், தெற்கிலும் இருந்தன. அதன் முன்னணியில் நந்திப்பெருமா னுக்குப் பீடமாகிய மேடையுமிருந்தது. கருப்ப க்ருகத்துக்குமேல் உயர்ந்து விளங்கியது அதன் விமானம். சிவனது இருப்பை நினைந்து அதனை மேரு என்றும், கைலாசமென்றும், திருமலை யென்றும் அமைத்தனர். இக்கோயிற் கட்டடங்களைச்சுற்றித் திருச்சுற்றுமலை என்ற பிராகாரம் அமைந்தது. அத னில் பரிவாராலயங்கள் பல இடம்பெற்றிருந்தன. மூலத்தானத்து வெளிப்புற மதில்களில் மாடங்கள் ஏற்பட்டு ஆங்கும் சிவ பரிவாரத்திருமேனிகள் இடம் பெற்றன. பிராகாரமாக வலம் வரும் முறையில், தென்கிழக்கில் சூரியன், தென்மேற்கில் கணேசர், சப்த கன்னிகையர்; மேற்கில் சுப்பிரமணியர், வடமேற்கில் ஜேஷ்டர், வடக்கே சண்டேசுவரர்,

வடகிழக்கில் சந்திரனும் இடம் பெற்றிருந்தனர். இத்திருச்சுற்றாலயங்கள் கோயிலைச்சுற்றி வளைந்த திருமதிலை யொட்டியும், சில தனித்தும் பொருந்தி யன. திருமதிலின் திருவாயில்கள் அழகிய கோபுரத் துடன், பொதுவாகக் கிழக்கிலும், சில விடங்களில் மேற்கிலும் அமைந்திருந்தன. கோயிலைச்சுற்றியும் உள்ளிட்ட வெளியிடங்களிலும் நந்தனவனம் ஏற்படுத்தியிருந்தன. கோயில்களின் அமைப்பு நீர்வளம் சூழ்ந்த பூம்பொழில், கோயிலுக்கு முன்னர் திருக்குளமாகிய நீர்த்துறை என இவ் வாறாக ஒரு பொது இலக்கணத்தைப் பெற்றிருந் தது; சில இடங்களில் சிற்சில வேற்றுமைகளும் காணப்பட்டன.

இவைகளுக்குச் சிறந்த வழிகாட்டி எட்டாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் வடக்கே விக்கிரமாதித் தனது பிராட்டியார் எடுப்பித்த விருபாக்ஷா "லோகேச்சுரம்" என்ற பட்டடக்கல் கோயி லாகும். அதன் சந்நிதி கிழக்கு நோக்கியும், மகா மண்டபத்திற்கு மூன்று திருவாயில்கள் கிழக்கு, வடக்கு, தெற்கில் பொருந்தியும், நந்தியின் பீடம் அதன் முன்னணியிலும், பரிவாராலயங்கள் திருச்சுற்றாலையில் இடம் பெற்றும், இவை யாவை யும் வளைந்த திருமதிலில், இருவாயில்கள் கோபு ரங்களுடன் கிழக்கிலும் மேற்கிலும் திகழ்ந்த தாகும். இத்தன்மையாகவே, தெற்கே காஞ்சியில் கயிலாசநாதர் கோயிலும், வடக்கே எல்லோராக் குகை கைலாசக் கோயிலும், எலிபெண்டா

(Elephanta Caves) திருமூர்த்தி கோயிலும் அமைந்திருந்தன. ஆங்குப் பிரதான கைலாசர்சந்நிதியைச் சுற்றி, வளைந்த குகையில் ஒரே வரிசையில் கணேசர், பைரவர், பார்வதி, சண்டேசுரர், சப்த கன்னிகையரும் இடம் பெற்றிருக்கின்றனர். இதனைச் சுற்றிய இரண்டாம் மாடிக் குகையில், சிவ, விஷ்ணு மூர்த்தங்கள் பல இடம் பெற்றுள்ளன. நந்தியின் முன்னும் ஒரு சிறு மண்டபம் அமைக்கப்பெற்றிருக்கிறது. எலிபெண்டா குகையிலும், திருமூர்த்தியின் கோயிலைச்சுற்றிய மண்டபம் மூன்று திருவாயில்களையுடையதாக அவ் வொவ்வொன்றின் வாயிலின் இருமருங்கும் இரு குகைகளும், பின் பக்கம் பாறையில் மூன்று குகைகளும் குடையப் பட்டுள்ளன. இவைகளில் பார்வதி, அர்த்த நாரிசுவரர், திருமூர்த்தி, கங்காதரர், கலியாண சுந்தரர், அந்தகாசூர சம்ஹாரமூர்த்தி, நடராசர், லகுலீசர், சிவபெருமான் யாவரும் இடம் பெற்றுள்ளனர். இதனைப்போன்று முற்றுப்பெறாத கழுகுமலைக் கோயிலிலும் இவ்வமைப்பைச் சித்தரிக்கும் முயற்சியைக் காணலாகும்.

இப் பொதுமுறையை யொட்டியும், சில சிறு வேற்றுமைகளோடும் கொடும்பாளூர் ஐவர் கோயில், பனமலைக்கோயில், காஞ்சியில் பல்லவன் இராசசிம்மன் கட்டிய கைலாசநாதர் கோயில், பிற்காலச் சோழர்களாலாய விசயாலயச் சோளீச்சுரம், திருக்கட்டளை சிவன் கோயில், பனங்குடி, காளியாபட்டி, விசலூர், முசுகுண்டேச்சுரம், திருப்பூர்

கோயில்களிலும் விமான அமைப்புக்களும் திருச்சுற்ருலயங்களும் இடம் பெறுவவாயின. இவைகளில், முகமண்டபமாகிய அர்த்த மண்டபத்தைச் சுற்றி அஷ்ட பரிவாராலயங்கள், சப்த கன்னிகையருக்கும், கணேசர், சுப்பிரமணியர், ஜேஷ்டர், சூரியன், சந்திரன், நந்திக்கும் சந்நிதிகள் இருந்தன. இன்னும் சிற்சில பெரிய அளவினதாக எடுப்பித்த கோயில்களில், சிறிய மாறுதல்களும் காலப்போக்கில் காணப்படுகின்றன். கொடும்பாளூர் மூவர் கோயிலில், மூன்று பிரதான சந்நிதிகள் ஒரே வரிசையில் இடம் பெற்றன. அவைகளின் முன்னர் ஒரே மகா மண்டபம். அதன் முன்னர் ஒரு நந்தி மண்டபம். கோயிலைச்சுற்றிய பதினறு சுற்ருலயங்களில் ஐம்பத்தொன்பது பரிவாரத் திருமேனிகள், ஒரு நாளிக்கிணறு இவைகள் யாவையும், சுற்றியதும் முன் கோபுரவாயில் பொருந்தியதுமான திருமதிலுடையதாகும். தஞ்சைப் பெரிய கோயிலிலும், முதன் முதல் ஏற்பட்டிருந்தபடி தக்ஷிண மேரு விமானமும், முன் மண்டபமும், முப்பத்தைந்து பரிவார சுற்ருலயங்களும், திருமதிலுக்கு முன்னர் இரு கோபுர வாயில்களும் காண்கிறேம். இப்போதுள்ள மற்றவை யாவும், பிற்காலத்தே நாளடைவில் அங்குப் புதிதாக ஏற்பட்டனவாகும்.

பார்வதியாகிய அம்பிகையின் தனிக்கோயில் எட்டாவது நூற்ருண்டினதாகும். அவை பாறையில்செதுக்கப்பட்ட எல்லோராக் கைலாசக் கோயிலிலும், எலிபெண்டா குடவறைக் கோயில்களிலும்

மாத்திரமே ஏற்பட்டிருந்தன. பொதுவாகப் பல்லவர் காலத்தும், ஆதி சோழர் காலத்தும், தேவிக்குத் தனிக்கோயில் ஏற்படவில்லை. தேவியைக் கொற்றவை, துர்க்கை, நிசும்பசுதனி, பிடாரி எனச் சிறு தெய்வமாகப் பரவி வந்தனரென்று தெரிகிறது. ஆனால், இறைவன் சந்நிதியிலேயே தேவி போக சத்தி அம்மன் எனத் தனி இடம் பெற்றிருந்தாள். இராசராசன் இத்தேவியை உமா பரமேச்சுவரி என்றழைக்கிறான். 11-ஆம் நூற்றாண்டில் காஞ்சியில் காமாட்சியம்மனுக்குத் திருக்காமக்கோட்டம் என்ற பெயரால் தனிக்கோயில் ஏற்பட்ட பின்னரே திருக்கோயில்களில் அம்பிகைக்குத் தனிச்சந்நிதி, சுவாமிகோயிலின் வடபாகத்தில் ஏற்படுவதாயிற்று. இதன் சான்று, தஞ்சையிலுள்ள பிரஹந் நாயகியின் தனிக்கோயில், பிற்காலத்தில் அதன் இப்போதைய இடத்தில் கட்டப்பெற்றதும், கங்கை கொண்ட சோளீச்சுரம் கட்டிமுடித்த பின்னரேதான், பெரியநாயகியின் கோயிலும் அங்கு வேறாகத் தனி இடம் பெற்றதும் நினைவுகூறவேண்டுவதாகும். முதல் இராசேந்திரனது எண்ணாயிரம் கல்வெட்டே முதன் முதலாக அம்பிகையின் தனிக் கோயிலைப்பற்றி, திருச்சுற்றாலையில் பரிவாராலயங்களைக் குறிக்குமிடத்து இடம் பெறுகின்றது. அதன் பின்னரே, அம்பிகையின் தனிக்கோயில்கள் ஏற்கனவே எடுக்கப்பட்ட கோயில்களில்* இடம்பெற்றன. மூன்றாம் இராசராசன் தனது

* Ins. 70 of 1911.

18-வது யாண்டுக் கல்வெட்டில், திருவாஞ்சியம் கோயிலில் பிராட்டியாரின் கோயிலை எடுப்பித்தானெனக் கூறும். இன்னும், சில வேற்றுமைகள் தோன்றின. முற்காலத்து இடம்பெற்ற சப்த கன்னிகையரும் ஜேஷ்டரும் பின்னர் இடம் பெறவில்லை. க்ஷேத்திர பாலகரும், சைவ, வைணவக் கோயில்களில் நாயன்மாரும், ஆழ்வார்களும், சுற்ருலயங்களில் இடம் பெற்றனர். இன்னும் காலஞ் செல்லச் செல்ல சபாபதிக்கும், சுப்பிரமணியர், கணேசர், சோமாஸ் கந்தருக்கும், சூரியனுக்கும் தனிப்பட்ட கோயில்கள் திருச்சுற்ருலையில் ஏற்படுவனவாயின. வேறு சில பெரிய கோயில்களில் கிராம தேவதைகளான சத்தி தேவதைகளும் இடம் பெற்றுள்ளன. தஞ்சைப் பெரிய கோயிலில் நான்கு திருக்கரங்களையுடைய காலப்பிடாரி என்றும், துர்க்க பரமேச்சுவரி என்றும் இரண்டு திருமேனிகள் பிரதிட்டிக்கப்பெற்றன என்று கல்வெட்டு ஒன்று குறிக்கின்றது. இதற்கு முன்னர் இத்தேவதைகள் கிராமங்களிலே சிறு கோயில்களில் இடம் பெற்றிருந்தன. அவைகள் கிராமங்களில் திருமுற்றம் எனவும், மற்ற சிவன் கோயில்களில் "ஸ்ரீகோயில்" எனவும் அழைக்கப் பெற்றமையும் காண்கின்ரேம்.

முன்னர், சூரியன் சிறு தெய்வங்களோடு சேர்ந்தும் பின்னர் விலக்கப்பட்டுமிருந்த போதிலும் முதற் குலோத்துங்கன் சூரியனுக்குத் தனிக் கோயில் எடுத்தானென ஒரு கல்வெட்டு கூறு

கின்றது. சூரிய ஆராதனை** பிற்காலத்தேதான், சூரியனை வழிபடும் கன்னோசியிலுள்ள காஹறங்வாலாகளுக்கும் சோழர்களுக்குமிடையே இருந்த கூட்டுறவால் ஏற்பட்டதென்னலாம். கால அளவில், விழாக்களையொட்டி, நிருத்த மண்டபம், சோபான மண்டபம், தேவான மண்டபம், வாத்திய மண்டபம், அரங்க மண்டபம், கலியாண மண்டபம் எனப் பல மண்டபங்களும் கோயில்களில் இடம் பெறலாயின. தஞ்சை, கங்கைகொண்டசோளேச்சுவரம், திரிபுவனம் போன்று முன்னர் கருப்பக்ருகத்துக்குமேல் ஓங்கி வளர்ந்த விமானங்கள் நாளடைவில் சிறிய அளவில் நிற்கவும், கோயில் வாயிற் கோபுரங்களே எழுநிலை, ஒன்பது, பதினொன்று நிலைகளாகவும் ஆகியன காண்க. இவையாவும், சோழர் பேரரசு தாங்கிய முடிமன்னர்களின் தெய்வபத்தியாலும், மக்களின் குன்றா ஒழுக்கத்தினாலும், கோயில்களாலும் மடங்களாலும் ஊட்டிய சமய வளர்ச்சியாலும், காலப்போக்கில் விளைந்தவையாகும்.

பிற்காலச் சோழர் கோயில்கள்

ஒன்பதாவது நூற்றாண்டின் இடையில், சோழர் ஆதிக்கத்தை மீண்டுந் தலையெடுக்கச்

** அப்பர், சம்பந்தரால் பாடப்பெற்ற குடந்தைக் கீழ்க் கோட்டமாகிய நாகேசுவர சுவாமி சூரியனால் பூசிக்கப்பெற்ற தலமென்க. இங்கு ஆண்டுதோறும், சித்திரைத் திங்கள் 11, 12, 13-ஆம் நாட்களிற் காலையிற் சூரியகிரணம் சுவாமிமேல் படுகின்றது. இக்கோயிலில் மிக அருமையான சிற்பங்களுள.

செய்த விசயாலயன் மிக்க பராக்கிரமசாலியாவான். இவனைத் தமிழ் நூல்கள் "தொண்ணூற்ருறு புண்கள் மார்பிலே கொண்ட வீரன்" எனப் புகழ்கின்றன. இவனே சரித்திரகாலச் சோழர்களின் பேரரசுக்கு அடிகோலியவன். செந்தலைக் கல்வெட்டால்[5] முத்தரையர் என்ற குறுநிலமன்னர், தஞ்சாவூருக்கும் புதுக்கோட்டைக்கும் இடைப்பட்ட ஒரு சிறு நிலப் பரப்பை ஆண்டுவந்த செய்தி புலனாகின்றது. இச்சமயத்தில், சோழமரபினர் தஞ்சை சில்லாவின் மற்ருெருபால் பழையாறையைத் தலைநகராகக்கொண்டு பல்லவரின்கீழ் அரசு செலுத்தி வந்தனர். தஞ்சையை அப்போது ஆண்டுவந்த பெரும்பிடுகு முத்தரையனை வென்ற அவர்கள் வரலாறு திருவாலங்காடு[6] செப்பேட்டில் குறிக்கப் பெற்றுள்ளது.

இவ்வாறு, தஞ்சாவூரில் சோழ அரசை நிலைநாட்டிய விசயாலயன் அங்குத் துர்க்கைக்கு நிசும்பசூதனி என்ற பெயரால் கோயில் சமைத்தான். அஃது, இஃதெனக் குறிப்பிட முடியாதிருப்பினும் தற்போதைய தஞ்சை விண்ணாற்றங்கரைப் பாதையில் உள்ள கோடியம்மன் கோயிலாகவோ, தஞ்சைக் கீழவாயில் கோட்டத்துப் பூமாலை ராவுத்தன் கோயிலுக்கு அணித்தாயுள்ள வடபத்ரகாளியம்மன் கோயிலாகவோ அமையலாம். தேவியாரின்

[5] S. I. I. III. p. 415

[6] Epi Ind: xiii pp. 134-148; xv p. 49; கள்ளர் சரித்திரம் [p. 23.

திருவுருவம் பழமையான சிற்ப முறையில் நின்ற திருக்கோலமாயுள்ளதை இன்றும் காணலாம். இஃதன்றிப் புதுக்கோட்டைச் சமத்தானத்தில் எட்டு சிறு குன்றுகளாற் சூழப்பட்ட நார்த்தாமலை என்ற சிறு கிராமத்தில் மேலமலை என்ற தென் மேற்குக் குன்றின் மேலுள்ள விசயாலய சோளீசுச் வரம் என்ற ஓர் அழகிய கற்றளியும் [7], திருப்பூர்

[7] *Vide* No 282 of Pudukkottai inscriptions. இம் மேலை மலையில் மற்றும் பல்லவ மகேந்திரவர்மனது **சமணருடனும்**, பிந்திய பல்லவர் காலத்துப் **பழியிலீசுவரமுமாகிய** இரண்டு குடைவரைக் கோயில்களும் உள. "இவ்விரண்டு கோயில்களுக்கும் எதிராக வுள்ளது கற்கோயிலான **விசயாலய சோளீச்சுவரம்**. இக்கோயில், மத்தியில் பிரதான கோயிலும் சுற்றிலும் ஏழு சுற்றுக்கோயில் களும் இவைகளைச் சூழ்ந்துள்ள கல்மதில்களும் அடங்கியது. கோயில் மேற்குப் பார்த்தது. மேற்கேயும் வடகிழக்கேயும் இரண்டு வாயில்கள் உள. கருப்பக்கிருகம் ஓங்கார வடிவமுடை யது. குறுக்கில் 9 அடியும், உயரத்தில் 8 அடியும் உள்ளது. வட் டச்சுவர் 5 அடி கனமுள்ளது. நான்கு மூலையிலும் சதுர வடிவு உடையது. இது முழுவதும் 29 அடி சதுரமுள்ள மண்டபத்தி லிருக்கிறது. கருப்பக் கிருகத்துக்கு மேல் அதே மாதிரி இரண்டு தளங்கள் இருக்கின்றன. சிகரம் வரவரக் குறுகிக் கடைசியில் கல் ஸ்தூபியுடையதாய் வட்டமாய் முடிகிறது. இது பல்லவ சிற்பமான மஹாபலிபுரத்தில் உள்ள தர்மராஜ இரதத்தின் சிக ரத்தை ஒத்திருக்கின்றது. நான்கு பக்கங்களிலும் நான்கு சிம்மல லாடங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளுக்கு இடையில் கீழ்வரிசை யில் நான்கு திக்குகளிலும் நான்கு ரிஷபங்கள் விளங்குகின்றன. நான்கு புரைகளில் கற்சிலைகள் உள. மேற்கில், சிவனும் பார் வதியும், தெற்கில் வீணாதர தக்ஷிணாமூர்த்தியும் காணப்படுகின்ற னர். கருப்பக்கிருகத்திற்கு முன் ஓர் அர்த்த மண்டபம் உள் ளது. இது சுவருடன் உள்ளடங்கிய அரைத்தூண்களால் (pilasters) அமைபட்ட மண்டபம். இதன் வெளிப்புறத்தில் புரைகள் இல்லை. இம்மண்டபத்தைத் தாங்க மத்தியில் கற்றூண்

சோளீச்சர முடையார் கோயிலும் [8] இவன் எடுத்தனவே.

முதல் ஆதித்த சோழன் கி. பி. 879—907

விசயாலனுக்குப் பின் அவன் மகன் இராச கேசரிவர்மனுன முதலாம் ஆதித்தன் கி. பி. 879 முதல் 907 வரை, இருபத்தெட்டு யாண்டுகள் ஆணை செலுத்தினன். "தொண்டை நாடு பரவின சோழன்" எனத் தில்லைத்தானம் கல்வெட்டு

கள் இருக்கின்றன. தூண்களின் தலைப்பாகத்திலுள்ள போதிகை பல்லவ காலத்தவை போலச் சாதாரணமாயும் நடுவில் பட்டையாயும் இரு பக்கத்திலும் சுருள்சுருளாயும் வருவினதாயும் இருக்கிறது.

அடுத்த மண்டபத்தின் வாசலுக்கு இருபுறத்திலும் ஐந்தடி உயரமுள்ள இரண்டு துவாரபாலகர்கள் இருக்கின்றனர். கால்கள் ஒன்றன்மேல் ஒன்று போட்டபடி இருக்கின்றன. ஒரு கையில் கதை உளது. மற்றொரு கை 'விஸ்மய'க் குறி காட்டுகிறது. அவர்கள் சடாமகுடதாரிகளாக விளங்குகின்றார்கள். சிரசில் கொம்புபோல் இரண்டு வளைவுகள் உள. இக்கொம்புகள் அநேக பல்லவ குகைக்கோயில்களிலுள்ள துவாரபாலகர்களுக்கும் உள. காதில் பத்ர குண்டலமும், உடம்பில் கடிபந்தமும், உதரபந்தமும், சலங்கை போன்ற குஞ்சத்துடன் முறுக்கின துணிபோன்ற யஞ்ஞோபவீதமும் (பூணூலும்), கையில் வளையங்களும் காணப்படுகின்றன. இம் மூலக்கோயிலைச் சுற்றி ஆறு சுற்றுக்கோயில்கள் இருக்கின்றன—ஏழு கோயில்கள் இருந்திருக்க வேண்டும். இவை சூரியன், சத்தமாதர்கள், கணபதி, சுப்பிரமணியர், ஜேஷ்டா தேவி, சண்டேசுவரர், சந்திரன் இவர்களின் தளிகளாயிருக்க வேண்டும். இவைகள் யாவும் கற்றளிகள். அஸ்திவார முதல் ஸ்தூபி வரையில் முழுதும் கருங்கல்லே. சுண்ணாம்பு இல்லாமல் செவ்வையாகவும், சாமர்த்தியமாகவும் இணைக்கப்பட்ட கற்களால் ஆக்கப்பட்டவை.—"கலைமகள்." xiii. p. 30-31.

[8] J. O. R. XII- iv, p. 300—2

ஒன்று இவனைச் சிறப்பிக்கின்றது. இவன் கல்வெட்டுக்கள் வடக்கே திருக்கோவலூர், காஞ்சி, உக்கல் முதலிய இடங்களிலும்; தெற்கே திருக்கோகரணம், குற்றாலம், சுசிந்தரம் முதலிய இடங்களிலுமுள்ள கோயில்களின் மீதும் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. தக்கோலம், திருக்கழுக்குன்றம் கோயில்களிலுள்ள கல்வெட்டுக்களால் இவன் காலத்தில் தொண்டைமண்டலம் முழுதும் இவன் ஆணைக்குள் அடங்கியிருந்ததென்பது புலனும். இதன் வெற்றியின் ஞாபகார்த்தமாக எடுத்த பல க்ற்றளிகளில், திருப்புறம்பயத்துள்ள ஆதித்தேச்சுரம் என்ற கோயிலும், பண்டாரவாடை ரயில்பாதைத் தலத்திற்கு அணித்தான திருச்சேயலூர் என்ற தேவராயன்பேட்டைக் கோயிலும் [9], கண்ணனூரிலுள்ள சுப்பிரமணியரது [10]கோயிலும், புதுக்கோட்

[9] **Epi. Rep: 1924.** இராஜசேகரி சதுர்வேதிமங்கலம் என்பது இப்போது இராஜகிரி என்ற சிற்றூராக உள்ளது.

[10] **கண்ணனூர்**, புதுக்கோட்டை தலைநகரின் தென் மேற்கே 23 மைல் தூரத்திலுள்ள சிறு கிராமம்- சுப்பிரமணியர் கோயில் ஆதித்தனது ஒரு கற்றளி. முழுவதும் சுண்ணும்புச் சம்பந்தமில்லாமல் செவ்வையாய்ப் பொருந்தும்படி இணைக்கப்பட்ட கற்களால் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இம்மாதிரியான கோயில்கள் சில பல்லவர் காலத்தும், பழைய சோழர்காலத்தும் கட்டப்பட்டன. இது கருப்பக்கிருகம், அந்தராளம், மூடப்பட்டுள்ள முகமண்டபம், பிராகாரம் என்ற பாகங்கள் அடங்கியது. கோபுர வாயிலின் நடுவிலுள்ள இரு கல் ஸ்தம்பங்களே தற்காலம் மிஞ்சியுள்ளன. இக்கோயிற் கல்வெட்டுக்களைக் கவனிக்குமிடத்து முக மண்டபம் 13-ம் நூற்றுண்டைச் சார்ந்ததெனினும், கருப்பக்கிருகமும் அந்தராளமும் பழமையானவை.

டைக்கு நான்கு மைலுக்கு அருகாமையிலுள்ள கார் குறிச்சித் திருக்கற்றளிக் கோயிலும் திரிசிரபுரத் திற்கு அடுத்த திருஎறும்பியூர் மலையின்மீதுள்ள

கருப்பகிருகம், சுப்பிரமணிய தேவருக்கே யானை வாகனத்துடன் தனிக்கோயிலாக அமைந்திருக்கிறது. கோயில், கிழக்கு மேற்கில் 49 அடி நீளம் உள்ளது. கருப்பக்கிருகம் சதுரமானது. ஒவ்வொரு பக்கமும் $12\frac{1}{2}$ அடி நீளம் உள்ளது. கிழக்குத் திக்கைப் பார்த்த கோயிலில், கருப்பக் கிருகத்தைச் சுற்றிக் கனமான சுவர்களும் இடையில் பதித்த அரைத்தூண்களும் (pilasters) இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு தூணும் திருக்கட்டளைச் சுந்தரேசுவரர் கோயில் தூண்களைப்போல் நேர்த்தியான **கால், கலசம், கும்பம், பலகை** என்ற முக்கிய பாகங்கள் அடங்கியவை.

நார்த்தாமலை விசயாலய சோளீச்சுவரத்துக்கோயிற் போதிகையைப்போல், பக்கத்தில் சாய்வு வாய்ந்தது. (angular profile of the corbel). காளியாபட்டி, திருப்பூர்க்கோயிற் போதிகைகளும் இத்தகையனவே. **போதிகைக்கும் கபோதத்திற்கும்** இடையில் விசயாலய சோளீச்சுவரத்தைப்போல் ஒரு பூதகணவரியுள்ளது.

கபோதத்தின் மூலையில் அழகிய சித்திரங்கள் வரையப்பட்டுள்ளன. மேலே **யாளிவரிமானமும், கிரீவமும்** விளங்குகின்றன. கிரீவத்தில் நான்கு தேவ கோட்டங்கள் இருக்கின்றன. தற்காலம் இரண்டில்தான் சிலைகள் உள. இத்திருவுருவங்கள் என்னவென்று தெரியவில்லை: அவ்வளவு தேய்ந்து போயிருக்கின்றன. இதைச் சுற்றி நான்கு திக்கிலும் நான்கு யானைகள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஒவ்வொரு யானையும் இரண்டடி மூன்றங்குல நீளமும், ஓர் அடி எட்டு அங்குல உயரமும் உடையது. இதேமாதிரி மற்றொரு யானை முகமண்டபத்தில் இருக்கிறது. இதனால் யானை இக் கடவுளின் வாகனம் என்று தெரியவருகிறது. பத்துப் பாட்டு, பரிபாடல், புறநானூறு என்ற சங்கநூல்களில் பிணிமுகமென்னும் பெயருடைய யானையொன்று முருகக் கடவுளின் ஊர்தியாகச் சொல்லப்படுகிறது.

இக்கோயிலின் சிகரம் மணி வடிவுடையது. சிகரத்தின் தலைப்பில் மகாபத்மம், பட்டிகா என்ற பத்ம இதழ்களும், அவற்றிற்கு மேல் அழகு வாய்ந்த கல் ஸ்தூபியும் இருக்கின்றன.

திருவெறும்பீச்சுவரமுடையார் மகாதேவர் கோயி லும்** சிறந்தவை. அன்பில் செப்பேடுகள், இன்னும் ஆதித்தன் காவிரியின் கரை முழுவதும்; (சகஸ்யமலை முதல் கடல் வரை) சிவனுக்கு உயர்ந் தோங்கிய கற்கோயில்களைக் கட்டினன் என்று கூறுவன.

ஆதித்தசோழன் இறந்த இடம் திருக்காளத் திக்கு அண்மையிலுள்ள தொண்டமானற்றூர் என் னும் தொண்டமான் நாடு என்பதாம். அவன் மகனான பராந்தகன் ஆதித்தன் இறந்த அச் சிற்றூரிலுள்ள கோதண்ட ராமேசுவரமாகிய ஆதித்தேச்சுவரர் கோயிலை அச்சோழன் நினைவா கவோ, அவர் சமாதியைக் குறிக்கவோ எழுப்பிய பள்ளிப்படை எனத் திருமால்புரம்[11] கல்வெட்டால்

கருப்பக்கிருகத்தின் வெளிச்சுவர்களிலுள்ள மூன்று புரை களிலும் தேவகோட்டங்களில் விக்கிரகங்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். இவைகளில் தெற்கேயுள்ள கோட்டத்தில் ஞான தக்ஷிணமூர்த்தி உருவ மாத்திரமே தற்காலம் மிஞ்சி நிற்பது. கருப் பக்கிருகத்தில் புதிய சிலையொன்றை வைத்துப் பூசை செய்து வருகிறார்கள். பழைய உடைந்த சிலை இப்பொழுது முக மண்ட பத்திலிருக்கும் நின்ற கோலத்திலமைந்த விக்கிரகமாகும். இவ் வுருவம், $3\frac{1}{2}$ அடி உயரமும், $1\frac{1}{2}$ அடி குறுக்களவும், அரையடி கனமுமுள்ளது. நான்கு கைகள் உடையது. மேற் கைகளில் சக்தி யும் அக்கமாலையும் இருக்கின்றன. கீழ் வலது கை அபயஹஸ்தமும் இடது கை தொங்கும் நிலையுமுடையன. மார்பில் இரண்டு அக்க மாலைகளைக் குறுக்காக அணிந்துள்ளார். கரண்ட மகுடமும் தரித் துள்ளார். இது மிகப் பழமையான சிலை*. * "கலைமகள்."

xiii. p. 205-211; J. O. R. XI-iii—iv.315-20.

**Ins. 100, 101 of 1892.

11 Epi: Ind: VII p. 193; Ins. No. 286 of 1906.

தெரிகிறது. பெரியவர்கள் அடங்கிய இடத்தில் அவர்களை நினைவுகூர்தற்கென எடுக்கும் கோயில் பள்ளிப்படை என்ற பெயருடையதென்பது சோழ புரம் கல்வெட்டாலும் தெரிகிறது.

முதற் பராந்தக சோழன் கி. பி. 907—953. ஆதித்தசோழனது திருமகனான முதற் பராந்தகன் சுமார் 46 ஆண்டுகள் அரசாண்டான். சேரன் மகள் கோக்கிழான் அடிகள் முதலாகப் பன்னிரு தேவியரைப் பெற்றிருந்தான். பிள்ளைகள் 1. இராசாதித்தன், 2. கண்டாரித்தன், 3. அரிகுல கேசரி, 4. உத்தமசீலன், 5. அரிஞ்சயன் என் பவர். பெண்மக்கள் வீரமாதேவி, அநுபவா என் பவர்கள். வீரமாதேவி, கோவிந்த வல்லறையன் என்னும் சிற்றரசனையும், அநுபமா கொடும்பாளூர் முத்தரையனையும் மணந்திருந்தனர். இராசாதித் தன் தாய் கோக்கிழான் அடிகள்; அரிஞ்சயன் தாய் சேரன் மகளாவாள். அரிகுல கேசரி என் னும் இளவரசன் கொடும்பாளூர் அரசன் மகளான பூதி ஆதிக்கபிடாரி என்பவளை மணந்திருந்தான். இத்தகைய திருமண உறவுகளால் சேர அரசனும் முத்தரையரும் பராந்தகனுக்கு உறு துணைவராக இருந்தனர். இவருடன் கங்க அரசனான இரண்டாம் பிருதிவீபதியும் உற்ற நண்பனாகவும் இருந்தான்.

முதற் பராந்தகன் சிறந்த சிவபக்தன். இவனை "சிவனது பாத தாமரையில் உறையும் வண்டு" என்று திருவாலங்காடு செப்பேடு கூறுகின்றது. ஆதித்தசோழன் கட்டாதுவிட்ட பல கோயில்கள்

இவன் காலத்தில் முற்றுப்பெற்றன். வீரநாராயண புரம் போன்ற பல கிராமங்களை வேதம் வல்லார்க்கு முற்றூட்டாக அளித்தனன். உத்திரமேரூர் அவை யிற் பல சீர்திருத்தங்களைச் செய்தான். இன்னும் தான் ஹேமகர்ப்பம், துலாபாரம் செய்து புகழ் பெற்றவன். இவன் தில்லை நடராசருக்குச் சிற்றம் பலத்தைக் கட்டி அதனைக் கனக சபையாக ஆக்கப் பொன்னோடு வேய்ந்தான்.[12] அரிய பல நிபந்தங் களை (Endowments) ஏற்படுத்தியும் வழிபட்டான். இவன் கட்டிய கோயில்கள், திருவாவடுதுறைக் கோயில்[13], காட்டு மன்னார்குடிக்கடுத்த உடை யார் கோயில், முசிரித் தாலுகா சீனிவாச நல்லூர்க் குரங்கநாதர் கோயில்[14], தில்லைக்கடுத்த

---

[12] "கோதிலாத் தேறல் குனிக்குந் திருமன்றங்
காதலாற் பொன் வேய்ந்த காவலனும்"
—விக்கிரம சோழனுலா-கண்ணி 16

[13] Ins. 143 of 1925. இதைக் கட்டுவித்தவன் சேனாதிபதி யாகிய திருக்கற்றளிப்பிச்சன், இத்தொண்டிற்கு முதற் பராந்தகன் 500 கழஞ்சு பொன் அளித்தான். பிச்சனது உருவச்சிலை திருவா வடுதுறைக் கோயில் மண்டபத்திலுள்ளது. Ins. 132 of 1925.

[14] Journal of the India Society of Oriental Art. II. i. p. 3. **குரங்கநாதர் கோயில்** அளவில் சிறியதேயாயினும், பழைய சோழர் காலத்துக் கோயில்களின் இலக்கணத்திற் கியைய விமானப்பகுதியுள்ள கருப்பக் கிருகமும், அதற்குமுன் நான்கு கற் றூண்கள் நிறுத்திய அந்தராள மண்டபமும் பொருந்தியதாகும். இவ்விரண்டின் மத்தியில் மூடப்பெற்ற வழி நடையுமுள்ள. அர்த்தமண்டபமுமாகும். இவைகளின் நீளம் ஐம்பது அடி. விமானக்கோயில் ஐம்பது அடி உயரம். கருப்பக்கிருகம் 12 அடி உள்ள சதுரமானது. வெளிச்சுவர் 25 அது சதுரம். அந்தராள மண்டபம் 25 அடி நீளம், 20 அடி அகலம், 16 அடி உயரம்.

எரும்பூர்க் கடம்பவனேச்சுவரர் கோயில்,[15] முதலியனவாம்.

பராந்தகனின் முதல் மகனை, இராசாதித்தன் தென்னார்க்காடு சில்லா திருநாமநல்லூரில் 'இராசாதித்தேச்சுரம்'[16] என்ற ஆலயம் கட்டுவித்தான். இவ்வூரே சுந்தரமூர்த்திகள் வளர்ந்த திருநாவலூர்.

இவன் வீராண ஏரி என்னும் வீராநத்தம் ஏரியை எடுப்பித்ததுடன் காட்டு மன்னார்குடியில் அனந்தேச்சுரர் *[17] கோயிலையும் கட்டினன். இராசாதித்தன் கி. பி. 949-ல் தக்கோலப் போரில் புதிய கங்க அரசனை இரண்டாம் பூதுகனல் கொல்லப்பட்டான்.

இக்கோயில் தென்னிந்தியக் கோயில்களின் வளர்ச்சியில், பல்லவரது கைதேர்ந்த சிற்பக்கோயில்களுக்கும், சோழரது பிற்காலத்துப் பெருங் கோயில்களுக்கும் இடையே, ஒரு சிறப்பியலைப் பெற்றதென்னலாம். இதற்கு முன்னதாகக் கோயில்களை ஒத்து நோக்குமிடத்து இக்கோயிலின் அகலப்போக்கும், சிற்பநுட்பங்கள் மிகுந்தில்லாமையும் சுவரின் பாகங்களில் வெளியிடை மிகுந்துமிருப்பதும் நோக்கற்பாலன. சிற்பங்கள் சிலவே யாயினும் வனப்புற்றவையாகும். மற்றொன்று, இதன் பிற்காலக் கோயில்களில் பெரிதும் காணப்படும், பூதகணங்களின் தலைவரிசைகள், கோயிலின் கீழ் வரிசையில் நசுக்குண்டு வெளிக்கிளம்புவதுபோல் சித்தரித்திருப்பது இதுவே முதலாவதென்னச் சொல்லலாம். சிவ மூர்த்தங்கள் பல, கோயிற் சுவர்ப்புரைகளில் உயிரளவினவாக இலங்குகின்றன. அவற்றுள் தென்முகப் பரமாசிரியனது தொகுதி உருவங்களே மிக்க அருமையானவை. இவ்வேலைத் திறனுக்கு மாமல்லபுரத்துச் சிறந்த சிற்பங்களே அடிப்படையெனவும் கூறலாகும்.

[15] Epi: Rep: 1914 p. 94. *[17] Epi. Rep. 1921. II. 27

[16] Ins. 335 of 1902.

கண்டராதித்தன் கி. பி. 949—957

ஆதலின், பராந்தகனது இரண்டாம் மகன் முதல் கண்டராதித்தன் கி. பி. 957 ல் இராசகேசரி எனப் பட்டம் பெற்று அரியணை ஏறினன். இவன் மழவரையன் மகளார் செம்பியன் மாதேவியார் என்பவரை மணந்து உத்தமசோழன் மதுராந்தகன் என்பவனைப் பெற்றான். கண்டராதித்தனுக்கு வீர நாராயணி என்றொரு தேவியும் இருந்தனள். இவன் காலத்தில் சிவன் கோயில் கட்டும் வழக்கம் பெருகிற்று. இக்கண்டராதித்தன் சிவபத்தனக விளங்கினன். சைவத் திருமுறைகள் பன்னிரண்டனுள் ஒன்பதாம் திருமுறையில் சிதம்பரத்தைப் புகழ்ந்து திருவிசைப்பா அருளிச்செய்த நாயன்மார் ஒன்பதின்மருள் இவ்வரசர் பெருமானும் ஒருவர் ஆவர். கொள்ளிடத்தின் வடகரையிலுள்ள திருமழபாடி என்னும் தலத்திற்கு மேற்கே ஒரு மைல் தூரத்திலுள்ள கண்டராதித்தச் சதுர்வேதி மங்கலம் என்றநகரம் இவர் அமைத்ததேயாகும். இவன் மனைவி உடைய பிராட்டியார் செம்பியன் மாதேவியார் [18] சிறந்த சைவப் பெண்மணியாவர். தம் பக்தி விளங்க எடுப்பித்த கற்றளிகளும் அவற்றிற்கு அமைத்த நிபந்தங்களும் மிகப்பலவாகும். பல கோயில்களுக்கு ஆடை, அணிகள், வெள்ளிப் பாத்திரங்கள் அளித்ததல்லாமல் விருத்தாசலத்துத் தாபன மண்டபம், கோபுரம், திருச்சுற்று மாளிகைகள், பரிவாராலயங்கள் யாவும் இவ்வம்மை

[18] Epi : Rep : 1914. p. 21; 1926. ii. 22.

யாரால் கட்டப்பெற்றவை. இவையன்றி, மிகப்பல நிபந்தங்களையும் செய்துள்ளார். மற்றும், திருவாரூரில் திருவரனெறிக்கோயிலும் இவராற் கட்டப் பெற்றதே. திருமணஞ்சேரிக் கோயிலில் பல நிபந்தங்களும் ஏற்பட்டிருந்தன காண்க. இவர் முதல் இராசராசன் ஆட்சியிலும் உயிரோடு இருந்தவர். தம் கணவன், மகன், மருமகளார் பலர், சுந்தர சோழன் பலராலும் பாராட்டப்பெற்றவர். இவ்வம்மையாரது நீண்ட சைவ வாழ்க்கையே, பின் தோன்றிய சோழ மன்னர்கள் பெருங்கோயில்களைக் கட்டுவதற்கு ஊக்கம் அளித்ததெனக் கருதவும் இடமுண்டு. இவர்தம் மகன் உத்தம சோழன் ஆட்சியில்,[19] எடுப்பித்த கோயில்கள் திருநல்லம் (கோனேரிராசபுரம்), திருமணஞ்சேரி, வட குரங்காடுதுறை ஆகிய தேவாரப் பதிகம் பெற்ற கோயில்களேயாம். இவை முன்னர் செங்கற் கோயில்களாகயிருந்து அம்மையாரால் கற்றளிகளாக ஆக்கப்பெற்றவையாகும். இம் மாதேவியாரால் நாகப்பட்டிணத்திற்குச் சுமார் எட்டு மைலில் செம்பியன் மாதேவி என்ற ஊரும், கோயிலும் எடுத்து அதில்தான் கண்டராதித்தனைச் சிவலிங்கமாகப் பூசிக்கின்றார். இப்படிமம் காணத்தகுந்ததாகும். இவரால் கி. பி. 1001-ல் புதுப்பிக்கப்பட்ட மற்றொரு கோயில் தென் ஆர்க்காடு சில்லா திருவக்கரை சந்திர மௌளீஸ்வராலயமுமாகும். கண்டராதித்த சோழனது படிமம் கோனேரிராசபுரம் சிவன் கோயிலில் இன்றும் உளது.

---

[19] S. I. I: III-iii Ins. 146, 147, 151.

திருவட குரங்காடுதுறைக்கோயில்

திருவடகுரங்காடுதுறைக் கோயில் : காவிரியின் வடகரையிலுள்ள அறுபத்துமூன்று சிவத்தலங்களி லொன்று; அய்யம்பேட்டை ரயில் நிலையத்திற்கு வடபுறம் மூன்று மைல் தூரத்திலும், திருவையாற் றுக் குடந்தைப் பாதையில் ஏழு மைலிலுமுள்ள சிற்றூர். மூன் கோபுரம் ஐந்து அடுக்குத் தோற்ற மும், உள் நுழைந்ததும், வடபுறம் 32 கற்றூண்கள் உடைய வசந்த மண்டபமும், சிறிது தூரத்தில் அம் பிகையின் சந்நிதியும், அதற்கடுத்துத் தனிப் பிரா காரம் அமைந்த இறைவன் கோயிலும் உள்ளன. அதன் உள் நுழைந்ததும் 24 கற்றூண்கள் நிறுத் திய மண்டபத்தின் வடபால் நடராசப்பெருமா னுக்கு மூலத்தானம் சிறப்பாக இத்தலத்தில் ஏற் பட்டிருப்பது காணலாம். அந்தராள மண்டபம் ஆறு தூண்களாலும், மகா மண்டபம் 12 தூண் களாலுமானவை. சுற்றுத் தனிக் கோயில்கள் விநாயகருக்கும், சண்டேச்சுவரருக்கும் உள்ளன. சுவாமி பெயர் அழகு சடைமுடிநாதர், குலைவணங் கீசர், வாலிநாதர், ஆபத்சகாயர், தயாநீசுவர சுவாமி என்பன; அம்மையார், அழகு சடை முடியம்மை.

சுவாமியின் பெயருக்கு ஏற்ப, இக்கோயில் கொண்டருளிய ஈசனுக்குப் பல வரலாறுண்டு. பத்தி சிறந்த செட்டிப் பெண்ணின் தாகத்தைத் தீர்க்க இறைவன், அங்குள்ள தென்னையால் குலை வணங்கி இளநீர் கொடுப்பித்துதவியதும், இதன் சான்றாக இரு தென்னைகள் இத்தல விருக்ஷமாக

இருப்பதும் காணலாகும். இச்செட்டிப் பெண்ணின் உருவச் சிலை கோயிலில் இன்றும் உள்ளது. வாலி பூசித்ததால் வாலிநாதர் என்றும், சிட்டுக்குருவிக்கு அருள் சுரந்தமையால் சிட்டுலிங்க நாதர் என்றும், பல பொருள்பட தயாளீச்சுவரரென்றும் இன்றும் அழைக்கப்படுகிறார். இவ்வரலாற்றுக் கேற்ப, சுவாமி சந்நிதி விமானத்திலும் இந்த ஐதீகங்கள் சாந்தாகாரமாக உருவகப்படுத்தியிருப்பது காணத் தக்கது.

கோயில் மிகப் புராதனமானது. ஏழாம் நூற்றாண்டில் சைவ சமயாசாரியராகத் திருஞான சம்பந்தர், இறைவனைத் தரிசித்துத் தேவாரம் பாடிய* திருத்தலமுமாகும். அதற்குப் பின்பு

---

*திருவடகுரங்காடுதுறைத் தேவாரம்.

திருஞானசம்பந்தர்.

பண்—சாதாரி

கோங்கமே குரவமே கொழுமலர்ப் புன்னையே கொகுடி முல்லை
வேங்கையே ஞாழலே விம்முபா திரிகளே விரவியெங்கும்
ஓங்குமா காவிரி வடகரை யடைகுரங் காடுதுறை
வீங்குநீர்ச் சடைமுடி அடிகளா ரிடமென விரும்பினரே. (1)

நீலமா மணிநிறத் தரக்கனை யிருபது கரத்தொடொல்க
வாலினாற் கட்டிய வாலியார் வழிபட மன்னுகோயில்
ஏலமோ டிலையில வங்கமே யிஞ்சியே மஞ்சளுந்தி
ஆலியா வருபுனல் வடகரை யடைகுரங் காடுதுறையே. (2)

தாழிளங் காவிரி வடகரை யடைகுரங் காடுதுறைப்
போழிள மதிபொதி புரிதரு சடைமுடிப் புண்ணியனைக்
காழியான் அருமறை ஞானசம் பந்தன் கருதுபாடல்
கோழையா அழைப்பினுங் கூடுவார் நீடுவா னுலகினூடே. (3)

திருச்சிற்றம்பலம்

உத்தமசோழன் தாயாகிய செம்பியன் மாதேவியாரால் இக்கோயில் பெரிதும் புதுப்பிக்கப்பட்டது. அவ்வம்மையார் இக்கோயிலுக்கு நிலதானம் விட்ட செய்தியும் இக்கோயில் கல்வெட்டுக்களால் தெரிகின்றது. இக்கோயிற் சுவரில் பொறிக்கப்பட்ட பதினைந்து கல்வெட்டுக்களைக் கல்வெட்டு இலாகா[20] ஆராய்ந்துள்ளது. சமீபகாலத்தில் 1907-ல், தஞ்சையை ஆண்ட மகாராட்டிர வமிசத்தில் இராணி மாதுஸ்ரீ ஜிஜாம்பாபாய் சாகேப் அவர்களால் கும்பாபிஷேகம் செய்யப்பெற்றதென்றும் தெரிகின்றது.

அரிஞ்சயன் கி. பி. 956—957. அரிஞ்சயன் கண்டராதித்தன் தம்பி. கண்டராதித்தன் மகன் மதுராந்தகன் குழந்தையாக இருந்ததால் இவன் தன் தமையனுக்குப்பின் பரகேசரி யெனப் பட்டம் பெற்ருன். அரிஞ்சயன் ஒரே யாண்டு அரசனாக இருந்து, தொண்டைநாட்டைக் கைப்பற்றும் முயற்சியில், மேல்பாடிக்கு அருகில் உள்ள ஆற்றூர் என்னும் இடத்தில் இறந்தான் எனத் தெரிகிறது. அந்த இடத்தில் முதல் இராசராசன், இறந்த தன் முன்னோனுக்குப் பள்ளிப்படைக் கோயில் ஒன்று கட்டியதாகக் கல்வெட்டொன்று* கூறுகிறது.

இரண்டாம் பராந்தகனான சுந்தர சோழன் கி. பி. 956—973

சுந்தரசோழன் அரிஞ்சயன் மகனாவான். இவன் தன் தந்தை, பெரிய தாதை இவர்களைப்

[20] Epi; Rep: 1908. p. 33; Ins. 356-70; S. I. I. III Ins. 144. * Ins. 587 of 1920. S. I. I. III. No. 17.

பின்பற்றித் தொண்டை மண்டலத்தைக் கைப் படுத்த முயன்று அவன் காலத்தில் முழுத் தொண்டைநாடும் சோழர் ஆட்சிக்கு மீண்டும் ஆட் பட்டதென்று விளங்குகின்றது. இவனுக்கு இரு தேவியர்கள். வானவன் மாதேவியாருக்கு இராச ராசன் (கி. பி. 985-1013), ஆதித்த கரிகாலன் (கி. பி. 956-969), குந்தவ்வை என்றும் மக்கள் மூவர் இருந்தனர். மற்றொரு தேவியார் சேரன் மாதேவியாவர். இவர் பெயரால் அமைத்த ஊரே இன்று சேர்மாதேவி என வழங்குகிறது. இவனும் இவன் பட்டத்தரசி வானவன் மாதேவியாரும் சிவபத்தர்கள். இவன் தனது வாழ்க்கையிலேயே முடிதுறந்து இறுதி நாட்களைத் தனக்கென்றிருந்த பொன் மாளிகை எனப்பட்ட அரண்மனையில் காஞ்சியில் இறுதி நாட்களைக் கழித்து இறைவனடியினை எய்தினான்.** இப்பேரரசன் காலத்தேதான் புத்தமித்திரர் வீரசோழியம் என்ற நூலை இயற்றியது. இவன் இறந்தபோது இவனது தேவி மலையமான் மகளார் வானவன் மாதேவியார் உடன் கட்டை ஏறினர். இதனைத் திருவாலங்காட்டுச் சாசனத்துக் காண்க. இவ்விருவர் படிமங்களையும் இவர் தம் மகளார் குந்தவையார் தஞ்சை இராச ராசேச்சுரத்தில் எழுந்தருளுவித்து நிபந்தங்கள் கொடுத்துள்ளதைக் கல்வெட்டுக்களில் [21] காண லாம்.

** அதனால் "பொன்மாளிகை துஞ்சிய தேவர்" எனப் பெயர் பெற்றார். S. I. I. III. p. 288.

[21] Ins. 287 of 1917; 47 of 1918. S. I. I. II. i. pp. 69-70.

"பழையாறை நகர்ச் சுந்தரச்சோழரை
யாவரொப்பார்களித் தொன்னிலத்தே"

என்ற பழந்தமிழ்ச் செய்யுள் இச்சோழனைப் புகழ்ந்திருப்பது காண்க. இவனது ஆட்சியின் ஐந்தாம் ஆண்டில் பொறிக்கப்பட்ட கல்வெட்டொன்று திருவியலூர் சிவயோகநாதசுவாமி கோயிலில் உள்ளது. இக்கோயிலின் உட்கோபுரமும், திருச்சுற்றாலயமும் இராசேந்திர சோழன் I-[22] காலத்துக் கட்டப்பட்டன என்பது மற்றொரு கல்வெட்டால்[23] தெரிகிறது. ஆகவே, இக்கோயிலானது சுந்தரச் சோழனால் ஆரம்பிக்கப்பெற்று நாளடைவில் மற்றச் சோழர்களால் பெரிதாக அமைக்கப்பட்டதென்பதும் புலனும். இம்மாதிரியாகவே, கோயில்கள் நாளடைவில் வளர்ச்சி பெற்றமை கல்வெட்டாராய்ச்சியால் அறியலாம்.

சோழமார்த்தாண்ட சதுர்வேதிமங்கலம் என்ற வேம்பற்றூர் இப்போது திருவியலூர் என்ற பெயருடன் கும்பகோணத்துக்குக் கிழக்கே நான்கு மைல் தூரத்திலுள்ளது. இது காவிரியின் வடபாலுள்ள 63 சிவத்தலங்களில்[24] ஒன்றாகும். சுவாமி பெயர், சிவயோகநாதர் அம்பிகை சௌந்தரநாயகி; இவ்வூரில் சடாதீர்த்தம் முதலிய எட்டுத் தீர்த்தங்களுள்ளன; கோயில் புராதனச் சோழர்

---

[22] Ins. 357 of 1907; 314-55 of 1908.

[23] Epi : Rep : 1904 p. 36.

[24] உமாபதி சிவாசாரியாரருளிய **திருப்பதிக் கோவையிற்** காண்க.

காலத்தது; ஏழாம் நூற்றாண்டில் சமயகுரவர் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திகள் தேவாரம் பாடிய திருத்தலமுமாகும்*. ஆகவே, சரித்திர காலத்தில் செம்பியன் மாதேவியார்,[25] ஆபரணங்கள் கொடுத்துள்ளனர். உத்தம சோழன், ஆதித்த கரிகாலன், இராசராசன் I, இராசேந்திரன் I, இராசாதிராசன் I, மூன்றாம் குலோத்துங்கன் ஆகியோர் இக்கோயிலுக்கு விட்ட நிபந்தங்களும் பல. இக்கோயிற் சுவர்களிலுள்ள 94 கல்வெட்டுக்கள் ஆரா

திருவியலூர்த் தேவாரம்*

திருஞானசம்பந்தர்

பண்—நட்டபாடை

குரவம்கமழ் நறும்மென்குழல் அரிவைஅவள் வெருவப்
பொருவெங்கரி படவென்றதன் உரிவையுடல் அணிவோன்
அரவும்அலை புனலும்இள மதியும்நகு தலையும்
விரவுஞ்சடை யடிகட்கிடம் விரிநீர்விய லூரே. (1)

செம்மென்சடை யவைதாழ்வுற மடவார்மனை தோறும்
பெய்ம்மின்பலி யெனநின்றிசை பகர்வாரவ ரிடமாம்
உம்மென்றெழும் அருவித்திரள் வரைபற்றிட வுரைமேல்
விம்மும்பொழில் கெழுவும்வயல் விரிநீர்விய லூரே. (2)

விளங்கும்பிறை சடைமேலுடை விகிர்தன்விய லூரைத்
தளங்கொண்டதோர் புகலித்தகு தமிழ்ஞானசம் பந்தன்
துளங்கில்தமிழ் பரவித்தொழும் அடியாரவ ரென்றும்
விளங்கும்புக ழதனோடுயர் விண்ணும்உடை யாரே. (3)

திருச்சிற்றம்பலம்

[25] Epi. Rep. 1908. Ins. 28 of 1907.

* இப்போது இக்கோயில் தஞ்சை அரண்மனை தேவஸ்தானத்தாரின் ஆளுகைக் குட்பட்டுள்ளது.

யப்பெற்றுள்ளன. அவற்றுள், முதல் இராசராச சோழன் இக்கோயிலில் துலாபாரதானமும், அவன் தேவி தந்திசக்திவிடங்கியார் ஹேமகர்ப்பதானமும் செய்தது[26] ஒரு கல்வெட்டில் காணப்படும். இக்கோயிலை நிருபணம் செய்த அனந்தசிவன் என்ற

வடமொழி திருவியலூர்ப் புராணம் தமிழில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. இந்த இடம் ஆதியில் வில்வக்காடாக யிருந்தமையால் வில்வவனமென்ற பெயரையுடைய தெனவும், **புராதனன்** என்ற அசுரன், இங்குக் கோயில் கொண்டிருக்கும் இறைவன் சந்நிதியில் இறந்து பதவி பெற்றமையால் புராதனபுரமென்றும் கூறுவர். சிவயோகர் ஒருவருக்கு முத்தி அளித்ததால் இறைவனுக்குச் **சிவயோக நாதர்** எனவும் பெயர் வழங்கும்.

மற்றும், சித்தாந்த சாத்திரம், திருவுந்தியார் அருளிய உய்ய வந்த தேவருக்கு மாணக்கரும், திருக்களிற்றுப்படியார் ஆசிரியர் திருக்கடவூர் உய்யவந்த தேவநாயனருக்குக் குருவுமாகிய ஆளுடைய தேவநாயனர் அவதரிக்கப்பெற்றும்; மகாராட்டிய மன்னர் காலத்து, ஆரிய திராவிட வித்துவ சிகாமணிகள் நிறையப்பெற்று, அவர்களுக்கு இக்கிராமத்தை சாஜி மன்னர் தம் பெயரால் **சாஜி ராஜாபுரம்** எனப்பெயரிட்டுத் தானமாக விடப்பட்டதும், அப்புலவர்களின் சிறந்த ஸ்ரீதர வெங்கடேசாச்சார் என்ற ஐயர் வசித்து வந்ததும், தம் தனயன் சிரார்த்ததினத்தில் பட்டினிப்பிணியால் வருந்துமொரு புலையனுக்கு அன்னமிட்டது தவறன்று எனக் காட்டிய பெருமையையுடைய தலமுமாகும்.

இக்கோயில் 1933-ல் தேவகோட்டைத் திருவாளர், அ. ராம. அ. லெ. அருணசலஞ் செட்டியாரவர்களால் மிகுந்த பொருட் செலவு செய்து திருப்பணிசெய்து புதுப்பிக்கப்பட்டுளது. அம்பிகை சந்நிதியும் திருவாளர், தேவகோட்டை கரு. மெ. கதிரேசஞ் செட்டியாரவர்களால் திருப்பணி செய்விக்கப்பட்டது.

[26] Ins. 42 of 1907 இராசராசன் தன் எடை பொன் தானமும்; தேவியார், பொன்னல் செய்த பசுவின் வயிற்றினுட் புகுந்து, அப்பசுவினைத் தானமும் செய்தனர்.

திருவியலூர்க்கோயில் முதலாம் இராசராசன், தேவி தந்திசக்திவிடங்கியார் சிற்பங்கள்.

சிற்பி, இறைவனைப் புட்பம், பழங்களுடன் இலிங்க பூசை செய்கிற பாவனையும் தெற்கு வெளிப்பிராகாரச் சுவரில் உள்ளது.[27] முன்னது சமீபத்தில் திருப்பணி செய்யும்போது அறியாமையால் செதுக்கப் பெற்றது விசனிக்கத் தக்கதாகும். (படம் பார்க்க)

இரண்டாம் பராந்தகனுக்குப் பிறகு அவன் மகன் ஆதித்தன் கரிகாலன் பட்டம் பெற்று ஆண்டிலன்; தன் தந்தைக்கு உதவியாக இருந்து தன் பெயரால் பல கல்வெட்டுகள் வெளிவரக் காரணமாக இருந்தும், இவன் தந்தையின் காலத்திலேயே, இவனது சிற்றப்பன் மதுராந்தகனது (கி. பி. 969-985) சூழ்ச்சியால் கொல்லப்பட்டானெனத் தெரிகிறது.

ஆதித்த கரிகாலன் கொல்லப்படவே, குடிகள் அவன் தம்பியான அருண்மொழித் தேவனையே (பின்னர் முதல் இராசராசன்) பட்டம் ஏற்குமாறு தூண்டினர். அருண்மொழி அதற்கு இணங்கவில்லை. தன் சிற்றப்பனான மதுராந்தகனுக்கு நாடாள விருப்பம் இருந்ததை அறிந்து அவனையே அரசனாக்கினான். அருண்மொழி, அவனுக்குப்பின் அரசனாவான் என்ற ஒப்பந்தப்படி அவனுக்கு அடங்கிய இளவரசனாகத்தான் இருந்தும் நாட்டைக் கவனித்து வந்தான்.

உத்தமசோழன் மதுராந்தகன் கி. பி. 969—985.

கண்டராதித்தனான மதுராந்தகன் இவ்விதமாக இரண்டாம் பராந்தகனுக்குப் பிறகு பரகேசரி

[27] Ins. 50 of 1907.

என்ற பட்டத்துடன் கி. பி. 969-ல் அரசு ஏற்றுப் பதினாறு ஆண்டுகள் அரசு செலுத்தினான். இவன் காலத்துக் கல்வெட்டுக்களும், செப்பேடுகளும் ஒரு தொகுதியன. இவனுக்கு மக்கள் எத்தனைபேர் எனத் தெரியவில்லை. ஆயினும் மதுராந்தகன் கந்தராதித்தன் என்பவர் ஒருவர் பெயர் மட்டும் கல்வெட்டுகளில் காணப்படுகிறது. அவன் முதல் இராசராசன் ஆட்சியில் கோயில்களை மேற்பார்த்து வந்தானென்றும் தெரிகிறது.

இவன் காலத்து, இவன் தாய் செம்பியன் மாதேவியார் ஆடுதுறையில்[1] ஆபத்சகாயர் கோயிலையும், முற்கூறிய திருவாரூர்[2] அரனெறி திருக்கோயிலையும் எடுப்பித்தாளெனவும் கல்வெட்டுகள் கூறுகின்றன.

சோழர் நாணயங்களில், மதுராந்தகன் காலத்ததான பொற்காசு ஒன்றே மிகப் பழமையானதாகக் கருதப்படுகிறது. அதன் இருபுறங்களிலும் ஒருபடித்தாகவே நடுவில் ஒரு புலி உட்கார்ந்து கொண்டு வலப்புறமுள்ள மீனை நோக்குகிறது. நாணயத்தைச் சுற்றிலும் உத்தமசோழன் பெயர் கிரந்த எழுத்துக்களில் குறிக்கப்பட்டுள்ளதென்று நாணய ஆராய்ச்சியாளரான எலியட்[3] கூறுகிறார்.

இதுகாறும் கூறப்பட்ட மன்னர் அனைவரும் சுருங்கிய கால எல்லைக்குள் இருந்து மறைந்தும்,

---

[1] Ins. 35 of 1907. [2] Epi. Rep. 1904-5 II. Para 12.

[3] Coins of South India. Eliot p. 132. No. 151. புலி சோழர்களது கொடியெனவும், மீன்பாண்டியனதென்றும் காண்க.

இவர்கள் காலத்தில் தொண்டைமண்டலம் மீட்கப் பட்டதென்றும் அறிகிறோம். சோழர் பேரரசை விளக்கியும், விரிவாக்கியும் நிலைபெறச் செய்தவன் முதலாம் இராசராசனேயாவன்.

முதலாம் இராசராசன் கி. பி. 985—1014

இராசராசன், கி. பி. 985 முதல் 1014 வரை இருபத்தொன்பது ஆண்டுகள் வெகு கீர்த்தியுடன் சோழர் பேரரசைத் தாங்கினன். தன் பாட்டன் பராந்தகனைப் போலத் தில்லைச் சிற்றம்பலத்திற்கு நிபந்தங்கள் பல இயற்றி வழிபட்டமையின் தில்லை வாழந்தணர் இவனது ஆட்சியின் பத்தொன்பதாவது ஆண்டில் "இராசராசன்," "சிவபாத சேகரன்" என்னும் பட்டங்களை இவனுக்குக் கொடுத்தார்களெனக் கல்வெட்டறிஞர் வெங்கய்யா கூறுகின்றார். அருண்மொழி வர்மன் என்பது இவனது இயற்பெயர். இராசராசன் என்பது சிவநண்பனும், செல்வத்திற் சிறந்தோனுமாகிய குபேரனுக்குரிய பெயர்களுள் ஒன்று. இத்தகைய அருமையான பெயர்கள் கிடைத்த பின்னர் தனது வெற்றியும் புகழும் எங்கும் நிலவிட, நாடு முழுதும் அமைதியாக இருந்தமையின் தன் எண்ணத்தைக் கடவுட் டிருப்பணியில் செலுத்தி, தனது புதுப் பெயரால் இராசராசேச்சுரம் எனக் கோயில் எடுக்கும் எண்ணம் இயற்கையாக உண்டாகியது. சோழ வேந்தர்கள் தமிழ் நாட்டில் எடுப்பித்த கோயில்களுள் தலைசிறந்து விளங்குவது முதலாம்

இராசராசசோழன் தஞ்சையிலே அமைத்த பெரிய கோயில்* ஆகும்.

தஞ்சை இராசராசேச்சுரம்

இவனது பத்தொன்பதாவது ஆண்டாகிய கி. பி. 1003-ல் கோயில் கட்ட ஆரம்பித்திருத்தல் வேண்டும். இவன் மேலைச்சாளுக்கிய மன்னன் சத்தியாசிரயனை வென்றதற்காகப் பொற் பூக்கள் பல இவ்வாலயத்துப் பரமசுவாமிக்குக் கொடுத்தான் என்பது,

"ஸத்யாச்ரயனை எறிந்து எழுந்தருளி வந்து ஸ்ரீபாத புஷ்பமாக அட்டித் திருவடி தொழுதன திருப்பொற்பூ"

என்றதனால் தெரிகின்றது. அவ்வெற்றி, இவனது 22-ஆம் ஆண்டில் ஏற்பட்டதாகும். அவ்வாண்டினில் பொற்பூவால் அர்ச்சிப்பானாயின் இவ்விமான வேலை ஒருவாறு முடிந்திருத்தல் வேண்டும். இவன் யாண்டு 23 முதல் 27 வரையில் பொற்சின்னங்களும் பொன்னாபரணங்களும் கொடுத்ததாகச் சாசனம் கூறுகின்றது. இதனால் இருபத்து மூன்றாம் ஆண்டில் இக்கோயில் திருப்பணி பெரும்பாலும் முடிந்தும்,

"யாண்டு இருபத்தைஞ்சாவது நாள் இருநாற் றெழுபத்தைஞ்சினால் உடையார் ஸ்ரீ ராஜராஜ தேவர் ஸ்ரீ ராஜராஜீச்வரமுடையார் ஸ்ரீ விமானத்துச் செம்பின் ஸ்தூபித்தறியில் வைக்கக் கொடுத்த செப்புக்குடம் ஒன்று"

---

* "The Tamul races were perhaps the greatest temple builders in the world; *the great pagoda at Tanjore......by far the grandest temple in India*"........."Architecture"—*Encyclopaedia Brittanica* 9th edition II. p. 396.

Copyright: Archaeological Suivey of India.]
தஞ்சைக் கோயில் - உள்தோற்றம்.

தஞ்சைக் கோயில் பின்புறத் தோற்றம்.

என்னும் சாசனப் பகுதியால் ஸ்தூபிக்குச் செப்புக்குடம் கொடுத்துத் திருப்பணி முடிவுற்றுக் கும்பாபிஷேகம் நடந்தும் இருத்தல் வேண்டும்.

"யாண்டு இருபத்தாறுவது நாள் இருபதினல் உடையார் ஸ்ரீ ராஜராஜ தேவர் ஸ்ரீ விமானக் கல்லில் வெட்டுக"

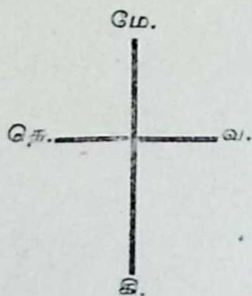
எனச் சாசனம் வெட்டுதற்கு இவன் கட்டளை இட்டிருப்பதால் இவனது பத்தொன்பதாவது (கி. பி. 1003) யாண்டில் தொடங்கி, இருபத்தைந்தில் அதாவது கி. பி. 1009-ல் இத்திருப்பணி முடிவுற்றதென்னலாம்.

> "பாண்டிய குலாசனிவளநாட்டுத் தஞ்சாவூர்க் கூற்றத்துத் தஞ்சாவூர் நாம் எடுப்பிச்ச திருக் கற்றளி ஸ்ரீ ராஜராஜீச்வரம்."

எனச் சாசனத்தில் காணப்படுதலின் இப்பெரிய கோயிலுக்குப் பெயர் ராஜராஜேச்சுவரம் என்பதும், இது ஒரு கற்கோயில் என்பதும், இக்கோயில் எடுத்துள்ள இடம் பாண்டிய குலாசனி வளநாட்டுத் தஞ்சாவூர்க் கூற்றத்துத் தஞ்சாவூர் என்பதும் விளங்கும். "பாண்டிய குலாசனி" என்பது இராசராசனின் விருதுப் பெயர்களில் ஒன்று. இதற்குப் பாண்டிய குலத்திற்கு இடியேற்றை ஒப்பவன் என்பது பொருள்.

தஞ்சை, 'இராசராசேச்சுரம்', இப்போது சிவகங்கை சிறு கோட்டையின் தென்பாதியிலிருப்பதைக் காணலாம். அதனை அக்கோட்டையின் அகழைக் கடந்து, கோட்டைச் சுவரில் உள்ள

தஞ்சைப் பெரியகோயில் நிலப்பரப்பு விளக்கப் படம்.

40-0"

792'

330'

1. பெருவுடையார்
2. பெரியநாயகி யம்மன்
3. விநாயகர்
4. கருவூரார்
5. ஆறுமுகப் பெருமான்
6. சண்டேச்சுவரர்
7. நடராசர்
8. நந்திமண்டபம்
9. உயர்ந்தமேடை
10. கல்பரப்புய தளம்
11. குறவஞ்சிக் கூத்துமேடை

அளவு : 1" அங்குலம் 192 அடி.

பெருவுடையார் கோயில் பாதை

வளைவுக்குள் நுழைந்து, சிறிது தூரத்தில் எதிர்ப்படும் அழகிய கோபுரத்தைக் கடந்து, மற்றும் சிறு தூரத்திலுள்ள இராசராசன் கட்டிய மற்றொரு அகன்ற கோபுரத்தைக் கடந்து அடையலாம். உள் நுழைந்ததும், கருங்கல், செங்கல்லாலும் பரப்பப் பெற்ற சுமார் 800 அடி நீளமும் 400 அடி அகலமுமுள்ள ஒரு பரந்த பேரவை போன்ற வெளிமுன் அமைந்த மேடையில் நந்தியம் பெருமானும் அதனைப் பாதுகாக்கக் கட்டிய நாயக்கர் மண்டபமுமுள்ளன. எதிரில் இறைவன் கோயில் விமானமும், அடுத்து அம்மையாரின் திருக்கோயிலும் காணலாகும். உட்கோயிலானது இறைவன் சந்நிதியான கருப்பக்ருகம், அதனைச் சுற்றியுள்ள பிரதக்கண மண்டபமுமுள்ள அர்த்தமண்டபம், இருபக்கமும் தூண்களும் வெளிவாசலுமுள்ள மகா மண்டபம், தியாகேசர் சந்நிதியுள்ள தாபன மண்டபம், கோயில் எடுபிடிகள் வைத்துள்ளதும் வேலைக்காரர்கள் இருக்கையுமான நர்த்தன மண்டபம், வாத்யமண்டபம் என்ற் ஆறு பகுதிகளையுடையது. கோயிலிலுள்ள ஏழு வாயில்களிலும், 18 அடி உயரமும் 8 அடி அகலமுமுள்ள ஏழு இவ்விரண்டு துவார பாலகர்கள் காப்புச்செய்யும் சிற்பங்களிருக்கின்றன. அவைகளுள், சுப்பிரமணியசுவாமி கோயிலின் முன்னுள்ளவை மாசற்ற கருங்கல்லால் மிக்க வனப்புடன் அமைந்துள்ளவை. இக்கோயில் பிற்காலத்தில் ஏற்பட்டதாகும்.

இராசராசேச்சுரத்துத் துவாரபாலகர்

இப்பேராலயத்திற்கு மூன்று திருவாயில்கள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. ஒன்று, முதற்கோபுர வாயிலாகிய, "கேரளாந்தகன்" (சேரர்களுக்கு யமன்) என்பது. மற்றது, இரண்டாவது கோபுர முள்ள "இராசராசன் திருவாசல்" என்ற பெய ருடையது. மூன்ருவது, கோயில் உள்வாயிலாகிய "திரு அணுக்கன் திருவாசல்" ஆகும். இறைவன் சந்நிதியை அணுக இவ்விமானத்தின் தெற்கிலும் வடக்கிலும் வாயில்கள் உள்ளன. ஒவ்வொன்றும் படிகளை உடையது. கம்பீரத் தோற்றமுள்ள துவாரபாலகர் இவ்வாயில்களிற் காப்புச் செய் கின்றனர். விமானத்தின் தெற்கு வாசலுக்கு "விக்கிரமன் திருவாசல்"[28] எனப் பிற்காலத்தில் பெயர் வழங்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வாயிலின் கீழ்ப் பாகத்து மகாலக்ஷிமியின் உருவமும், வடக்குவாயி லின் கீழ்ப்பாகத்துச் சரசுவதியின் வடிவமும் வனப் புறத் திகழ்கின்றன. திரு அணுக்கன் திருவாயில் இருபுறமுமமைந்த படிகளாலேயே (Transverse Steps) முன்னுளில் சந்நிதியை எய்துவது. இப் படிகளே கோயில் எடுப்பித்தபோது உடன் உண் டானவை. இக்காரணம் கொண்டும் நிலப்பரப் புக்குமேல் உயர்ந்த மேடையில் நிறுவப்பெற்ற தன்மையினலும் இக்கோயில் மாடக் கோயில் என் பதற்கேற்ற இலக்கணம் பெற்றதென்பர். திரு அணுக்கன் திருவாயிலுக்கு எதிரே இப்போதுள்ள

---

[28] Ins. 414 of 1924. விக்கிரமசோழன் பெயரால் வழங் கப் பெற்றிருத்தல் வேண்டும்.

நேரான படிகள் பிற்காலத்தில் சரபோஜி மன்னன் காலத்தில் ஏற்பட்டிருக்கலாம். கோயிலின் வெளிச் சுற்று நீட்டளவு 793 அடி. குறுக்களவு 393 அடி.

கோயிலின் கருப்பக் கிருகத்திற்குமேலேயுள்ள அழகிய விமானம் சதுர வடிவமானதும், பதின் மூன்று கோபுரமாடிகள் கொண்டதுமாகும். உச்சியில் சதுரவடிவமுள்ள பிரமரந்திரத் தளக் கல்லின் மேல் கலசமும் அதன்மேல் அழகிய ஸ்தூபி ஒன்றும் அமைக்கப்பெற்றுள்ளன. இச் சிறந்த விமானம் “தக்ஷிணமேரு” என்றும் உத்தம விமானமென்றும் அழைக்கப்படுகிறது. இது 216 அடி உயரமுடையது. இதன் ஸ்தூபிக் குடம் செம்பினாற் செய்யப்பட்டு, மேலே பொற்றகடு போர்த்ததாகும். செப்புக்குடம் 3083 பலம் நிறையுடையது. அதன் மேல் போர்த்துள்ள பொற்றகடு 2926½ கழஞ்சு நிறையுள்ளது என்றும் கூறப்படுகிறது. விமான உச்சியில் போடப்பட்ட பிரமரந்திரத்தளம் ஒரே கருங்கல்; அது 25½ அடி சதுரம். நிறை 80 டன் என்பர். இதனைத் தஞ்சைக்கு நான்கு மைலுக்கப்பாலுள்ள சாரப்பள்ளம் என்ற கிராமத்திலிருந்து சாரம் போட்டு இச்சிகரத்தில் ஏற்றினர்களென்பது அந்தக் கிராமத்துப் பெயரால் ஊகிக்கப்படுகிறது. சதுரக்கல்லின் நான்கு மூலைகளிலும் முறையே இரண்டு நந்திகள் உள்ளன. அவை தனித்தனி 6½ அடி நீளமும் 5½ அடி அகலமும் உள்ளன. அவற்றையொத்த நந்தியொன்று உமாபரமேச்வரியின் (பெரியநாயகி

சந்நிதிக்கு எதிரே திருச்சுற்று மாளிகையில் இருப்பதைக் காணலாம்.

பிரமரந்திரத் தளக்கல்லைப்பற்றிப் பல கதைகளுண்டு. விமான வேலை நடத்தும்போது சிற்பிகளுக்கு உணவு, நீர் முதலியன கொடுத்துதவிய ஒரு முதியாளிடம் தங்கள் நன்றியைக் காட்டுதற்கு அறிகுறியாக அச்சிற்பிகள் அவள் விரும்பியபடி அவள் வீட்டிலிருந்த கல்லொன்றை விமானத்தில் சிகரத்தின் நடுவில் அமைத்துக் கோயிலைக் கட்டி நிறைவேற்றினர்களென்றும், ஒருநாள் சோழனது கனவில் எம்பெருமான், "யாம் கிழவி அளித்த நிழலில் உவந்திருக்கின்றோம்," எனத் திருவாய் மலர்ந்தருள, சோழன் உண்மை யறியாது மயங்கிப் பின்னர் அறிந்தனனென்றும் வழங்கும் வரலாறு ஒன்று. இது பிரகதீசுவர மகாத்மியத்திற் கண்டது. இதனை மகாவித்வான் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளை அவர்கள்,

"அம்மையார் நிழலில்யா மமர்வோமென் றருள் செய்த,
செம்மையார் வீற்றிருக்குந் திருத்தஞ்சை"

—திருநாட்டுப் படலம் 54.

என மாயூர புராணத்திலும், "தஞ்சைப் பெருவுடையாருலா" ஆசிரியர், கொட்டையூர் சிவக்கொழுந்து தேசிகர்:

"நதியுடைக்கோன் முன்னோர் நரைமுதியா ணீழல்
வதிகின்றோமென்ன வந்தான் வந்தான்"—

என உலாவிலும் கூறியுள்ளார்கள். இதனை மீண்டும் ஆராயின் தஞ்சை நாட்டாண்மைக் கழகப் பனகால் கட்டிடத்திற்கருகிலுள்ள அழகிக்குளம், அழகித்தோட்டம் என்ற இடங்கள் முதியளாகிய அழகி என்பாளுக்குச் சோழ அரசனல் கொடுக்கப் பட்ட இடங்களென்றும், அவை சமீபகாலம்வரை சர்க்கார் பைமாஷ் கணக்குகளிலும் அப்பெயர் களாலேயே வழங்கிவந்தன வென்றும் தெரிகின் றன. வேறொன்று: ஓர் இடைச்சி இக்கோயில் விமானத்திற்குதவிய இக்கல்லின் நிமித்தமாக இராசராசன் அவள் பக்தியை வியந்து, அவள் ஊரில் ஒரு கோயிலைக் கட்டுவித்தான் எனவும், அவ் வூர் அப்போது "இராசராசேச்சுரம்" என்று அழைக்கப்பெற்று, பிற்காலத்து மருவித் தாராசுரம் என்றாயிற்றெனவும் கூறுவர். தாராசுரம் என்பது கும்பகோணத்துக்கருகில் ஒரு சிற்றூராக உள்ளது. இக்கோயில் வரலாறு பின் குறிப்பிட்டிருப்பது காண்க.

இராசராசனது சமயநோக்கம்

இராசராசனுடைய அளவு கடந்த சைவப் பற்றும் விசாலமான மதநோக்கமும் இப்பெரிய கோயில் விமானங்களிலும், மற்றும் பல பாகங்களி லும் மலிந்து கிடக்கும் சைவ வைணவ புராண சம்பந்தமான சிலைகள், சிற்பங்கள் ஆகியவற்றல் அறிவுறுத்தப் பெறுகின்றன. திருக்கோயிலின் நாற்புறமும் உயர்ந்த மதில்களின்மேலிருந்து விழுந் தும், பிறர் எடுத்துப் போனவைபோக, எஞ்சி

நிற்கும் 343 நந்தி உருவங்களும் இதனையே வலியுறுத்துவன. கோயில் விமானத்தின் தென்புற மதில் பக்கத்தில் சோழவீரர்களுடைய உருவங்களும், பிள்ளையார், திருமால், பிச்சாடனர், சூலதேவர், தக்ஷிணாமூர்த்தி, மார்க்கண்டேயர், நடராசர் சிலைகளும், மேல் பக்கத்தில் இலிங்கோற்பவரும், அர்த்த நாரீசுவரரும், வடபாகத்தில் கங்காதரர், கலியாணசுந்தரர், மகிஷாசூரமர்த்தனி என்பவர்களின் படிமங்களும் வனப்புடன் உள்ளன. மற்றும், திருச்சுற்றுமாளிகையின் தென்பாகந் தவிர மற்றப் பாகங்களில் மகாலிங்கங்கள், நாக கன்னிகைகள், சமயகுரவர் படிமங்கள் முதலியவை பிரதிட்டித்தும், அஷ்டதிக்குப் பாலகர்களுக்குத் தனித்தனிச் சுற்றாலயங்கள் எடுப்பித்தும் இருப்பது காணலாகும்.

மற்றும், கோயிலின் தெற்கு "விக்கிரமன் திருவாயிலின்" கீழ்ப்பாகத்தில் பௌத்த உருவச் சிலைகள் சில காணப்படுகின்றன. இராசராசனது கல்வெட்டுக்கள் சிலவற்றால் இராசராசன் அனுமதியின்மேல் அவன் கடார தேசத்து[29] ஸ்ரீ விஜயத்

[29] நாகப்பட்டினத்திலிருந்த இப்பெரும் பள்ளிப் புது வெளிக் கோபுரம் என்று வழங்கப்பட்டு, கி. பி. 1867 வரை தப்பித்தும், பிரெஞ்சு ஜெசூட் பாதிரிமார்களிடம் வந்து இடிபட்டதெனத் தெரிகின்றது. இப்பெரும் பள்ளிக்கு முதல் இராசராசன்விட்ட நிலதானங்கள் தவிர முதற் குலோத்துங்கனும் கடார அரசன் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி இன்னும் சில கிராம தானங்கள் செய்தானென்றும் Leyden செப்பேடுகள் குறிப்பன. இதைப் பற்றிய ஒரு பரம்பரைச் செய்தியும் உள்ளது. இப்பௌத்த விஹாரத்திலுள்ள

தஞ்சைக்கோயில் திருவிக்கிரமன் திருவாசல் பௌத்த சிற்பங்கள்.

தின் அரசனுன மாறவிஜயோத்துங்க வர்மனுல் நாகையில் மூன்று மாடிகளுடன் எடுக்கப்பட்ட சூடாமணி வர்ம விகாரம் எனப்பட்ட பௌத்த ராஜ ராஜப் பெரும் பள்ளிக்குப் பல நிலதானங்கள் செய்தமையும், சமணர்களுக்கும், பௌத்தர்களுக் கும் ஒரேவிதமாகப் பல நிலங்களை இறையிலியாகத் தந்தமையும் காணக்கிடக்கின்றன. வட கோபுரத் தின் கீழ்ப்பாகத்தில் மற்றைய மூன்று உருவச் சிலைகளுடன் சிரசளவில் ஒரு ஐரோப்பியனுடைய உருவமொன்றும் காணப்படுகின்றது. அதைக் குறித்துப் பல அபிப்பிராயங்கள் வழங்குகின்றன.

விமானத்தை அமைத்த சிற்பி, இச்சோழ தேசத்தை முன்னும் பின்னுமாக அரசாளும் வர்க் கத்தாரை மேற்காட்டிய உருவங்களாற் குறிப்பிட் டிருக்கின்றுனென்பர். அன்றியும், பல கோயில் களை அமைத்த நாயக்கர் பரம்பரையில், பதினேழா வது நூற்றுண்டின் முற்பகுதியிலிருந்த இரகுநாத நாயக்கர் அவையில் செல்வாக்கு மிக்குயர்ந்த டேனிஷ் ஈஸ்ட் இந்தியா கம்பனியாரின் தலைவனுன ரோலண்ட் கிரேப் (Roeland Crape) என்பானது உருவம் என்பர் வேறுசிலர். இனியும், இச் சிலை யானது பதின் மூன்ரும் நூற்றுண்டில் தென்னிந்தி யாவுக்கு வந்துபோன சிறப்புவாய்ந்த மார்க்கோ

புத்தர் சிலையானது தங்கத்தால் செய்யப்பட்டதென்றும், அதனைத் திருமங்கை ஆழ்வார் எடுத்துப்போய், ஸ்ரீரங்கம் கோயிலைப் புதுப் பித்தாரென்பது. பன்னிரெண்டாம் நூற்றுண்டில் பௌத்த பள்ளி கள் இருந்த சிறப்பிற்கும், பொருளாதார நிலைக்கும் இவை ஒரு சான்றுகும்.

தஞ்சைக்கோயில் வடக்கு விமானத் திருவாயில்
ஐரோப்பியனது உருவம்

போலோ என்ற வெனீஸ் பிரயாணியின் உருவ மென்பர் மற்றொருசாரார். கோயில் கட்டிய காலத்தே, மேனாட்டார், சோழ தேசத்தில் தோன்றி யிருந்தனராக அவர்களின் ஞாபகமாகக் குறிக்கப் பட்டிருப்பினும் இருக்கலாம். எப்படியாயினும் அதன் உண்மை சரியாகத் தெரிந்திலது.

திருக்கோயில் பிரதிட்டை

இக்கோயில் பிரதிட்டையைப்பற்றி ஒரு வரலாறு உள்ளது. அது வருமாறு: கோயிற்றிருப் பணி முடிந்து அருள் திருமேனியாகிய சிவலிங்கத் தினைக் கோயிலில் எழுந்தருளச் செய்து, ஆதி சைவரைக் கொண்டு மருந்துசாத்திப் பந்தனம் செய்வித்தபொழுது, ஆவுடையார் உருவம் பெரிய தாயிருந்தமையின், மருந்திளகிப் பந்தனமாகாமற் போயிற்று. அதுகண்டு இராசராசன் வருந்தி நிற்கையில், "கருவூர்த்தேவர் ஈண்டுவரின் நீ எண்ணிய எண்ணம் கைவரும்" என விண்ணிடை நின்றும் ஒரு நன்மொழி எழுந்தது. அதைக் கேட்ட அரசன் கவலை நீங்கி. "அப்பெரியார் யார்? அவரது வருகை எனக்கு எவ்வாறு கிடைக்கும்?" என அங்கிருந்தாரை உசாவியபோது, தம் உரு மாறி அவ்விடத்தில் இருந்த போகநாதரென்னும் யோகியார், 'அரச! கவலற்க; கருவூர்த்தேவரை இங்கு வரவழைப்போம்' என்றுரைத்து ஓலை எழுதித் தம் தவவன்மையால் அதனைக் காக்கை யின் காலிற் கட்டி விடுத்தனர். அவ்வோலையைக்

கண்ணுற்ற கருவூர்த்தேவர், அக்கணமே பொதிகை யினின்றும் புறப்பட்டுத் தஞ்சையை அடைந்து, போகநாதரது ஆணைபெற்றுக் கோயிலுட்புகுந்து, சிவலிங்கத்தை ஆவுடையாருடன் சேர்த்துச் செவ்வனே நிறுத்தித் தம் வாயிற்றம்பலத்தை மருந்தாக உபயோகித்து இறுகப்பிடித்திட, பொன்னை உருக்கி வார்த்ததுபோலப் பந்தனமாயிற்று. அப்போது, அரசனும் பிறரும் 'அன்பர் தம் செய்கையை யாரே அறிகுவர்' என ஆச்சரியமெய்தி மகிழ்ந்தனர் என்பது.[30]

தஞ்சை இராசராசேச்சுரத்தில் எழுந்தருளிய சுவாமியின் பெயர் 'இராஜராஜேச்சுவர முடையார்' என அந்நாளில் இராசராசனல் வழங்கப்பெற்றது. கல்வெட்டுக்கள் முழுதுமே அவ்வாறு கூறுகின்றன. இக்கோயில் விமானம் தக்ஷிணமேரு என முற்கூறப்பட்டது. இதில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற இறைவனுக்குத் "தக்ஷிணமேருவிடங்கர்", "ஆடவல்லான்" எனவும் பெயர்கள் வழங்கின. அக்காலத்தில் சைவமத உணர்ச்சி, சிதம்பரம் கோயில் பற்றி எழுந்தமையாலும், தில்லை நடராசருக்கு ஆடவல்லான் என்பது ஒரு பெயராதலாலும், இப்பெருமானுக்கும் அப்பெயரிட்டனன் என்பர். சிவமூர்த்தங்கள் பல காணப்படினும் அம்மையின் பெயரெல்லாம் வெவ்வேறாக இல்லாமல் உமாபரமேசுவரி

---

[30] இவ்வரலாறு கருவூர்ப்புராணம், கருவூர்த்தேவர் கதி பெறு சருக்கத்துக் காணப்படுகிறது. இதன் உண்மை அறிதற்பாலது. இதற்குக் கல்வெட்டில் ஆதாரம் இல்லை.

தஞ்சை கருவறைச் சுற்றுமாளிகைச் சிற்பம்
சத்யோஜாத மூர்த்தி.

தஞ்சைத் திருமேனி வீணாதர தக்ஷிணாமூர்த்தி.

P. 55

என ஒன்ருகவே இருக்கின்றது. பிற்காலத்தில் இக்கோயில்கொண்ட இறைவனுக்குத் திருநாமம் பெருவுடையார் எனவும், இறைவிக்குப் பெரியநாயகி எனவும் வழங்கத் தொடங்கின. அவை, வடமொழியில் பிரகதீச்சுவரர், பிருகந்நாயகி எனவும் வழங்கி வருகின்றன.[31] பெருவுடையார் அருள் திருமேனி இலிங்கசொரூபமானது, நருமதை நதி தீரத்திலிருந்து இங்கு இராசராசனல் கொணரப்பட்டதென்பர். அதற்கு அமைந்த மகாத்மிய ஆதாரமும், சைத்ரவிழா அஷ்டகொடியன்று இராசராசன் தஞ்சை அறுபத்துநான்கு மனே வேளாண் செட்டிமார்களே அழைப்பித்துச் சிறப்பிக்கும் சம்பிரதாயமும் குறிப்பிடற்பாலன.

இக்கோயிலில் பிற பல சிவமூர்த்தங்களே யல்லாமல், விஷ்ணு திருமேனியும், நம்பி ஆரூரர், நங்கை பரவையார், திருநாவுக்கரசர், திருஞான சம்பந்த அடிகள், சிறுத்தொண்டர், சண்டேசுவரர் முதலிய அடியார் திருமேனிகளும், இராசராசன், அவன் பட்டத்தரசி லோகமாதேவியார் படிமங்களும் பிரதிட்டை செய்யப்பட்டிருந்தன. அவைகளுள் சிலவே இப்பொழுதுள்ளன.

---

31 சிற்றம்பலத்திற்குச் சிதம்பரம் என்றும் குடுமிநாதருக்குச் சிகர்நாதர் என்றும், பெத்தாரண்ணன் என்னும் தெய்வப்பெயரை ஆபத் உத்தாரணன் என்றும், திருமறைக்காட்டை வேதாரண்ணியம் என்றும், மயிலாடுதுறையை மயூரமென்றும், குரங்காடுதுறையைக் கபிஸ்தலம் என்றும், தூய தென்மொழிப் பெயர்களெல்லாம் வடமொழிப் பெயராக மொழி பெயர்க்கப்பட்ட வழக்கு அறியற்பாலது.

கோயில் நிபந்தங்கள்

இராசராசன் இப்பெரிய கோயிலுக்கென்று ஏற்படுத்திய நிபந்தங்கள் மிகப்பலவாம். கோயிலுக்கு வேண்டிய அமைப்புக்களில் ஒன்றனையும் குறைவுபடாது செய்வதையே அப்பெருமான் தனது வாழ்வின் பயனாகக் கொண்டான். தான் புரிந்த போர்களில் வென்று கொணர்ந்த பொருள்கள் யாவற்றையும் அக்கோயிலுக்கே அளித்தனன். பலவித ஆபரணங்களும், பாத்திரங்களும், நெல் விளையும் கிராமங்களும், நாள்வழிபாட்டிற்கும் விழாக்களுக்கும் வேண்டிய அளவு பொன்னும், பொருளும், தந்துவந்ததோடு நிபங்களுக்கு நாடோறும் விளக்கு ஒன்றினுக்கு உழக்கு விழுக்காடு, நெய் அளப்பதற்கு ஆடு, பசு, எருமை என்ற மூவினமும் இடையர்கட்குக் கொடுத்து என்றைக்கும், யாவும், தாராளமாகக் கிடைத்துவரும்படியமைத்துத் திருப்பணியை நிலைபெறச் செய்தான்.

இக்கோயிலில் சிறுகாலை, உச்சிப்போது, இரவை என்ற மூன்று காலத்தும் பூசை நடைபெற்றது.

> "ஸ்ரீ ராஜராஜீச்வரமுடையார் ஆடி யருளும் திருமஞ்சன நீரிலும் தண்ணீர் மீதிலுமிடப் பெருஞ் சண்பக மொட்டுக்கும், ஏலவரிசிக்கும், இலாமச்சத்திற்கும்"

என்னும் சாசனப்பகுதியால், பெருஞ் சண்பக மொட்டு, ஏலவரிசி, இலாமச்சம் ஆகிய இவைகளை

ஊறவைத்த நீரால் திருமஞ்சனம் ஆட்டினமை அறியலாம். பழவரிசியாற் சமைத்த போனகம், நெய்யமுது தயிரமுது ஆகிய திருவமுதுகளும்; அடைக்காயமுதும், கறியமுதும், பருப்பமுதும், வெள்ளிலையமுதும், திருவிழாக்காலங்களில் பருப்பு, பழவரிசி, மிளகு, சீரகம், சர்க்கரை, கடுகு, நெய் என்ற இவற்ரோடு செய்த அப்பக்காய்க் கறியமுதும், பொரிக் கறியமுதும், மிளகு, சீரகம் சர்க்கரை, கொள்ளு, வாழைப்பழம், புளி, தயிர், நெய், கடுகு இவைகொண்ட புளியங்கறியமுதும் நிவேதிக்கப்பட்டன. அச்சமயத்தில் நாற்பத்தெண்மர் திருப்பதியம் விண்ணப்பம் செய்ய, ஆரியமும் தமிழும் பாடுபவர் பாட, கனபாடிகள் சாமகானம் செய்திட, பக்க வாத்தியத்தோடு வீணைகளுடன் காந்தர்விகள் இன்னிசைபாடி நடனம் செய்தனர். மொரலியம், வங்கியம், பாடவியம், உடுக்கை, முத்திரைச்சங்கம், உவச்சுப்பறை, சகடை முதலிய இயங்கள் முழங்கின. நெய் விளக்குகள் எண்ணிறந்தன எரிந்தன.

சோழர்கால ஆபரணங்கள்

இராசராசேச்சுவர முடையாருக்கு இராசராச சோழனல் வைரம், வைடூரியம், கோமேதகம், முத்து முதலிய நவரத்தினங்களாலாகிய ஆபரணங்களும்; பொன், வெள்ளியாலாகிய பாண்டங்களும் பல செய்து, 'சிவபாத சேகரன்' என்றும், 'ராசராசன்' என்றும் செதுக்கிய காளங்களும், திருப்பள்ளித் தொங்கல், தவளச்சத்திரம்,

திருக்கொற்றக்குடை, ஈச்சோப்பிகை, வெண்சாமரக்கை, காளாஞ்சி முதலியவைகளும்; ஸ்ரீமுடி, வீரப்பட்டம், திரு உதரபந்தனம், திருவடிக்காறை, திருப்பட்டிகை, சப்தசரி, பஞ்சசரி, திருக்குதம்பை, தோடு, ராஜாவர்த்தம், திரள்மணிவடம், தாலிமணி வடம், ஸ்ரீசந்தம் முதலிய பொன்னுபரணங்களும்; வடுகவாளி, ஏகாவலி, முத்தின் சூடகம், திருக்கால் வடம் முதலிய முத்தாபரணங்களும்; கண்டநாண், புல்லிகைக்கண்டநாண், பாசமாலை, மாணிக்கத்தின் தாலி, ஸ்ரீ வாகுவலயம், பதக்கம், ரத்ன வளையல், ரத்ன கடகம், ரத்னமோதிரம், நவரத்ன மோதிரம், பிருஷ்டகண்டிகை முதலிய ரத்னுபரணங்களும்; பொன்னாலும் வெள்ளியாலும் செய்த ஒட்டுவட்டில், கலசம், குடம், தட்டம், குறுமடல், கிடாரம் முதலிய பரிகலங்களும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.[32]

---

[32] S. I. I. Vol. II. ii. pp. 203—217; also ins. 69 of 1888. சோழர்காலத்து அணிகலன்களின் அட்டவணையில் விரிவாகக் காணலாம். ஆபரணங்களைக் கூறுமிடத்து அரக்கு, செப்பாணி, சரடுகளை நீக்கிப் பொன்னை நிறையெடுத்து, அவற்றில் நவமணிகள் பதிப்பிக்கப்பெற்றிருப்பின் அவை இவ்வளவு நிறையுடையன, இன்னின்ன தன்மையுடையன என்றுரைத்து, விலை இத்தனை காசு என்றும் கண்டிருப்பது வியக்கத் தக்கது. இரத்தினங்களைக் குறிக்குமிடத்து, பொறிவு, முறிவு, காகபிந்து, ரத்த பிந்து என்ற இவ்விதங்களிலெல்லாம் அவை குறைவுபட்டன என்றும் காணக்கிடக்கின்றது. ஒருவித ஆபரணத்திற்கு "சோனகச்சிடுக்கின் கூடு" என்றிருத்தலும், சோனகன் என்ற பதம் அக்காலத்தில் கிரேக்கர்களையும் அராபியர்களையுமே குறித்தலானும், 11-ஆவது நூற்றாண்டிலேயே, யவனர், அராபியர் முதலிய அன்னியர் சோழ தேசத்திற்கு வந்தமையும் தெரிகின்றது.

கோயில் ஊழிய அமைப்பு

கோயில் காரியம் பார்ப்பவரை ஸ்ரீ காரியம் பார்ப்பவர் எனவும், அவரைக் கண்காணிப்பவரை ஸ்ரீ காரியக் கண்காணி நாயகம் எனவும் அக்காலத்தில் அழைத்தனர். திருமுன்னர்த் தேவாரத் திருமுறைகளை விண்ணப்பஞ் செய்வதற்காக இசைத் தமிழில் வல்லார் நாற்பத்தெண்மர், உடுக்கை வாசிப்பான் ஒருவன், கொட்டி மத்தளம் வாசிப்பான் ஒருவனுடன் ஐம்பதின்மர் இருந்தனர் இவர்களேயன்றி, கனபாடி, ஆரியம் பாடுவாரும், தமிழிசை பாடுநரும் இருந்தனர். இராசராசன் பாடலிலும் ஆடலிலும் மிக்க ஆர்வமுடையவன். இராச வித்யாதரன் எனப்பெயரும் அவனுக்குண்டு. இவ்வாலயத்துக்குரிய பணிகளைக் குறைவின்றிச் செய்யவும், நடனம் புரியவும், சோழநாட்டுப் பிறகோயில்களினின்றும் பதியிலார் நானூறு பேர்களைக் கொணர்ந்து இராசராசேச்சுவரத்தை அடுத்து வடபுறத்திலும் தென்புறத்திலும் இவர்கட்காகத் தனித்தனி மனைகள் கட்டிக்கொடுத்தும், ஒவ்வொருவருக்கும் நூறு கலம் நெல் விளையும் ஒவ்வொரு வேலி நிலமும் தந்தும் அவர்களைக் கோயிற் பணியிற் புகுத்தி யாதரித்தான்.[33] அவர்களுள் ஆடல்பாடல்களில் தேர்ச்சியுள்ளார் பலர் இருந்தனர். அவர்களுள் பாடுவோர் காந்தர்விகள் எனவும், அவர்களுக்குப் பாடங் கற்பித்தவர் காந்தர்வர்

---

[33] S. I. I. II. pp. 259-309. இராசராசனது 66-ஆவது சாசனம்.

எனவும் அழைக்கப்பட்டனர். பின்னவர் எழுபத் தைவரானவர். மற்றும், கொட்டி மத்தளக்காரர், பக்கவாத்தியர், வீணை வாசிப்பவர், மொரலியம், வங்கியம், பாடவியம், உடுக்கை, முத்திரைச் சங்கு முதலிய இசைக்கருவி முழக்குவோர் என்னும் வகையினர் பலர் இருந்தனர். உவச்சுப்பறை, சகடை, கரடிகை என்னும் பறை விசேடங்களு மிருந்தன. மற்றும், இக்கோயிலில் பண்டாரிகள் (பொக்கிஷதார்), கணக்கர், மெய்காப்பார், பரிசார கம் செய்பவர், திருவிளக்கிடுவார், திருப்பள்ளித் தொங்கல் பிடிப்பவர் (மாலைகட்டுவோர்), வண்ண மிடுவார் (கோலமிடுவோர்), சோதிடர், தச்சர், தட்டார், கன்னர், குயவர், தய்யார் (தையற்காரர்), நாவிதர், வண்ணார் முதலியோர்களும் நியமிக்கப் பட்டிருந்தார்கள். இவர்களுக்குப் பரம்பரையாக வேலை கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. இவர்கள் யாவரும் சம்பளமாகப் பெற்றது நெல்லாகும்.

சோழர் முன்னோனாகிய முசுகுந்தச் சக்கர வர்த்தி பிரதிட்டை செய்த,

“ ஆரூர்த்தியாகேசர் பதம் பணிந்து செங்கோ
லோச்சியலகில் புகழ்பெறு ராசராச மன்னன்.”

தஞ்சையில் கோயில் அமைப்பதற்கு முன்னர்த் திருவாரூர்த் தியாகேசரை நாடோறும் சென்று வழிப்பட்டு வந்ததனால், தஞ்சைக் கோயிலை அமைத்தபொழுது திருவாரூர்க் கோயிலிலுள்ள ஏற்பாடுகளையே கைக்கொண்டதாகத் தெரி

கிறது.[34] இக்கோயில் வழிபாடு முறைகளைச் சைவ ஆகம பண்டிதர்களைக்கொண்டு நடத்தியதாகவும், அவர்கள் சைவாசார்ய சர்வசிவ பண்டிதர்,[35]

---

[34] இதன் உண்மை இப்பொழுது காணப்படுவனவற்றுள், "திருவாரூர்க் கோயிலில் தியாகேசர் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருப்பது போலத் தஞ்சைப் பெருவுடையார் கோயிலிலும் தியாகேசர் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கிறார். திருவாரூர்த் தியாகராசாவுக்கு விடங்கரென்று பெயர் இருப்பது போலத் தஞ்சையிலும் விடங்கரென்றே பெயர். திருவாரூரில் தியாகராசாவுக்குரியது அஜபா நடனம். தஞ்சையிலுமஃதே. திருவாரூர்க் கோயிலில் நடைபெறுவது போலத் தஞ்சையிலும் வஸந்தோத்ஸவம் 18 நாள் நடைபெறுகின்றது. திருவாரூரில் தியாகராஜாவுக்குரிய சுத்த மத்தளம், எக்காளம் தஞ்சையிலும் உள. திருவாரூரில் தியாகராஜா எங்கெந்த தினங்களில் எவ்வாறு புறப்படுகின்றாரோ அவ்விதமே தஞ்சையிலும். திருவாரூரில் தியாகராஜாவுக்குப் பூஜை நடந்தபின் மூலலிங்கத்துக்குப் பூஜை. தஞ்சையிலும் அவ்விதம். திருவாரூரில் உற்சவத்தில் குறவஞ்சி நாடகம் நடைபெறும்; தஞ்சையிலும் குறவஞ்சி நாடகம் உற்சவகாலத்தில் நடைபெற்று வருகிறது. திருவாரூரில் சிலகாலமாய்க் குறவஞ்சி நடைபெறுவது நழுவி யிருப்பதாகத் தெரிகிறது. திருவாரூரில் சுவாமி புறப்படும்போது சுந்தரமூர்த்திகள் விக்கிரகம் முன் கொண்டுபோவது வழக்கம். ஆனால் இராசேந்திரன் காலத்தில் அந்தத் தானத்தில் தன் பிதாவாகிய இராசராசனது விக்கிரகத்தைக் கொண்டு போகும்படி ஏற்பாடு செய்தான். அஃது இன்னும் நடைபெறுகிறது."—K. S. ஸ்ரீனிவாசப் பிள்ளையவர்கள். **தமிழ் வரலாறு ii. 162.**

[35] **S. I. I. II. p. 109** ஆரியதேசம், மத்ய தேசங்களிலிருந்து கொணரப்பட்ட சைவ ஆசார்யர் சர்வ சிவ பண்டிதருக்கும், அவர் சிஷ்யர், மாணுக்கர்களுக்குமாகக் "கோயிலில், ஆடவல்லானெனும் மரக்காலால் உள்ளூர்ப் பண்டாரத்தே நிறைச்சளவாக இரண்டாயிரங்கல நெல்லு ஆட்டாண்டு தோறும் பெறத் திருவாய் மொழிந்தருள" என்று இராசேந்திரன் நிபந்தம் ஏற்படுத்தியிருப்பது காண்க.

ஈசான சிவபண்டிதர் முதலானவர்களென்றும் தெரிகின்றன. இத்தலத்துக்குரிய ஆகமம் மகுடாகமம்[36]. இத்தலத்திற்குரிய தீர்த்தம் சிவகங்கை. அப்பர் சுவாமிகள் தேவாரத்தில் கூறியுள்ள தஞ்சைத் தளிக்குளம்* இதுவே என்பர். இதனடுவே சிவலிங்கத் திருவுருவம் எழுந்தருளப் பெற்றுள்ளது. தேரைத் தீர்த்தம் எனப்பட்ட குளமொன்று

[36] Grantha M. S. No. 1526 of Tanjore Saraswathi Mahal Library, Burnell's List No. 11428—an incomplete miscellany.

* ஸ்ரீ லோகநாத ஈஸ்வரர் என்கிற சிவலிங்கசுவாமி, சிவகங்கைக்கோட்டை, சிவகங்கைத் திருக்குளத்துக்குள் தென்புறத்துள்ள ஒரு மேடை மீதுள்ள சிவலிங்கசொரூபமாக அமைந்துள்ளது. இதுவே சமயாசாரியர் அப்பர். சுவாமிகள்* **"தஞ்சைத் தளிக்குளத்தார்"** என்று அழைத்த சிவபெருமானாக இருக்கலாம். அல்லது, அம்முற்காலத்திலிருந்தே இத்தலத்தில் ஒரு கற்கோயில் இருந்து, பின்பு அதனை இராசராசன் தன் பரந்த சைவப்பற்றிற்கு இலக்காக இப்போதிருக்கும் நிலையில் கட்டியிருக்கலாம். இன்னொரு விபரம், **விஸ்வகர்மபக்தோபாக்கியானத்தில்** பொன் மணிபத்தர் சரித்திரத்தில் கூறியிருப்பது:—தஞ்சைப் பெரிய கோயிலை எடுப்பித்த இராசராச சோழனது கனவில் பெருவுடையார் "யாம் நீர் கட்டிய மறைவிலும், இடைச்சி நிழலிலும், பொன் மணித்தட்டார் இருதயத்திலும் வசித்துவருகிறோம்" என்று சொல்லியருள; அரசன் அதன் பொருளையறியாது தயங்கி, தஞ்சையில் வசித்த பொன் மணித்தட்டாரைக் கண்டு வினவ, அவர் அரசனைக் கோயிலின் வடபாரிசத்தில் ஸ்தூபிக்கு நேரே ஒரு குளம் வெட்டுவித்து அதற்கு மத்தியில் ஒரு சமாதி ஒன்றை நிருமிக்கச் செய்யவும், அதற்குள் அவர் அணுகி, தன் இருதய கமலத்தினின்று எழுந்த ஜோதியின்மூலம் இறைவனைக் காட்டி, அதனுள் கலந்து மறைந்தார் என்றும் பின்பு இராசராசன் இச் சமாதிக்குப் பூஜை, நைவேத்தியம் அதுமுதல் நடத்த ஏற்பாடு செய்தனனென்றும் கூறுகிறது.

இப்பொழுதுள்ள நடராசர் திருமண்டபத்திற் கடுத்து இருந்தது எனவும், இது இப்போது மூடப் பெற்று ஒரு கிணற்றளவே அவ்விடத்தில் இருப்பதையும் சரபோஜி மன்னர் கல்வெட்டு[37] ஒன்று குறிக்கின்றது.

இவ்வாலயத்துள்ள பெரிய நந்தி ஒரே கல்லில் செதுக்கப்பெற்று இறைவன் சந்நிதிக்கு எதிரே உயர்ந்ததோர் மண்டபத்திலுள்ளது. இந்தியாவிலுள்ள பெரிய நந்திகளுள் இஃது இரண்டாவதாகும்[38]. பன்னிரண்டடி உயரமும், பத்தொன்பதரை அடி நீளமும், எட்டேகால் அடி அகலமு முடையது. இது கால அளவில் வளர்ந்துவர அதனைத் தடைப்படுத்த முதுகின் பின்புறத்தில் ஒரு ஆணி அறைந்ததாக ஒரு கதையும், அதன் வளர்ச்சிக்குக் காரணமாக அதன் உள்ளிருந்த தேரை ஒன்றை எடுப்பித்து அதனைத் தேரைத் தீர்த்தத்தில் சேர்ப்பித்ததாக ஒரு கதையும், இவற்றைப்போல மற்ற வரலாறுகளுமுண்டு. இந்நந்தியானது திருச்சிராப்பள்ளி சில்லா பெரம்பலூருக்கு அணித்தான பச்சைமலையினின்றும் கொணரப் பட்டதென்பர். இந்நந்தி மண்டபத் தூண்களில்

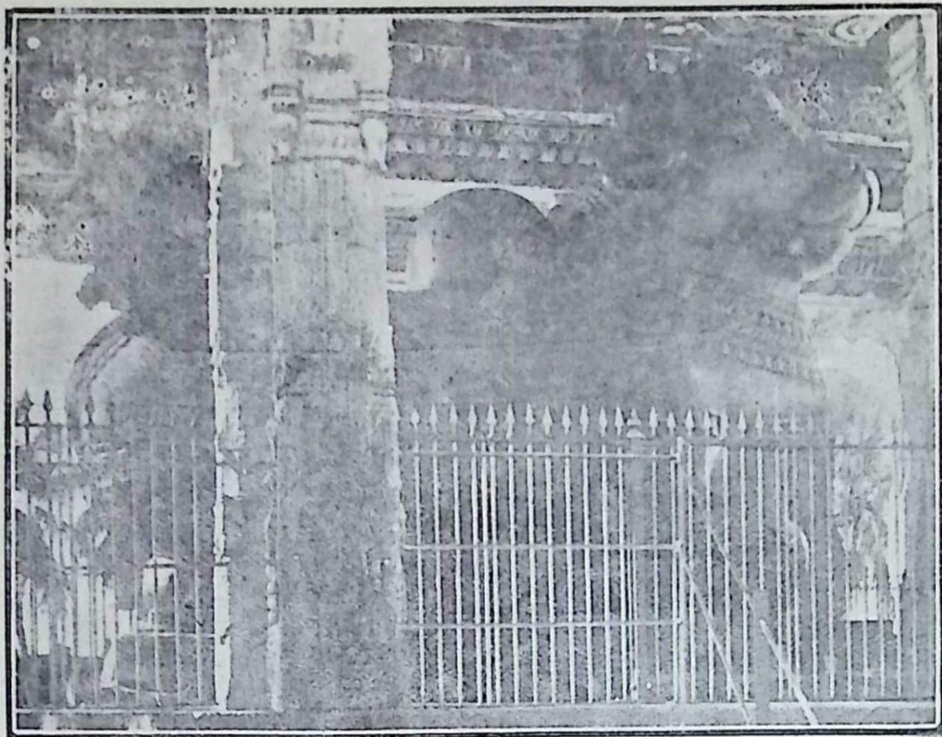
---

* "அஞ்சைக் களத்துள்ளார் ஐயாற்றுள்ளார்
தஞ்சைத் தளிக்குளத்தார் தக்களூரார்"
—திருத்தாண்டகம், அப்பர்.

"குளமூன்றும் களமைந்தும் பாடி நான்கும்"—சம்பந்தர்,

37 Ins. 419 of 1924.

38 முதலாவது அநந்தப்பூர் சில்லா, இந்துப்பூர் தாலூகா, லேபாக்ஷி, வீரபத்திர சுவாமி கோயிலிலுள்ளதாகும்.

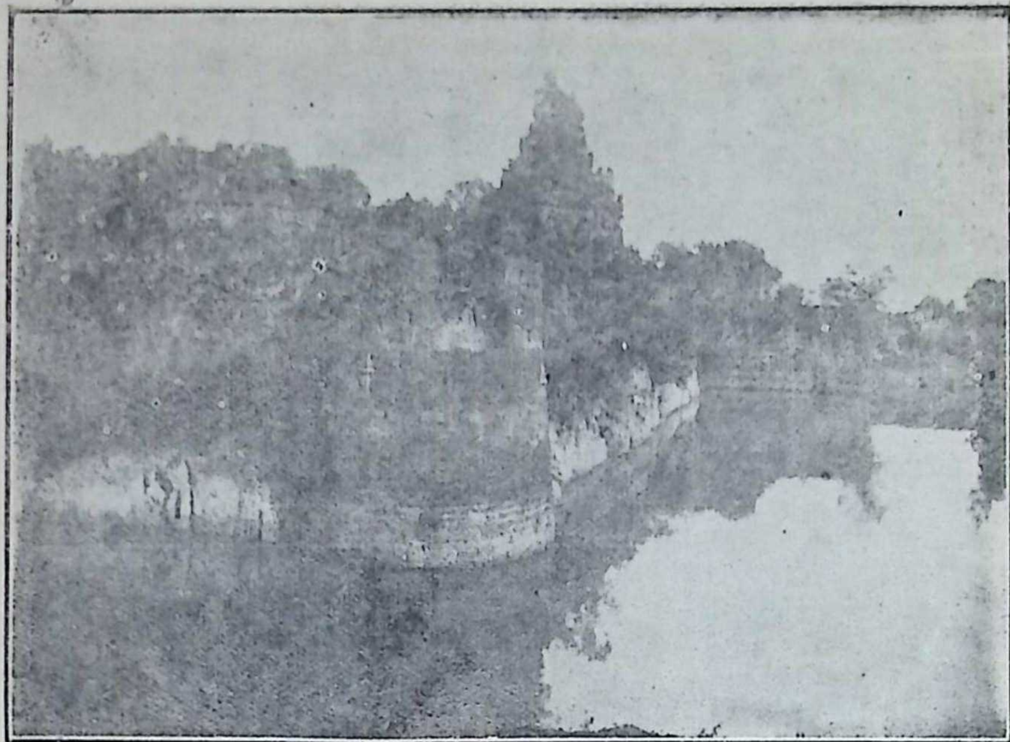
தஞ்சைக்கோயில் பெரிய நந்தி

தஞ்சை நாயக்க அரசர்களின் பிரதிமங்கள் செதுக்கப்பட்டிருப்பதால் இம்மண்டபம் அவர்களால் கட்டப்பட்டதாகும்.

ஆலயத்திலுள்ள சிவசொத்துக்களைக் கண்காணிக்கும் முக்கிய அதிகாரி சண்டேசுவரர்.* அவர் பெயராலேயே கோயில்களின் வரவு செலவு கணக்குகள் எழுதுவதும், விலை கொள்வதும் விற்பதும் நடைபெற்று வந்தன. ஆதலால் முதல் பிராகாரத்தில் அவருக்கு மாத்திரமே இறைவன் சந்நிதியை அடுத்துக் கோயில் கட்டுவது முற்கால வழக்கம். அதற்கிணங்க இராசராசனும் பிராகாரத்தில் சண்டேசுவரருக்கு ஆலயம் கட்டுவித்து, கோயிலைச் சார்ந்தவை யாவும் அவர் பெயரால் நடைபெற ஏற்பாடு செய்தான். இச் சந்நிதியையும், கோயிலின் கீழ்ப்பக்கமுள்ள இராசராசன் திருவாயில் கோபுரத்தையும் இராசராசன் தனது இருபத்தொன்பதாம் ஆட்சியாண்டில் முந்நீர்ப்பழந்தீவு பன்னீராயிரத்தையும் (The Maldives) வென்றதற்கு முன்பே கட்டியிருக்கவேண்டும். இராசராசேசுவரரது கோயிலை யடுத்து இச் சண்டேசுவரர் கோயில் மட்டுமே இம் முதற் பிராகாரத்தில் அந்நாளில் கட்டப்பெற்றதாகும். மற்றச் சந்நிதிகள் அதற்கடுத்த பிராகாரங்களில் இருந்திருத்தல் கூடும். பிற்காலத்தில், பல காரணங்களால் கோயிற்

---

* சண்டேசுவரர், அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களில் ஒருவர். அவரது பத்திக்கு மகிழ்ந்து சிவபெருமான் இச் சண்டேசுவர பதத்தைக் கொடுத்தருளினரென்க. பக்கம் 91 படம் காண்க.

சேவப்பனது தஞ்சைச் சிவகங்கைக் கோட்டையும், உள்ளிட்ட பெரியகோயிலும்.

பிராகாரங்கள் சிதைவுறவே அதனைக் கண்ணுற்ற தஞ்சை நாயக்கவமிச அரசனுன சேவப்ப நாயக்கன் திருக்கோயிலைச் சுற்றி அரண்களுடன் ஒரு சிறு கோட்டையையும், விசயராகவ நாயக்கன் நகரைச்சுற்றி மற்ருெரு பெரிய கோட்டையையும் கட்டித்தங்களது இராச்சிய தலைநகரைப் பண்படுத்தினன். அச் சமயத்தில் சிதைவுற்ற பிராகாரங்களிலமைந்திருந்த பல திருச்சுற்ருலயங்களும், பிறவும், இம்முதற் பிராகாரத்துள் கொணர்ந்து கட்டப்பட்டிருத்தல் வேண்டும்.

உமாபரமேச்சுவரி அம்மையாரின் கோயில் இவ்வாலயத்திற்கு வடபுறத்தில் உள்ள சிவகங்கைத் தோட்டத்தில் முன்னம் இருந்ததென்றும், பின்பு ஒரு நாயக்கர் காலத்து இடிக்கப்பட்டு, மற்ருெரு நாயக்கர் காலத்து இப்போதிருக்கும் தானத்தில் உலகமுழுதுடையாள் என்ற திருநாமத்துடன் அமைக்கப்பெற்றதென்றும்[39] இதன் "மூர்த்தியம்மன்" மகாமண்டபம் மல்லப்ப நாயக்கரால் கட்டப்பட்டதென்றும் தெரிகின்றன.

கோயிலின் வடமேற்குப் பிராகாரத்திலுள்ள ஆறுமுகப்பெருமானின் கோயில் தென்னிந்திய சிற்ப வேலைகளுள் மிகச் சிறந்ததொன்ரும். இதன் சிற்ப நுட்பங்களைக் கவனிக்குமிடத்து இது கட்டப்பெற்ற காலம் 17, 18-ஆவது நூற்ருண்டாகும்.[40] இக்

[39] Vide, S. I. I. Vol. II. pp. 247-8. also Ins. 62.

[40] 18-வது நூற்ருண்டதென்பர் புதுச்சேரி ழூவோ டுப்ரை. Vide, Archaeologie du Sud L, Inde. I. architecture. இவ்வழகிய கோயிலின் நீளம் 125 அடி, அகலம் 35 அடி, சிகரத்தின் உயரம் 55 அடி.

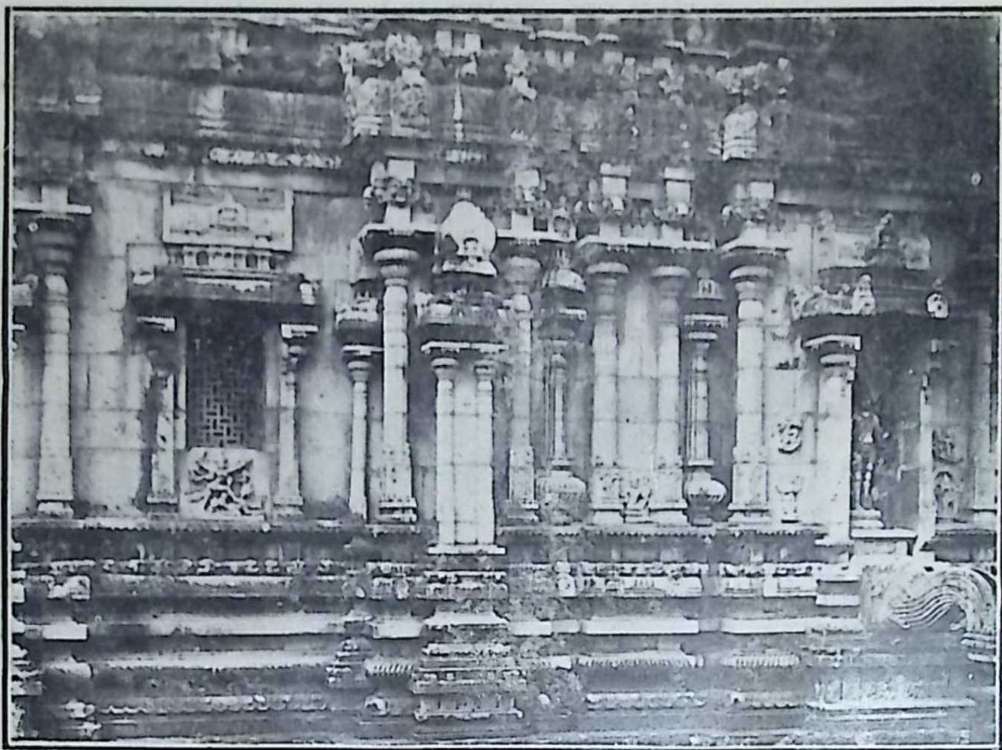
கோயிலிலுள்ள கல்வெட்டுக்கள் ஒன்றேனும் இதனைப்பற்றிக் கூறவில்லை. இக்கோயில் தஞ்சையில் ஆட்சிபுரிந்த நாயக்கர் காலத்ததாகலாம்) அக்காலத்தில் இக்கோயிலில் சிற்பங்களை அமைத்த சிற்பி ஒருவன் தான் தன் தொழிலில் ஆழ்ந்து வேலை செய்துகொண்டே தன் ஏவலாள் சிறுவனிடம் அடைக்காய்க்குக் கை நீட்ட, அவன் அங்கில்லாதிருக்கவும், அத்தருணத்தில் சிற்பியின் வேலையைக் காணவந்த தன் அரசனது கையால் கொடுக்கப்பட்ட அடைக்காயைச் சுவைத்த வளவில் உண்மை தெரிந்து, தனது அறியாத பிழைக்குப் பரிகாரமாகத் தன் திறமையெல்லாம் விளங்க இக்கோயிலை நிருபணம் செய்தானென்ற ஒரு கதையும் உண்டு[41]. ஆறுமுகப் பெருமானின் அருட்டிருமேனி மிக்க வனப்புடையது. மயிலும், ஆறுமுகக் கோலமும், திருவாசி உள்பட ஒரே சிலையில் அமைந்துள்ளன. அவரைப்பற்றி அருணகிரியார் திருப்புகழில் மூன்று பாக்கள் பாடியுள்ளார். அவற்றை அநுபந்தத்தில் காணலாம். இக்கோயில், யானை குதிரைகள் பூட்டிய இரதம் போன்று அமைத்திருத்தலும் சிறப்பாகும்.

பரிவாராலயத்துப் பிள்ளையாராகிய சுற்றுக் கோயிற் பிள்ளையார் மேலைச்சுற்றாலயத்து வீற்றிருப்பதால், இற்றை நாளில் காணப்படும் கணபதி கோயில் தஞ்சை மகாராட்டிர மன்னராகிய இரண்

---

41 இக்கர்ணபரம்பரை வரலாறு மதுரை நாயக்கர் வமிசத்துத் திருப்பணிகள் பெரும்பாலனவற்றிற்குச் சொல்வது வழக்கமாயுள்ளது.

தஞ்சைப் பெரிய கோயில், ஆறுமுகப் பெருமான் ஆலயம்

தஞ்சை ஆறுமுகப் பெருமான் கோயில் வெளி மதிற் சிற்பத்திறன்.

டாம் சரபோஜி கி. பி. 1803-ல் எடுத்தது என்பர். கோயில் தென்னண்டைச் சுற்றாலயத்தில் செதுக்கியுள்ள கல்வெட்டு[42] ஒன்றால் சரபோஜி II கணபதி கோயிலை எடுப்பித்தும், பழைய கணபதி திருவுருவத்தை எடுத்துப் புதியதொன்றைப் பிரதிட்டித்தும், தென்வெளித்திருமதிற் புரையிலுள்ள தக்ஷிணாமூர்த்தி சந்நிதிக்குப் படிகள் எடுப்பித்தும்; பெருவுடையாருக்கு வெள்ளியால் ரிஷபம், யானை, மான் முதலிய வாகனங்களும், பல ஆபரணங்களும் கொடுத்தும்; கோயிலுக்குத் தளவரிசை போட்டும் பல திருப்பணிகள் செய்தனரென்று தெரிகிறது.

கோயிலின் உட்பிராகாரத்தில் வடகிழக்கில் காணப்படும் நடராசப்பெருமானின் சந்நிதியும் பிற்காலத்ததே. நாற்புறமும் திருமதில்களுக்கடுத்த திருச்சுற்று மாளிகைகள் இராசராசன் ஆணையின் பேரில் கட்டப்பெற்றன. அவ்வரசர்பிரான் தன் சேனாதிபதியும், திருமந்திரவோலை நாயகனுமான கிருஷ்ணன் ராமனான மும்முடிச்சோழ பிரம மாராயனைக் கொண்டு மேற்புறத்தையும் தெற்கில் உள்ள பிராகாரத்தையும் கட்டினானென்றும், மற்ற இரு புறங்களிலுமுள்ள திருச்சுற்றாலைகளையும் அகன்ற உள்கோபுரத்தையும் அரசனே முற்றுவித்தானென்றும் கல்வெட்டுக்கள் கூறுகின்றன. மேற்கு, வடக்குத் திருச்சுற்றாலைகளிலுள்ள 228 இலிங்கங்களும் பிறவும் மகாராட்டிர மன்னர் காலத்துப் பிரதிட்டை செய்யப்பெற்றனவென்பர். திக்குப்

[42] Epi. Rep. 1925; Ins. 420, 423 of 1924. Ins. 30 of-'97.

பாலகர் எண்மருக்கும அவரவர்க்குரிய திசைகளில் சிறிய சந்நிதிகள் கட்டப்பட்டுள்ளன. இக்காலத்தில் அவற்றின்மீது கற்கலசங்களே காணப்படுகின்றன. ஆனல் அவைகளுக்காகப் பொற்றகடு சுருக்கின செப்புக்குடங்கள் இராசராசனுடைய குருக்கள் ஈசான சிவபண்டிதரால் கொடுக்கப்பட்டன என்பது ஒரு சாசனத்தால் விளங்குகின்றது.

கருவூர்ச் சித்தர்

இக்கோயில் மேலைப்பிராகாரத்தில் வேம்பும் மந்தாரையும் நிற்கின்ற இடத்தில் கிழக்கு நோக்கிய கருவூரார் மேடை ஒன்று புராதனமாக இருந்து வந்தது. சற்றேறக்குறைய நாற்பது ஆண்டுகட்கு முன்னர், கருவூரார் கோயிலென அவ்விடத்தில் ஒரு சிறு கோயிலெடுத்து, அங்கே அவ்யோகியர் உருவச்சிலை யமைத்து, நாடோறும் பூசையும், வியாழன்தோறும் சிறப்புறும் பூசனைகளும் புரிந்து வழிபட்டுவருவதை யாவரும் காணலாம். இவரே இராசராசன் காலத்து இங்கே வந்துதவிய சித்தர் பெருமானாதல்வேண்டும். இவரைப்பற்றிச் சித்தர் நூல்களில், இவர் பொற்கொல்லர் மரபினர் என்றும், போகருடன் பதினெண் சித்தர்களில் ஒருவரென்றும் இவர் பெருமையை விரிவாகக் காணலாம். ஆதலின், இக்கோயிலில் இப்பெரியார்க்குத் தனியிடம் உண்டாய தொடர்பு உணரற்பாலது. மற்றும், கருவூர்ப் புராணத்தில் கூறப்பெற்றவர் திருவிசைப்பாப் பதிகங்களின் ஆசிரியரான கருவூர்த் தேவரெனவும், அவர் "இராசராசேச்சரம்," "கங்கை கொண்ட சோழேச்சரம்" ஆகிய இவ்விரு பெரிய கோயில்களின் மீதும் பாடல்கள் இயற்றினமையின் இராசராசன் I, இராசேந்திரன் I காலத்து உடன் இருந்தவராகவோ, சற்று பிற்பட்டவராகவோ இருத்தல் வேண்டுமெனவும் கூறுவர். இவற்றின் உண்மை ஆராயற்பாலது.

அக்காலத்தே, திருவிசைப்பா ஆசிரியர் இறைவன் கோயிலை 'இஞ்சிசூழ் தஞ்சை யிராசராசேச்

சரத்திவர்க்கே" எனக்குறித்திருப்பதால் இக் கோயில் நகரின் மத்தியில் அமைந்திருத்தல்வேண்டு மென்றும் தோற்றுகிறது. கால இயல்பாலும், அரசியல் குழப்பத்தாலும், பிற்காலத்தில் நகரம் குன்றி இருகூறுக்கப்பட்டதென்பதும் புலப்படும். இக் காலங்தொட்டே கோயிற் சிறப்புக்களில், மற்ற நகரவழக்கத்திற்கு மாருக இறைவன் கோயிலைச் சுற்றிவராமல் நகரை வலம்வரும் ஏற்பாடு உண் டானதென்பதை அறியலாம்.

இத்தலத்திற்குப் பிரகதீசுவர மகாத்மியம், *சமீவனக்ஷேத்திர மகாத்மியமென்னும் வடமொழிப் புராணங்களும் மேற்கூறிய திருவிசைப்பா திருப்பதிக மும் திருப்புகழில் மூன்று பாக்களும், கொட்டையூர் சிவக்கொழுந்து தேசிகர் இயற்றிய 'தஞ்சைப் பெரு வுடையாருலா' என்ற பிரபந்தமுமுள்ளன.

இராசர்ாசன் இப்பெரிய கோயிலை எடுப்பித்த தன் பயனுகக் குடிகள் அரசன்பால் மிக்க அன்பு பாராட்டி அச்சோழன் காலத்தில் வைகாசிப் பெரிய திருவிழாவில் 'இராசராசேச்சுவர நாடகம்' என்னும் ஒரு நாடகத்தை இக்கோயிலில் நடத்தி வந்தனர். இவன் மகன் இராசேந்திரன் I அர சாட்சியின் நான்காம் ஆண்டில் இந்நாடகம் ஆடு வோனுக்கு ஆண்டாண்டுதோறும் நூற்றிருபதின் கலநெல் அளிக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டதென ஒரு கல்வெட்டு கூறுகின்றது. அக்காலத்தில் நடனங் களும், நாடகங்களும் அநேகமாய் ஆலயங்களி

* ஆசிரியரின் **தஞ்சைத் திருக்கோயில்கள்** என்ற நூலிற் காண்க.

லுள்ள அரங்கமண்டபங்களிலேயே நடைபெற்றன. திருவிசைப்பா ஆசிரியர்,

"மின்னெடும் புருவத் திளமயி லனையார் விலங்கல்செய்
நாடகசாலை, இன்னடம் பயிலு மிஞ்சிசூழ் தஞ்சை"

எனக்கூறுவதால், நகரில் பல ஆடரங்குகளும் நாடக சாலைகளும் இருந்தன என்னலாம். மற்றும் இசை நாடகங்களில் வல்ல நாடகமய்யன், சாக்கை, கனபாடி காமரப் பேரரையன், வாத்தியமாராயன் முதலியோரும் இருந்தனரெனவும் தெரிகிறது. இராசராசேச்சுவர நாடகம் வெகுகாலமாக வழக்கி லில்லை. தஞ்சையில் பிற்காலத்து அரசாண்ட சரபோசி II மன்னர் காலமுதல், அம்மன்னர் மீது கொட்டையூர் சிவக்கொழுந்து தேசிகர் இயற்றிய 'சரபேந்திர பூபால குறவஞ்சி நாடகம்' என்ற நூலை ஆதாரமாக்கொண்டு இக்கோயில் சைத்திர ஆண்டு விழாவில் அஷ்டகொடி விழாவன்று இக் குறவஞ்சி நாடகம் நடைபெற்று வருகிறது.[43]

---

[43] மகாராஜா சரபோஜி சரஸ்வதிமஹால் ஏட்டுப்பிரதி எண் வரிசை 599; இந்நூல் மகா மகோபாத்தியாய டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையரவர்களது குறிப்புரையுடன் திருப்பனந்தாள் காசி மடம் ஆதீனத்தாரால் பதிப்பிக்கப் பெற்றுள்ளது.

இக் குறவஞ்சி, நாடகவகையுள் சேர்ந்தது. இஃது அஷ்ட கொடி குறவஞ்சி யென்றும், குறவஞ்சி நாட்டியம் என்றும் வழங்கும். குறத்தியின் இயல்பு, அவள் குறி கூறுதல், அவளைக் குறவன் தேடிவந்து காணுதல் முதலிய செய்திகள் இதன் கண் அமைத்திருத்தலின் குறவஞ்சி எனப் பெயர் பெற்றதுபோலும். இக் கூத்து எவ்விதம் நடத்தப்படுகிறதென்பது இவண் கூறற்பாலது. குறவஞ்சிக் கூத்தில் வாயால் பாடுகிறவர்களும், கருவியில் வாசிக் கிறவர்களும் கலந்துகொள்ளுகிறார்கள். நடனமாதர்கள் குறைந்தது

இராசராசன் பிறந்த நாள் விழா

இராசராசனின் பிறப்பைத் திருவாலங்காட்டுச் செப்பேடுகள் அழகாகச் சிறப்பித்துள்ளன. சோழர் காலத்தில் மாதந்தோறும் உடையார் இராச

நால்வர், குறவஞ்சிப் பாட்டுகளைத் தக்க இராகங்களில் பாடுகிறவர்களது திறமைக்குத் தக்கபடி நடித்து மகிழ்விக்கின்றனர்.

"பார்கொண்ட புகழிலேங்கும் பதியெனும் தஞ்சைமேவும்
தார்கொண்ட மார்ப னெங்கள் சரபோஜி மன்னன்மீது
சீர்கொண்ட தமிழினாலே திகழ் குறவஞ்சி கூறப்
பேர்கொண்ட பிரகதீசர் பெறுகணபதி காப்பாமே."

என்னும் காப்பும், மங்களமும் கூறியபின் கட்டியக்காரன் தோன்றி, சரபோஜி மன்னரின் வீரப்பிரதாபங்களைப் பற்றி உரத்தகுரலில் சொல்லி, அவ்வரசன் பவனி வருதலைக் கூறி, பின் நடைபெற விருக்கிற இக்கூத்து யாதொரு விக்கினமுமின்றி முடிவுறுமாறு கடவுளைப் பிரார்த்திக்கும்படி சபையோர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறான். பின்னர், தெருக் கூத்தில் நடைபெறுவது போல், ஒரு பெண், பிள்ளையார் வேடந் தரித்துக்கொண்டு சபைக்கு வந்து முன்னும் பின்னுமாக அசைந்து சாதாரண ஒரு நர்த்தனம் புரிவாள். அப்போது கட்டியக்காரன் அந்தப் பிள்ளையாரை நோக்கி இக்கூத்து யாதொரு இடையூறுமின்றி நடைபெறும்படி கிருபை செய்ய வேண்டுமென்று பிரார்த்திப்பான். அதன் பிறகு இருவரும் மறைந்துவிடுவார்கள்.

பின்பு தலைவன் பவனி வருகையும், தலைவி யொருத்தி (மோஹினி) அவனைக்கண்டு காமுறுதலும் நிகழும். பின்பு மோஹினியின் தோழிகள் (சகிகள்) திடீரெனச் சபைக்கெதிரில் தோன்றி நுட்பமும், திறமையும், அழகும், இனிமையும் பொருந்திய நடனம் புரிவார்கள். அதன்பின் மோஹினியும் சபை முன் தோன்றி தான் சரபோஜி மன்னன்மீது கொண்டுள்ள விரக வேதனையால், மன்மதனையும், சந்திரன், தென்றல், குயில் முதலியவற்றையும் நிந்தித்துப் புலம்பித் தன்காதலைத் தனது தோழியருக்கு உணர்த்துவாள். தங்கள் தலைவி விரகதாபத்தால் படும் பாட்டைத்

ராசதேவர் திருச்சதய விழாவென இராசராசன் பிறந்த நாளாகிய சதயநாள் விழாப் பன்னிரண்டும், கார்த்திகைத் திங்கள் கார்த்திகை நாள் விழா ஒன்றும் ஆகப் பதின்மூன்றும் நிகழ்ந்தன. இன்னும் திருவையாற்று உலோக மாதேவீச்சரத்தில் உடையார் 'திங்கள் சதய விழா' எனவும், செங்கற்பட்டுத் திருவிடந்தை வராகப் பெருமாள் கோயிலில் யாண்டு தோறும் ஆவணித் திங்கள் சதய நாள் தொட்டு, இராசராசன் திருவிழா என ஏழுநாளும் நடந்தது. சேரநாட்டில் திருநந்திக்கரை என்னும் ஊரிலுள்ள சிவன் கோயிலுக்குத் தாம் பிறந்த நாளாகிய ஐப்பசி மாதச் சதய நாளில் திருவிழா

தோழிகள் பார்த்து, அவள் காதலனை அவளிடம் எவ்வாறு கொண்டு சேர்ப்பதென்று வகை தெரியாது திகைத்து நிற்பார்கள். அப்போது மோஹினி சோகமேலிட்டு மெய்சோர்ந்து கீழே விழப் போவாள். அத்தருணம் மலைகளில் சஞ்சாரம் செய்யும் குறத்தியின் கானத்தைக்கேட்டு உற்சாகங் கொள்ளுவாள். தலைவி அக் குறத்தியை அழைப்பிக்க, அவள் வந்து வாசல் வளம் கூறுவாள். பின்னர் தலைவி குறத்தியை யாரென வினவ, குறத்தி தன் தேசம், மலைவளம், சாதிவளம், நதிவளம் முதலியனவற்றைக் கூறுவாள். பிறகு தலைவி, தன் கையைப் பார்த்துக் குறிசொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டதும், குறத்தி தெய்வங்களை வேண்டிப் பின்பு குறி சொல்லத் தொடங்கித் தலைவியின் உள்ளக் கருத்தையறிந்து (மோஹினியின்) காதலைக் குறிப்பாகவும், வெளிப்படையாகவும் சொல்லி, தலைவன் உன்னை விரைவில் மணந்தருள்வான் என்றும் கூறுவாள். இத்துடன் குறவஞ்சி நாடகம் முடிவுபெறும். இக் கோயிலில் நடிக்கப்படும் குறவஞ்சிக் கூத்தில் மோஹினியின் காதல் இவ்வாறு முடிவடைய, நாடகப் பகுதியில் குறத்தி, குறவன், அவன் கையாள் சிங்கன், இவர்களுடைய செய்கைகளும் காதல் நிகழ்ச்சிகளும் கூறப்படும்.

நடத்துதற்காக "முட்டம்" என்னும் ஊரை அளித்தனன் என்பதை அங்குள்ள கல்வெட்டும் அறிவித்தலால், இராசராசன் ஐப்பசித் திங்கள் சதய நாளிற் பிறந்தவன் என்பது அறிவதாகின்றது. இம்மாத விழாக்களன்றி ஆண்டு விழாவாக வைகாசிப் பெரிய விழாவும் நடைபெற்றது. பெரிய திருவிழாவுக்குக் கொடியேற்று நாளையும், ஆடவல்லான் எழுந்தருளும் நாளையும் பறையறைந்து தெரிவிப்பர். அஃது ஒன்பது நாள் நடைபெற்றது. பின்பு திருவாரூர்க் கோயிலில் நடைபெறுவது போல இவ்வாட்டை விழா பதினெட்டு நாளாகச் சித்திரையில் நடைபெற்று வருகிறது. மற்றும் வசந்த விழா, திருவாதிரை முதலிய சகல சைவ விழாக்களும் நடைபெறுகின்றன. 1934-ம் ஆண்டு முதல் இராசராச சோழனின் சன்ம தினமான திருச்சதய விழாவும், இக்கோயிலில் மறுபடியும் தேவத்தானத்தாரால் தொடங்கப்பெற்று ஐப்பசி தோறும் சிறப்பாக நடந்துவருகிறது.

திருக்கோயில் கல்வெட்டுக்கள்

இராசராசேச்சரத்திலுள்ள கல்வெட்டுக்கள் பலவாகும். அவை யாவும் கோயில் வெளிப்புறச் சுவர்களெங்கும் எழுத்துக்கள் ஒவ்வொன்றும், மெழுகிற் கீறிய பான்மைபோல் மாசற்ற கருங்கற்களிலும் பார்ப்போர் மனம் பரவசப்படும் விதமாய் பொறித்துள்ளமை நோக்கற்பாலது. முதலாவது இராசராசன் காலத்தவை,

தஞ்சைக் கோயிலிலுள்ள இராசராசன் கல்வெட்டு (கி. பி. 1010.)

"நாம் குடுத்தனவும், நம் அக்கன் குடுத்தனவும்,
நம் பெண்டுகள் குடுத்தனவும், மற்றும் குடுத்தார்
குடுத்தனவும் வெட்டுக"

என அவன் மொழிந்த முறைப்படி வெட்டப் பட்டுள்ளன. அவைகளுள், இராசராசனும், அவன் தமக்கை குந்தவ்வையாரும் கொடுத்தன மட்டும் நடு விமானத்திலும், பெண்டிரும் பிறரும் தந்தவை யாவும் மற்ற விடங்களிலும் காணப்படுகின்றன. விமானத்தின் வடபுறத்தில்; திருமஞ்சன நீர் வந்து விழும் இடத்திற் கருகில்,

"ஏதத் விச்வச்ரேணி மௌலி"

எனத் தொடங்கும் கல்வெட்டே முதன் முதலில் வெட்டியதாகும். இவைகளையும் பிற்போந்தார் காலத்து வெட்டிய கல்வெட்டுக்களையும் அரசாங்கக் கல்வெட்டு ஆராய்ச்சி இலாக்காவினர் அரிய குறிப் புக்களுடன் ஐந்து புத்தகங்களாக வெளியிட்டிருக் கின்றனர்.[44] இக்கோயிலிலுள்ள கல்வெட்டுக் களில் இராசராசன் I காலத்தவை 64-ம், முதல் இராசேந்திரனது 29-ம், முதல் குலோத்துங்கனது 1-ம், விக்கிரம சோழனது 1-ம், கோனேரின்மை கொண்டானது 3-ம், மற்றும் நாயக்க அரசர்கள், சரபோசி II மன்னன் முதலியவர்களுடைய கல் வெட்டுக்களுமுண்டு. குறிப்பாக முதலாவது இராச ராசன் கல்வெட்டுக்களால் அக்காலத்தில் பலராலும் பிரதிட்டை செய்விக்கப்பட்டுள்ள திருமேனிகள்,

[44] South Indian Inscriptions Vol. II Pts. 1-5.

அவைகளுக்கு அவர்கள் கொடுத்த விளக்கிலங்கள், திருப்பரிகலங்கள், திருச்சின்னங்கள், திருவாபரணங்கள் முதலியவற்றிற்கு விபரமும், எவரும் எவ்வித குறையும் கூறுவதற்கு இடமின்றி உப்பு முதல் கருப்பூரம் வரைக்கும் வேண்டிய எல்லாப் பண்டங்கட்கும் செய்யப்பட்டுள்ள ஏற்பாடும் பிறவும் நன்கு உணரலாகும்.

இராசராசன் தேவாரப் பதிகங்கள் கண்டமை

சைவ சமயாச்சாரியர் திருநாவுக்கரசரான அப்பரும் ஆளுடைய பிள்ளையான திருஞான சம்பந்தரும் 7-ஆம் நூற்றாண்டினர். தம்பிரான் தோழரான ஆரூர்ச் சுந்தரர் 9-ஆம் நூற்றாண்டினர். இராசராசன் காலத்தில், இவர்களது அருட் பாடல்கள், இரண்டு நூற்றாண்டுகளுக்கிடையே அருகியன. ஒரு சிலவே திருவாரூர் போன்ற பெருந்தலங்களில் திருமுன்னர் பூசாகாலங்களில் ஓதப்பெற்றன. தஞ்சைக்கோயில் எடுப்பிக்கு முன்னர் முதலாம் இராசராசன் திருவாரூர்த் தியாகேசர் சந்நிதியில் தினமும் பாடும் சில பாக்களின் அருட்சுவையையும் பொருட்சுவையையும் உணர்ந்தான். மறைந்துள்ள மற்றவைகளையுந் தேடிக் காணப் பெரிதும் கவலை யெய்தினன். முயற்சி திருவினையாக்கியது. திருநாரையூர் பொல்லாப் பிள்ளையாரது பூசகரான நம்பியாண்டர் நம்பிகள் தேவார ஏடுகளனைத்தும், தில்லைக்கோயில் அறை யொன்றில் இருப்பதாகத் தெரிவித்தார். இராச

ராசன் கவலை யொழிந்து மகிழ்ந்தான். தில்லைக்குச் சென்று தில்லைவாழந்தணருக்குத் தமது எண்ணத்தைத் தெரிவித்தான். அவ்வந்தணர்கள், அம் மூவர் வந்தாலொழிய அவ்வறையைத் திறக்க வொண்ணாதெனப் பகர்ந்தனர். அரசனின் கவலை மேம்பட்டது. அக்கணமே ஒரு திருக்குறிப்பும் தோன்றியது. அரசன் அந்தணர்களது சூழ்ச்சிக்கு இணங்கினன். அறை திறப்பதற்கு நன்னாள் குறிக்கப்பட்டது. அன்று சமயாச்சாரியர்களது மூவர் படிமங்களையும் அலங்காரஞ் செய்யப்பெற்று, திருமறைகள் பொதிந்துள்ள அறைமுன் கொணர்ந்து நிறுத்தப்பெற்றது! அந்தணர் அரசனின் பேரறிவினை வியந்தனர். அறை திறக்கப்பட்டது. அங்கு அவர்கள் கண்டது சிதல் அரிக்கப்பட்ட ஒரு ஏட்டுக் குவியல். ஏடுகள் யாவும், பெரும்பாலும் சிதலையால் அரிக்கப்பட்டிருந்தன. அரசன் துன்புற்றான். அதனைச் சகியாத் தில்லைத்தாண்டவனது அசரீரி எழுந்தது! "அரசனே, கவலற்க. இக்காலத்து நமக்கு வேண்டுவன தந்தோம். தெரிந்துகொள்க" என்பதாகும். பின்னர், ஏடுகளைக் கவலையுடன் ஆராய்ந்து நெய் தடவி எடுப்பித்துப் படிசெய்து கொண்டவைகளே இராசராசன் நமக்கு மறுமுறையும் தந்த தேவாரப் பதிகங்களாகும். இவைகளைத் தான் எடுப்பித்த தஞ்சை இராசராசேச்சரத்தில் இசைத் தமிழில் வல்லார் நாற்பத்தெண்மரைக் கொண்டு திருமுன்னர் விண்ணப்பஞ் செய்வித்தான். இவனது பேரறிவினையும், தெய்வ பத்தியி

தஞ்சைக் கோயில் - சோழர்கால ஓவியங்கள்

P. 80

[*Copyright*: Archaeological Survey of India.]

தஞ்சைக் கோயில் சோழர்கால ஓவியம்

னையும் சைவ உலகமும், அறிஞர் உள்ளமும் எக் காலத்தும் போற்றுவதாகும்.

சோழர் காலத்துச் சுவர் ஓவியங்கள்

பெருவுடையார் விமானத்தின் கீழ், மூலத் தானத்தைச் சுற்றிச் சிறிய உள் மாளிகை ஒன் றுள்ளது. அதன் சுவர்கள் மீதும், மண்டப மேற் கட்டியிலும் சுமார் 930 ஆண்டுகள் மறைபட்டி ருந்த பொக்கிஷமாகிய ஒன்றின் மேலொன்றா தான இருவகை அரிய வர்ண ஓவியங்கள் 1931-ஆம் ஆண்டில் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்து வரலாற்றாசிரியர், திருவாளர், ச. க. கோவிந்தசாமி பிள்ளை, எம். ஏ., அவர்களால் கண்டு பிடிக்கப் பட்டுள்ளன. அவைகளுள், மேலுள்ளவை 17 ஆவது நூற்றாண்டினதான தஞ்சை நாயக்கர் காலத்தி யவை யென்றும், மறைபட்டிருப்பவை சோழர் காலத்தியவை என்றும், இந்திய ஓவியக்கலை ஞானத்தில், சோழர் காலத்தியவை மிக உயரிய தோர் வரிசையில் வைத்தற்குரியவை என்றும் அறிஞர் எண்ணுகின்றனர். இவைகளுள், சிற்சில ஓவியங்களே இப்போது காணக்கிடக்கின்றன. மற்றவை, நாயக்கர் காலத்தில், முந்திய ஓவியங் களின்மேல் பூசிய ஒரு மெல்லிய சுண்ணச் சாந்தின் மேல் தீட்டிய நாயக்கர் கால ஓவியங்களின் கீழ் மறைப்பட்டிருக்கின்றன. கிடைத்தவை, சைவ சமய குரவராகிய சுந்தரமூர்த்தி நாயனாருடைய சரித்திரப் பகுதிகள், பரமசிவன் யோகாசனத்தி

விருப்பது, திரிபுர ஸம்ஹாரம், வேறு புராண வரலாறுகள், அக்கால வாழ்க்கையை உணர்த்தும் உருவங்கள், அரசன், தேவிமார் ஆகியவற்றின் தொடர்புடையன காண்போரைப் பரவசப்படுத்தக் கூடியவகையில் தீட்டப் பெற்றுள்ளன. இவை அக்காலத்து ஓவியக் கலைவளர்ச்சியையும், சிறந்த சைவ சமய உணர்ச்சியையும் விளக்குகின்றன.[45]

ஆகவே, இப்பெரிய கோயிலானது முற்காலத்தில் கலையிலும் கைத்தொழிலிலும் மேம்பட்டிருந்தாருடைய தொழில் நலத்தைப் பிற்காலத்தார்க்கு நினைப்பூட்டும் ஞாபகச் சின்னமாகவும், இராசராசன் தன் தலைநகரமாகிய தஞ்சையில் ஜயசிலகை வீற்றிருந்ததற்கு அடையாளமாக எடுப்பித்த வெற்றி நிலையமாகவும், அவனுக்கு இறைவன் பாலுள்ள அளவில்லாத அன்பைக் காட்டுதற்குரிய ஆபரணமாகவும் விளங்குகிறது. இதன் பரந்த இடமும், சிறந்த சிற்பங்களும், அணிவகுத்த சந்நிதிகளும், பார்ப்போர் மனத்தைப் பரவசப்படுத்தி நின்று நிலவுகின்றன.

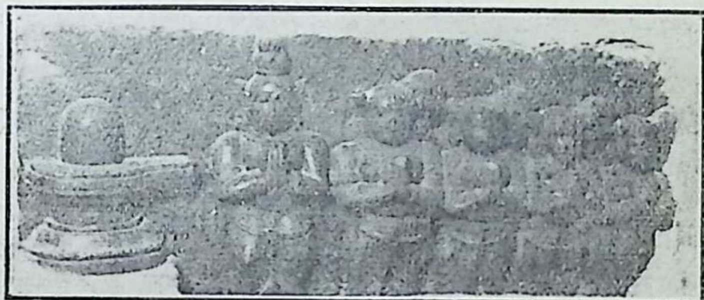
தஞ்சை இராசராசேச்சரத்தோடு வேறு சில கோயில்களையும் முதலாம் இராசராசசோழன் எடுப்பித்தான். மேல்பாடிக் கல்வெட்டால் சயங்

---

[45] இவை, இப்போது இந்திய அரசாங்கத்தாரால் விஞ்ஞான முறையில் பாதுகாக்கப்பட்டுப், புகைப்படங்கள் எடுக்கப்பட்டும் வருகின்றன. அவைகளின் சொந்த வர்ணத்தில் நகல் எடுக்கப்பெற்று, நூல் உருவத்தில் விரைவில் வெளியிடப்பெறுமெனவும் எதிர்பார்க்கப் படுகிறது. Vide: Journal of the Annamalai University II. i. 1933: J. I. S. O. A. i. 1933; Technical Studies, Harvard: V. iv. 1937.

கொண்ட சோழ மண்டலத்தில் தேவதான இறையிலியாக நிலம் பெற்ற திரு அரிஞ்சயேச்சரமும், ஈழத்தில் மாதோட்டமான இராசராசபுரத்தில் உள்ள இராசராசேச்சரமும், பழையாற்றில் அருண்மொழித் தேவேச்சரமும், திருவலஞ் சுழி ஆலயத்துள் கேத்திரபாலர்க்கு[46] ஓர் ஆலயமும் எடுத்தவன் இவனே.

இனி, இராசராசனின் பட்டத்தரசி நம்பிராட்

இராசராசனும் அவன் தேவியாரும்.
தஞ்சை அரண்மனையிலிருந்த ஒரு சிற்பம்.

டியார் தந்தி சத்திவிடங்கியரான ஸ்ரீ உலகமாதேவியார், "வடகரை............திருவையாற்றுப்பால் நாம் எடுப்பித்த திருக்கற்றளி ஒலோக மாதேவியீச்சரம்" என்னும் கல்வெட்டுப் பகுதியால் திருவையாற்று ஐயாறப்பன் கோயிலின் வடபால் 'வட கைலாசம்' என வழங்கும் கோயிலைக் கட்டுவித்தமை தெரிகின்றது. இராசராசனின் அக்கை குந்தவ்வையாரும் தற்போது தாதாபுரம் என்றழைக்கப்படும்

46 S. I. I. III. i. p. 23; Ins. 633 of 1902.

ராஜராஜபுரத்தில் மூன்று கோயில்கள்: ஒன்று சிவனுக்கும், ஒன்று திருமாலுக்கும், மற்றொன்று சமணருக்குமாக எடுப்பித்து அவைகளுக்குப் போதுமான தானங்கள் செய்ததாகவும் கல்வெட்டுக் (46-1) கூறுகின்றது.

முதலாம் இராசேந்திரன் கி. பி. 1014—1042

இராசராசனுக்குப் பிறகு அவன் மைந்தன் முதலாம் இராசேந்திரன் கி. பி. 1014 முதல் 1042 வரையில் அரசுபுரிந்தான். அவன் தன் தலைநகரைத் தஞ்சையிலிருந்து மாற்றினன். இப்பொழுது திருச்சிராப்பள்ளி ஜில்லா உடையார்பாளையம் தாலுக்காவிலுள்ள கங்கை கொண்ட சோழபுரம் என்ற பெயருடைய நகரை உண்டாக்கி அதையே தலைநகராகக் கொண்டான். அவன் காலத்தும் அவனுக்குப் பின்னர், சோழர்களது ஆட்சியின் இறுதிவரை இந்நகரமே சோழ மண்டலத்தின் தலைநகராக இருந்ததென்னலாம். இந்நகர், கங்காபுரி என்று கலிங்கத்துப் பரணியிலும், விக்கிரம சோழ னுலாவிலும், கங்கைமாநகர் என்று வீர ராசேந்திரன் மெய்க் கீர்த்தியிலும், கங்காபுரம் என்று தண்டியலங்காரம் மேற்கோள் பாடலிலும் புகழ்ந்து கூறப்பட்டுள்ளது. இந்நகரம் அக்காலத்து நான்குமைல் சதுர அமைப்புடையதாக இருந்ததென்னலாம். நகரின் நான்கு திக்குகளிலும் நான்கு காளிகளை எல்லைத் தெய்வங்க

(46-I) Ins. 8 of 1919.

ளாக நிறுத்தியதற்குச் சான்று இன்றும் உள்ளது. மேற்கு வாசல் காளி கோயில் மூன்று கல் தொலை வில் இருக்கிறது. வடக்கு வாசல் காளி கோயில் இரண்டு கல் தொலைவில் சலுப்பை என்ற சிற்றூரில் செங்கம்மேடு என்ற கிராமத்தில் இருக்கிறது. கிழக்கு வாசல் காளி கோயில் இரண்டு கல் தொலை விலும், தெற்கு வாசல் காளிகோயில் இரண்டு கல் தொலைவில் வீராரெட்டி தெரு என்னும் கிராமத் தண்மையிலும் இருக்கின்றது. அங்குப் பிரகதீசர் தீர்த்தக் குளமும் இன்றும் உள்ளது.

இன்னும், கோயிலைச்சுற்றியும் இரண்டு கல் தொலைவுவரைச் சிற்றூர்கள் பல உள. அவை சுண் ணும்புக் குழி (கோயில் திருப்பணிக்குச் சுண்ணும்பு தயாரித்த இடமாகும்). கணக்கு விநாயகர் கோயில், பொன்னேரி சோழகங்க ஏரியைச்சார்ந்த சிற்றூர், பள்ளி ஓடை, பாகல் மேடு, சலுப்பை, செங் கம்மேடு, முத்துசில்பா மடம், சப்போடை முத லியனவாம். முக்கால் மைல் தொலைவில் உள்ள மண் மலை என்ற ஊரில் தேர் மேடு ஒன்றுள்ளது. இங்குதான் கோயில் தேர் இருந்ததாகத் தெரி கிறது. இன்னும் பல: மெய்க்காவல் புத்தூர், வீரசோழபுரம், வாணதரையன் குப்பம்- (வான டுப்பு), குயவன்பேட்டை, தொட்டிகுளம், கழனி குளம், உட்கோட்டை யாவன. பரணைமேடு என்னும் கோயிலுக்கு ஏழு மைல் தொலைவிலுள்ள சிற்றூரி லிருந்து பருத்தி மூட்டைகளை அடுக்கிப் பரணை கட்டி விமானக் கல்கொண்டு செல்லப்பட்ட தென

வும் கூறுவர். இப்பெரிய கோயிலில் இடிந்து கிடக்கும் கோபுரம் ஏறத்தாழ 80 அடி உயரமெனக் கூறுவர். அதுமுழுதும் கருங்கல் வேலைப்பாடு கொண்டது. அக்கோபுரம், காவிரிப் பேரணைக் கட்டிற்குக் கல்வேண்டிச் சுமார் 90 ஆண்டிற்கு முன் வெடிவைத்தபோது இடிந்து விழுந்து விட்டதாம். அச்சிதைவுகள் இன்று வரையிலும் அப்புறப்படுத்தப்பட்டில. இராசேந்திரன் இங்குத் தஞ்சைக் கோயிலை முழுதும் பின்பற்றியே கங்கைகொண்ட சோழேச்சரம்[47] என்ற கோயிலை எடுப்பித்தான். சுவாமி பெயர் பிரகதீச்சுரர், அம்பிகை பிரகந்நாயகி.

சோழர் காலத்துக் கோயில்களின் முதிர்ச்சி தஞ்சைக்கோயில் அமைப்பில் தலைசிறந்ததென்றும், அதற்கு அடுத்தபடியாக முதலாவது இராசேந்திரன் எடுப்பித்த கங்கைகொண்ட சோழேச்சரத்தில்[48] அமைந்ததெனவும் கூறலாம். மதப்பற்றிலும், சிற்ப நுட்பங்களிலும் விளங்கிய கோயில்களின் தொகுதி மிக்குடைய கும்பகோணத்திற்கும் சிதம்பரத்திற்கும் இடையில் ஏற்பட்ட இக்கோயில், பல நூற்றாண்டுகளுக்கிடையே இராசரீகம் சீர்குலைந்த நிலைமையில், செல்லாப் பெருவழிகளுக்குப் புறம்பாக அமைந்திருப்பதினல் தற்போது புறக்கணிக்கப்பட்டுப் போயிற்று. இச்சிறு கிராமத்தின் மத்தியில் இக்கோயில் விமானமொன்றே ஆயிரம்

---

[47] கருவூர்த்தேவர் திருவிசைப்பாப் பதிகம் பெற்றது.

[48] Ind: Ant: IX. p. 119; Sewell's Antiquities I, p. 264.

ஆண்டுகளுக்குப் பின்னரும் இராசேந்திரனது வெற்றித் தூணென நிலவுகின்றது.

இக்கோயில் இராசேந்திரனது வடநாட்டு வெற்றிகள் முடிந்ததும், கி. பி. 1025 ல் தொடங்கப் பெற்றதாகும். 'கங்கைகொண்ட சோழேச்சரம்,' திருமதில்களின் மேற்கிலும், தென்மேற்கு மூலையிலும், அரண்கள் (Bastions) பொருந்தியனவாய்த் தற்காப்புக்கென எழுப்பிய கோட்டைச்சுவர் போன்ற சுவர்களின் நடுவே மிகப் பரந்த இடத்தில் அமைந்துள்ளது.

தஞ்சைக் கோயிலைப் போலவே[49] இறைவன் விமானத்திற்கு முன்னுள்ள மண்டபங்களும்

---

[49] "The other temple at Gangaikondacholapuram, produced a little later, has not those virile qualities, the masculine vigour of its predecessor, but it posseses a rich voluptuous beauty that suggests its feminine counter-part" —Percy Brown. —J. I. S. O. A. II. i. 4.

குறிப்பு :—"சோழ மன்னர்களில் முதலாம் இராசராசன், கங்கைகொண்ட சோழன், மூன்றாம் குலோத்துங்கன் என்போர் விமானத்தையே பெரியதாகவும், உயரமாகவும் கட்டவேண்டுமென்று விருப்புடையவர்களாயிருந்தார்களென்று அவர்களால் எடுப்பிக்கப்பெற்ற கோயில்களின் விமானங்கள் உணர்த்துகின்றன."

"சோழர்களால் கட்டப்பெற்ற கோயில்களிலுள்ள வாயில் காவலாளர்களுக்கு (துவாரபாலகர்களுக்கு) நான்கு கைகள் இருக்கும். பல்லவர்களால் கட்டப்பெற்ற கோயில்களிலுள்ள வாயில் காவலாளர்களுக்கு இரண்டே கைகள்தான் இருக்கும். முதலாம் இராசராச சோழமன்னன் காலத்தில் இம்முறை மாறிவந்துள்ளது."

அடுத்த சண்டேச்சுவரர், அம்மையார் கோயில்களும் மற்ற அமைப்புகளும் சேய்மையிலிருந்து பார்க்கும்போது, கம்பீரமான அழகிய பெருமிதத் தோற்றத்தோடு விளங்குவதைக் காணலாம்.

திருக்கோயிலின் திருமதில் நீளம் ஏறத்தாழ 600 அடி; அகலம் 450 அடி; கனம் 4 அடி. முழுவதும் கற்களாலானதே. இத்திருமதிலை அடுத்த இரண்டு அடுக்குத் திருச்சுற்று மாளிகையின் ஒரு பகுதி மாத்திரமே இப்போது காண்பதாகின்றது. மற்றும் பெரும் பகுதி சென்னை அரசாங்க மராமத்து இலாகாவினரால் காவேரிப் பேரணைக் (Grand Anicut) கட்டுதற்குக் கற்கள் வேண்டி, இடித்துப்போயினர் எனத் தெரிகின்றது. என்னே அவர்களது காரியப் பண்பும் சமய உணர்ச்சியும்! இக்கோயிலின் நீளம் 340 அடி; அகலம் 110 அடி. இதனுள் மகாமண்டபம் 175 அடி நீளமும் 95 அடி அகலமுமுடையது. கருப்பக்ருகத்திற்கும் அந்தராள மண்டபத்திற்கும் இடையே அர்த்த மண்டபத்தின் தெற்கு வடக்கு இருபக்கங்களிலும்

"சோழர்களால் கட்டப்பெற்ற கோயில்களில் விமானத்தின் மேற்குப் பக்கத்தின் நடுவில் வெளிப்பக்கத்தில் இலிங்கோற்பவ மூர்த்தியின் படிமம் அமைக்கப்பெற்றிருக்கும். இம்முறை முதலாம் இராசராசன் காலமுதல் மாறியும் வந்துளது. பல்லவர்களால் கட்டப்பெற்ற கோயில்களில் விமானத்தின் மேற்குப் பக்கத்தின் நடுவில் வெளிப்பக்கத்தில் அர்த்தநாரீச்சுர மூர்த்தியின் படிமம் அமைக்கப்பெற்றிருக்கும். சில இடங்களில் மேற்குறித்த அப்பாகத்தில் விட்டுணுவினுடைய படிமமும் அமைக்கப்பெற்றிருக்கும்."—"செந்தமிழ்" 36 ப. 384.

அழகிய திருவாயில்கள் படிகளுடன் உள்ளன. கோயிலை அணுகும் திருவாயில் கிழக்கே யுள்ளது. இதனுட் சென்றால், மகாமண்டபத்தின் கம்பீரத் தோற்றம் நமக்குப் புலனாகும். இவைகளுக்கு ஏறத்தாழ பன்னிரெண்டு அடி உயரங்கொண்ட பன்னிரெண்டு வாயிற் காவற் சிலைகள் காப்புப் புரிகின்றன. மகாமண்டபம் அகலத்தில் எட்டுப் பந்திகளாய் 150 கற்றூண்கள் வரிசை வரிசையாக யிருக்கக் காணலாம். இதன் நடுப்பந்தி 18 அடி உயரமுடையதாய், இருபக்கங்களும் 16 அடி உயரமுள்ளனவாய் அமைந்து மேலே கல்லால் மூடிய மண்டபமாகும். இப்பரந்த பெருமித மண்டபமே, பிற்காலத்தில் பெரிய கோயில்களில் ஏற்பட்டுள்ள ஆயிரக்கால் மண்டபம் போன்ற பெரு மண்டபங்களுக்கு அடிப்படையாகிய தென்னலாம். கருப்பக்ருகத்திற்கு எதிரேயுள்ள மூன் மண்டபம், இரு வரிசைகளாலான பெரும் சதுரக்கற்றூண்களாலாயது.

மகாமண்டபத்திலுள்ள சம்பந்தப் பெருமான் சிலையும், துர்க்கையம்மன் சிலையும் மிக்க வேலைப்பாடுடையன. மண்டப மேற்கட்டியில் பொறித்துள்ள நவக்கிரகக் கோள்களின் அமைப்பு வேறெங்கும் காணப்படாத புதுமை வாய்ந்தது. சூரியனது தேர், அட்டத்திக்குப் பாலகர், அவர்க்கு மேல் நவக்கிரக அமைப்பு, நடுவண் பதுமபீடம், இவையனைத்தும் ஒரே வட்டக்கல்லில் அமைந்துள்ளமை கண்டு வியத்தற்குரியதாகும்.

அர்த்த மண்டபத்துத் தூண்களுக்குமேல் பல

வகை நடனச்சிலைகள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. இலிங்கத்தை நோக்கிய எதிர்ச்சுவர்மீது ஆறு வரிசைச் சிற்பங்கள் உள்ளன. அவை சண்டேச்சுவரர் வரலாறு, தடாதகைப் பிராட்டியார் திருமணம், பார்த்தனும் பரமனும் போரிடல், மார்க்கண்டேயர் வரலாறு முதலியன. இவை உயிர் ஓவியமென உயிர்பெற்று விளங்கக் காணலாம்.

இறைவன் சந்நிதியின்மேல் விளங்கும் விமானமானது 186 அடி உயரமாகும். சுவாமியின் இலிங்க சொரூபமும் மிகப்பெரியதாகும். இலிங்கம் 13 முழச் சுற்றளவுடையது; இலிங்கத்தின் உயரம் 13 அடி, பீடம் 30 முழச் சுற்றளவுடையது. மூலக்கருவறையைச்சுற்றியுள்ள திருச்சுற்றின் அகலம் பத்து அடியாகும். மூலத்தானக்கோயில் தரைமட்டத்திற்கு மேல் இருபதடி உயரத்தில் அமைந்துள்ளது. கோயிலின் அடிப்பாகம் 100 அடி சதுரமானது. இதன் உயரம் 35 அடிக்குமேல், இரண்டு மேல் மாடிகளையுடையது. இதற்குமேல் உள்ள பகுதி எட்டு மாடிகள் உடைதாய் விளங்கும். இவ்வரிய விமானமும், இதன் கண்கலசம் ஸ்தூபி வரையிலுள்ள சிற்பங்களும், கோயிலின் வெளிப்பாகத்துள்ள சிற்பந்திகழ் உருவங்களும் மிக்க வனப்புற்றவை. தென்னிந்தியாவிலுள்ள சிற்பங்களிலும், அவற்றைப் பின்பற்றிய ஜாவாத்தீவிலுமுள்ள உயர்ந்த சிற்பங்களிலும் இவை மேம்பட்டவை என்பர். தென்மேற்கில் சபாபதியும், மேற்கில் இலிங்கோற்பவ அருணாசலஈசுவரரும், தெற்கில் விநாயகரும், வடக்கில் திரு

[*Copyright*: Archaeological Survey of India.]

கங்கை கொண்ட சோளேச்சரம்

கங்கைகொண்ட சோழேச்சரம்
சண்டேசுவர அனுக்கிரக மூர்த்தி

வாயிலுக்கு அணித்தாய், சண்டேச்சுராருக்கு இறைவன் அனுக்கிரகம் செய்கின்ற அருட்கோலமாய்ச் சண்டேச்சுர் அனுக்கிரக மூர்த்தியும் (படம் பார்க்க) அருமையான வேலைப்பாடுடையன. மற்றும் கணங்களும், அப்ஸர மாதர்களும், இராக்கதக் கூட்டங்களுமாக எவ்விடத்திலும் உருவங்கள் அமைந்துள்ளதை நோக்குங்கால் இக்கோயிலின் கம்பீரமான தோற்றத்திற்கு வனப்பை அவை தருவன எனலாம். இவற்றுள், பெரும்பாலானவைகளுக்கு நரசிம்மவர்மனது மாமல்லபுரத்துச் சிற்பங்களே அடிப்படை யானவை எனக் கூறினும், அவற்றிற்குச் சுமார் மூன்று நூற்றாண்டுகளுக்குப் பின்பு எழுந்த இவ் வுருவங்கள் அவற்றைக் காட்டிலும் எத்தனையோ அரிய குணங்கள் வாய்ந்து அழகிற்கும், உருவகத்திற்கும், ஒரு முதிர்ந்த தேர்ச்சியைக் காட்டுவன எனத் துணியலாம். மற்றும், இக்கோயில், சோழர்காலத்துக் கோயில்களினும் அழகிலும், சிற்பத்திறனிலும், ஒரு தனி நிலையை யெய்தியுள்ள தாகக் கூறலாம்.

இராசேந்திரனது மற்ற கோயிற் பணிகள்

கங்கை கொண்ட சோழபுரத்தில் எடுத்த இப் பெரிய கோயிலேயன்றி, திருவொற்றியூர் இறைவன் உட்கோயிலும், முதலாம் இராசேந்திரன், தான் வென்ற இடங்களிலெல்லாம் வேறு கோயில்களும் அமைப்பித்தான். அக்கோயில்களுக்கு நிபந்தங்களையும் விட்டு ஊர்ப்பொதுச் சபையாரால்

எப்போதும் குறைவின்றி நடத்திக் கொள்ளக் கூடிய ஏற்பாடுகளையும் செய்வித்தான். இச்செய்தி, மைசூர் நாட்டில் கோலார் எனப்படும் குவலாலய புரத்திலுள்ள துர்க்காலயமொன்றில் வெட்டிய இவன் சாசனமொன்றால் புலனாகும். இக்கோயி லில் பூசை செய்வதற்காகச் சைவப் பிராமண னொருவனும், பூசைக்கேற்ற மற்றப் பணிகளைச் செய்வதற்கு நான்கு பிரமசாரிகளும், அபிஷேகத் திற்கு நீரும் புஷ்பமும் மாலைகளும் மற்றப் பண்டங் கள் முதலியனவும் சித்தம் செய்துவைக்க வேலை யாட்களும், ஆலயத்தைச் சேர்ந்த நந்தவனத்தைச் செப்பனிட்டு நீர்ப்பாய்ச்சிச் சரிவர வைத்துக் கொள்வதற்காக இரண்டு குடும்பங்களும், கோயிற் காப்புக்காக மூன்று காவற்காரர்களும், மூன்று பைரவர்களும், நான்கு யோகீசுவரர்களும், தேவா ரப் பாக்களைப் பண்ணுடன் பாடப் பத்துப்பெயர் களும், கணக்கன் ஒருவனும், இருபத்துநான்கு தேவர் அடியார்களான நடன மாதர்களும், ஒரு குயவனும், ஒரு வண்ணானும், ஒரு சோதிடனும், மேற்பார்வையிட அரசியல் பணியாளன் ஒருவனும், ஒரு தச்சனும், ஒரு கருமானும், வியாகரணம் முத லிய கலைகளைப் போதிக்கவல்ல ஆசான் ஒருவனும், கோயிலின் திருப்பணி செய்வதற்காகவும் அதன் கருமங்களை நடத்துவதற்காகவும் அமைக்கப்பட் டிருந்தனர். ஊர்ப் பொதுமன்ற ஏற்பாடுகளின்படி நெய், எண்ணெய், அரிசி, காய்கறி வகை, பழம், சந்தனக் குழம்பு, சாம்பிராணி, கருப்பூரம், பன்

னீர், வெட்டிவேர், ஏலக்காய் முதலிய பொருள் களை யெல்லாம் தம் தம் கடமைப்படி பலர் தாமாகவே கொணர்ந்து ஆலயத்துக்குக் கொடுப்பது வழக்கமாயிருந்தது. கோயிலுக்குத் தேவதானமாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள நிலங்களைப் பயிரிட்டோர் நிலத்தில் விளைந்த நெல் முதலிய தானிய வகைகளைத் தாமே கோயிலதிகாரிகளிடம் கொண்டு வந்து சேர்ப்பித்து வந்தனர். இன்னும் இவனது 24-ம் ஆட்சி ஆண்டில், சேர அரசனை இராசசிம்மன், திருநெல்வேலிக் கோட்டத்தில் மன்னார் கோயிலில் கட்டிய இராசேந்திர சோழ விண்ணகருக்கு நிலதானம் செய்துள்ள செய்தியும் ஒரு கல்வெட்டுக்* குறிக்கின்றது.

இவ்வாருக, இராசராசன் சோழரது பேரரசை நிலைநிறுத்தியதோடு, பண்டித சோழன் எனப்பெயர் பெற்றவன். இதனல் இவன் தமிழில் சிறந்த புலமை எய்தியவனதல் வேண்டும். இவனது மெய்க் கீர்த்தி பல கல்வெட்டுக்களில் சிறந்த புலமை உணர்ச்சியுடன் வரையப்பட்டுள்ளது. இவனது பேரவையில், யாப்பருங்கலம், காரிகை என்பன செய்த அமிர்தசாகரரும், இவற்றிற்கு உரைவகுத்த குணசாகரரும் இருந்தாரெனக் கூறலாம். சிறந்த சிவனடியாரான கருவூர்த் தேவரும் இக்காலத்தில் இருந்தவராதல் வேண்டும். இவ்வாருக, முதலாம் இராசேந்திரன் ஒப்புயர்வற்ற நிலையில் அரசாண்டு கி. பி. 1044-ல் விண்ணக வாழ்வை யடைந்தான்.

---

* Ins. 112 of 1905.

முதல் இராசேந்திரனது மக்கள்

இராசேந்திரனுக்குப் பின் அவன் மக்கள் மூவரும் அடுத்தடுத்து கி. பி. 1040-1070 வரை அரச ராயினர். அவர்களும் சைவப்பற்று மிக்காராய் எடுப்பித்த கோயில்களும், அவைகளுக்கு விடப் பட்ட நிபந்தங்களும் பலவாகும். அவைகள் ஒவ் வொன்றினையும் தனித்துக் கூறுமிடத்துப் பெரு கும். ஆயினும் அவை, விசய ராசேந்திரனை முதல் இராசாதிராசன் (கி. பி. 1043-54) எடுப்பித்த மன்னார் குடியிலுள்ள ஜயங்கொண்ட சோழேச்சரம், இரா சாதிராசேச்சரம் ஆகிய இரு கோயில்களாவன.[50]

இராசாதிராசன் சாளுக்கியருடன் பொருத, கொப்பத்துப்போரில் கி. பி. 1054-ல் வீரசுவர்க்கம் எய்தினன். அவன் தம்பி இரண்டாம் இராசேந்திர சோழ தேவன் கி. பி. 1052-1064 வரை சோழ அரசை ஏற்றான். இவனது வெற்றியைக் கலிங்கத்துப் பரணியும் விக்கிரம சோழன் உலாவும் பாராட்டி யுள்ளன. அவன் பின், அவன் தம்பி, வீரராசேந் திரன் கி. பி. (1063-1069) அரசு தாங்கினன். இவனது மற்றொரு பெயர் கரிகாலன் என்பது. வீரராசேந் திரன் சிறந்த சிவபத்தன். நடராசப் பெருமா னது திருமுடியிற் பதித்தற்குரிய, "திரை லோக்கி யசாரம்" என்ற வைரம் ஒன்றைத் தந்ததாகக் கன்னியா குமரி கல்வெட்டு கூறுகின்றது. இவன் மகன் அரசுதாங்கிய (கி. பி. 1069-1070) அடுத்த ஆண்டிலேயே ஒரு கலகத்தில் உயிர் துறக்கவே

[50] Epi. Rep : 1897 para 11.

விசயாலயனல் தோற்றுவித்த சோழர் பரம்பரை சந்ததியின்றி முடிவடைந்தது. அதற்குப் பின்னர், முதல் இராசேந்திரனது மகள் வயிற்றுப் பேரனும், கீழைச்சாளுக்கிய மன்னன் இராசராசனது மகனுமான இராசேந்திரன் முதற் குலோத்துங்கன் எனப் பெயர்தாங்கி சோழர் அரியணை ஏறினன்.

முதலாம் குலோத்துங்கன் கி. பி. 1070—1118

சுங்கந் தவிர்த்த சோழன் எனப் பெயரிய முதலாம் குலோத்துங்கன் சோழர் பேரரசை 48 ஆண்டுகள் மிக்க சிறப்புடன் அரசாண்டான். தனது நாட்டை முழுதும் அளந்து (Survey) கட்டினன். அனவசியமாகக் கருதிய பல சுங்கங்களை நீக்கினன். இவனே தமிழ் நாட்டில் முதன்முதலாக ஞாயிறு வழிபாட்டிற்கெனக்கோயிலைக் கட்டியவனவான். சூரியனர் கோயிலென வழங்கும் கோயில் இவன் கட்டுவித்ததே. வேம்பற்றூர்த் திருவியலூருக்கடுத்துக் கர்க்கடேச்சுரர் எனப் பெயரிய அருமருந்து நாயகருக்குக்[51] கோயிலும் முன் மண்டபமும் எடுத்தவன் இவனே. குலோத்துங்கச் சோழேச்சரம் என்ற கீழைப்பழூவூர்க் கோயிலும், திருவைகாவூரிலுமுள்ள கோயிலும் கற்றளியாக இம்முதற் குலோத்துங்கன் ஆட்சியிலே கட்டப்பெற்றன.* மற்றும், கோட்டாற்றிலுள்ள இராசேந்திர சோழேச்சரமும் இவன் எடுப்பித்ததே. குலோத்துங்கன் சிறந்த சிவபத்தனல்லாது பிற சமயங்களையும் போற்றிய

---

[51] Epi. Rep : 1900 p. 91. * Ins. 390, 394 of 1924.

பெருமானவான். இவனது கல்வெட்டுக்கள் எல்லாச் சமயத்தார் கோயில்களிலும் உள்ளன. இவன் தன் தலைநகரைக் கங்கைகொண்ட சோழபுரத்திலிருந்து மாற்றி முதன்முதலாகக் காஞ்சியிலிருந்து அரசாளத் தொடங்கினன்.

இவன் காலத்துச் சிற்றரசர் பலர் பல வைணவக் கோயில்களை எடுப்பித்துள்ளனர். இவனது ஸ்ரீரங்கம் கல்வெட்டுக்கள் இரண்டால் குலசேகராழ்வார் "தேட்டறுந்திரல்" என்ற பாசுரங்களைத் திருவரங்கத்தாழ்வார் சந்நிதியில் மூன்று நாட்கள் பாடுவதற்காக ஒரு நிபந்தமும், திருவரங்கன் சந்நிதியில் மார்கழித் திங்களில் திருப்பள்ளியெழுச்சிச் சமயத்தில் திருவாய்மொழி பாடுதற்காக ஒரு தொகை நிபந்தமுமாகக் கொடுக்கப் பெற்றதென்றும் தெரிகின்றன. இவை** திருவரங்கம் மேற்கு வெளிச் சுவரில் பொறித்துள்ளன. இன்னும் குலோத்துங்கன் கி. பி. 1090-ல் நாகப்பட்டினத்திலிருந்த இராசராச பெரும்பள்ளி என்ற புத்த விகாரத்திற்கு நிலதானம் செய்துள்ளான். அதனை லீடன் செப்பேடுகள் குறிப்பிடுகின்றன.

இவனும் இவன் சிற்றரசர்களும் மற்றச் சமயங்களை ஆதரித்துப் பௌத்த சமண பள்ளிகட்கு நிபந்தங்களை விட்டபோதிலும், தான் சிறந்த சிவபக்தனாக விளங்கி, திருநீற்றுச்சோழன் என்ற சிறப்புப் பெயரையும் எய்தினன். மன்னார்குடியிலுள்ள குலோத்துங்க சோழ விண்ணகரம் என்ற இராச

** Ins. 61, 62 of 1892. S. I. I. III. p. 148.

கோபாலன் கோயிலும் இச்சோழன் கட்டியதே யாகும். இதற்குப் பிற்போந்த தஞ்சை நாயக்கர் மன்னன் விசயராகவன் இதனைப் பெரிதும் திருப் பணி செய்து, 780 ஏக்கர் நிலமும், 6000 ரூபாயும் கொடுத்து ஹ்ரித்ரா நதி திருக்குளம் வெட்டிச் சீர்திருத்தியதாகத் தெரிகிறது.

முதற் குலோத்துங்கன் கால முதல் சிதம்பரம் சோழர்களது சைவப்பற்றுக்கு நிலைக்களனாக ஆகியது. இதன் காரணம் முதல் இராசேந்திரன் தனக்கென அமைத்துக்கொண்ட கங்கைகொண்ட சோழபுரம் சோழர்களின் தலைநகராகியும், தில்லையின் அணித்தாக இருந்ததுமாகும். இதனால் விசயாலயன் முதல் இராசராசன் வரைச் சோழர்கள்தமது குலதெய்வமாகத் திருவாரூர் தியாகேசரையே கொண்டனரென்பதும், இனித் தில்லை நடராசனே அவர்களது குல தெய்வமாக விளங்கியதென்பதும் காண்பதாகின்றது.

விக்கிரம சோழன் கி. பி. 1118—1133

முதற் குலோத்துங்கனது திருமைந்தன் விக்கிரம சோழனும் ஒப்பற்ற சிவபத்தனாக விளங்கினான். தில்லையில்** தன் குலநாயகன் தாண்டவம் பயிலும் செம்பொனம்பலஞ் சூழ் திருமாளிகையும்,

**விக்கிரமசோழன் தன் முன்னோனை, முதற் பராந்தகன் ஆரம்பித்த தில்லைத் திருப்பணிகளை, தனது சிற்றரசர் கொணர்ந்த திறைப்பொருளின் பெரும்பகுதியை அக்கோயிலைப் புதிப்பிக்கவும், பெரிதாக்கவும் செலவிட்டானென்று திருமழபாடி கல்வெட்டு* கூறுகின்றது.

* Ins. 390, 393 of 1924.

கோபுரவாசல் கூட சாலைகளும் பசும்பொன் வேய்ந்த பலிவ்ளர் பீடமும் விசும்பொளி தழைப்ப விளங்கு பொன் வேய்ந்து அங்குத் தன் பெயரால் திருவீதியும் மாளிகையும் கட்டுவித்தான். அவை, திருக்கோயிலின் முதல் சுற்றுமதிலும், கோயிலைச் சுற்றிய தெருக்களில் ஒன்றாகிய விக்கிரம சோழன் திருவீதியுமாகும். இன்னும் அச்சந்நிதியில் மணிவாசகர் திருச்சாழல் திருப்பதிகம் பாடுதற்கு நிபந்தம் விட்டும்; மற்றும், தஞ்சாவூர்ச்ஜில்லா, மாயூரந் தாலூகாவில் திருமங்கலம் என்னும் ஊரிலுள்ள சிவாலயம் அவனால் எடுப்பித்ததாகும். அதற்கண்மையான குற்றாலத்திலுள்ள விக்கிரம சோளேச்சரத்திற்கு அவ்வூரை நிபந்தமாகவிட்ட செய்தியும் தெரிகிறது. இன்னும் திருவரங்கம் பெரிய கோயிலில் திருப்பணி

"பத்தாம ஆட்சி ஆண்டில் சிற்றரசர் தந்த தூய பொற்குவியல் பேரரசன் முன் வைக்கப்பட்டது. அப்பொழுது மணிகள் பதித்த பொற்றட்டில் கீழ்வருவன வரையப்பட்டன: "மன்னன் நீண்ட நாள் வாழ்ந்து உலகைக் காப்பானாக! செம்பொன் அம்பலம் சூழ் திருமாளிகையும், கோபுர வாசல்களும், கூடசாலைகளும், பெருமாள் கோவிலைச் சூழவுள்ள கட்டடங்களும் பொன் ஆக்கப்பட்டன. பலிபீடமும் பொன்னால் செய்யப்பட்டது; முத்து மாலைகளால் அணி செய்யப்பட்ட தேர்க்கோவில் பொன்னால் இயன்றது. இத்தேரில் கூத்தப்பிரான் பூரட்டாதியிலும் உத்திரட்டாதியிலும் உலாப் போவாராக. அப்பொழுது நடைபெறும் விழா 'பெரும் பெயர் விழா' எனப்படும். நிறைமணி மாளிகை நெடுந்தெரு ஒன்றும் அமைக்கப்பட்டது. இத்தெரு அரசன் பெயர் பெற்றதாகும். பைம்பொன் குழித்த பரிகலம் முதலாகச் செம்பொற் கற்பகத்தோடு பரிச்சின்னமும் அரசனால் கோவிற்குத் தரப்பட்டன. இத்திருப்பணி அரசனது 10-ம் ஆண்டில் சித்திரைத் திங்களில் அத்த நக்ஷத்திரம் கூடிய ஞாயிறன்று செய்யப்பட்டது.'

செய்தும், ஐந்தாம் திருச்சுற்ருகிய அகளங்கன் திருவீதி என்ற இருபிராகாரங்களை ஏற்படுத்தியதுடன், இராமன் கோயில் முதலியன இவனுல் அமைக்கப்பட்டதென்று கோவிலொழுகு தெரிவிக்கின்றது. ஜமீன் புங்கனூருக்கு அணித்தாய்க் கோயாற்றூர் என்ற உத்தம சோழபுரத்தில் இருங்கோளீசர்க்கு எடுத்தகோயிலும் அவனதே. இவைகளால் இவனது உயரிய சைவப்பற்றும் சமரசப் பற்றும் விளங்குகின்றது.

இரண்டாம் குலோத்துங்கன் கி. பி. 1133—1145

விக்கிரமசோழன் கி. பி. 1135-ல் விண்ணுடுற்ற பின், இவன் மகன் இரண்டாம் குலோத்துங்கன் அரியணை யேறினுன். இவன் ஒப்புயர்வற்ற சிவபத்தன். இவனே அநபாயன் என்ற பெயருடன் விளங்கியவன். இவன் தில்லையம்பதியில் செய்துள்ள திருப்பணிகள் அளவற்றனவாகும். அவற்றுள், சிற்றம்பலம் பொன் வேய்ந்தமையும், பேரம்பலம், எழுநிலைக் கோபுரம், திருமாளிகை இவற்றைக் கட்டுவித்தமையும், சிவகாமக்கோட்டத் திருப்பணியும், சிவகங்கைத் திருப்பணியும் ஆற்றியமையும்[53] குறிப்பிடத்தக்கவையாகும். மற்றும், பல கல்வெட்டுக்களின் குறிப்புக்களால் இவ்வேந்தன், செங்கற்பட்டு சில்லா, செய்யாறு தாலூகா, பிரமதேசம் உருத்திர கோடீச்சரரது ஆலயத்துக்குத் தன் பெயரால் 'அநபாய சோழநல்லூர்' என்ற ஓர்

---

[53] குலோத்துங்கச் சோழனுலா 75—116.

ஊரை இவன் நிபந்தமாக விட்டனன்[54] என்றும், திருக்கண்ணபுரத்திற் கண்மையிலுள்ள இராம நதீச்சுரமுடைய மகாதேவர்க்கு நித்திய பூசையின் மையின், அதனை நடத்துவதற்கு நிபந்தம் விட்டு அவ்வூர்க்குச் 'சிவபாத சேகரமங்கலம்' என்ற பெயரும் வழங்கினன்[55] என்பதும் தெரிகிறது.

"குலோத்துங்கன் தன் அரச மாதேவியுடன் தில்லை சென்று கூத்தப்பெருமான் திருக்கூத்தைத் தரிசித்து, தில்லை மண்டபத்தில் இருந்த வைணவக் கடவுளாகிய கோவிந்தராசரை அப்புறப்படுத்தினன்; பல திருத்தங்களைச் செய்தான்; எழுநிலைக் கோபுரங்களை அமைத்தான்; தான் பிறந்த கயிலையை நினையாதிருக்க அதனினும் மேம்பட்ட முறையில் அம்மனுக்குத் திருமாளிகை அமைத்தான்; கோவிலின் பல பகுதிகளும் நகரத்தில் குறிப்பிடத்தக்க சில இடங்களும் பொன் வேய்ந்தான்" எனச் சுருக்கமாக இராசராசசோழன் உலாவிலும் (58-66); தக்கயாகப்பரணியி (777, 809-810)-லும் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. இன்னும், இவன் திருவாரூரில் உள்ள அப்பர், சுந்தரர், சம்பந்தர் படிமங்கட்குப்பூசை முதலியன நடக்கத் தானம் செய்துள்ளான் என ஒரு கல்வெட்டுக் கூறுவதால் இச் சோழனது சிவபத்தியும், சமயாச்சாரியர் மீது இவன் கொண்டிருந்த பெருமதிப்பும் உணரலாம்.

கூத்தர் இரண்டாம் குலோத்துங்கன் அவை

[54] Ins. 271 of 1913; [55] Ins. 533 of 1922.
*S. I. I. IV. 397

யில் பெரும் புலவராக வீற்றிருந்தவர். அவர் விக்கிரம சோழன் காலத்திலும், இவன் காலத்திலும் இவன் மகன் இரண்டாம் இராசராசன் காலத்திலும் இருந்தவராவர். இம்மூவர் மீதும் உலாப் பாடியுள்ளார்.

குலோத்துங்கன் "ஒட்டக்கூத்தன் பதாம்புயத்தைச் சூடுங் குலோத்துங்க சோழனென்றே யெனைச் சொல்லுவரே" எனப் பாடியவன். கூத்தரால் உலாவும் பிள்ளைத் தமிழ் மாலையும் பெற்றவன். குருபரம்பரை கிருமிகண்ட சோழனென்று கூறுவது இவனையே என்பர். இதற்குக் காரணம் இவன் வைணவ சமய விரோதியாய் நின்று, திருமாலை நிந்தித்து, வைணவ ஆசாரியரிற் றலை சிறந்தவரான இராமானுசரைத் துன்புறுத்தியதே யென்று 'குருபரம்பரை' நூலால் தெரிகிறது.

"சிற்றம்பலமுந் திருப்பெரும் பேரம்பலமும்
மற்றும் பலபல மண்டபமும்—சுற்றிய
மாளிகையும் பீடிகையும் மாடமுங் கோபுரமும்
சூளிகையுமத் தெருவுந் தோரணமும்-ஆளுடையான்
கோயிற்றிருக்காமக் கோட்டமுமக் கோயில்
வாயிற் றிருச்சுற்று மாளிகையும் — தூயசெம்
பொன்னிற் குயிற்றிப் புறம்பிற் குறும்பறுத்து
முன்னிற் கடல்களுண் மூழ்குவித்த—சென்னி"

—இராஜராஜ தேவருலா.

"முன்றிற் கிடந்த கருங்கடல் போய் முன்னைக்
கடல்புகப் பின்னைத்தில்லை
மன்றுக் கிடங்கண்ட கொண்டல் பெற்ற
மரகத மேருவை வாழ்த்தினவே"

—தக்கயாகப்பரணி

என்பனவற்றால் இவன் வைணவ மதம் பரவவொட்டாதபடி தடுத்து, சைவம் தழைக்கச்செய்து, சிவாலயங்களுக்கு வேண்டுவன உதவி வந்தான் என்பது தெரிகிறது.

திருத்தொண்டர் புராணங் கண்டமை

இரண்டாவது குலோத்துங்கனது முதல் அமைச்சராகத் திகழ்ந்தவர் குன்றத்தூர் சேக்கிழாராவர். அரசியல் அறிவு, நிறைந்த புலமை, சிறந்த ஒழுக்கம், அழுத்தமான சைவப் பற்று முதலின உடையவர். அநபாயன் சிறந்த புலவன். தனது ஓய்வு நேரத்தில் இலக்கிய நூல்களைக் கேட்டு இன்புற்று வந்தவன். சேக்கிழாரும் சைவ நாயன்மார்களது வரலாற்று நூல் ஒன்று தாம் குறித்துள்ளதனைக் கூறினர். அரசன் புலவனாதலின் சேக்கிழாரது உழைப்பை அறிந்து நாயன்மார்களது வரலாற்றைப் பெரியதோர் காவியமாகப் பாடியருளுக என வேண்டினன். சேக்கிழார் அதற்கிசைந்தார். தில்லைச் சந்நிதியில், கூத்தப்பெருமான் அந்நூலின் முதல் அடி 'உலகெலாம்' என எடுத்துக்கொடுக்கப் பரவசமடைந்து, ஓராண்டளவில் புராணத்தையும் பாடி முடித்தார். அநபாயனும் தில்லை வந்து சேர்ந்தான். நாட்டில் உள்ள புலவர் யாவரும் வரவழைக்கப்பட்டனர். கூத்தப்பெருமான் திருக்கோயில் மண்டபத்தில் திருத்தொண்டர் புராணம் அரங்கேற்றப் பெற்றது. அரசன் இன்பக்கடலில் ஆழ்ந்தான். சேக்கிழாரது பெருமை

யையும், அவர் பாடிய நூற் பெருமையையும், உலகறிய அவரையும், அவரது நூலையும் யானை மீதேற்றித் தான் அருகிருந்து கவரிவீச நகர்வலம் செய்வித்தான். அவருக்குத் "தொண்டர் சீர் பரவுவார்" என்ற பட்டமும் அளித்தான். திருத் தொண்டர் புராணம் சைவருக்குரிய பெரிய புராணமாகவும் திருமறையு மாகியது.

இரண்டாம் இராசராசன் கி. பி. 1146—1163.

இரண்டாம் குலோத்துங்கனுக்குப்பின் சிங்காதனமேறியவன் அவன் மகன் இரண்டாம் இராசராச சோழன் ஆவன். ஆனால் தன் தகப்பனான குலோத்துங்கனைப்போல ஒரு சமயத்தில் ஆழ்ந்த பற்றுடையவனாகவும் மற்றொன்றில் வெறுப்புடையவனாகவும் இல்லை. இவன் தகப்பன் வேரறக்களைந்த வைணவத்தையும் இவன் விருத்தி செய்தானென திருநாகேசுவரத்து ஒரு கல்வெட்டு விளக்குகின்றது. இவன் தன் முன்னோர்களைப்போல் சிவபக்தியுடையவன். பல சிவாலயங்களுக்குத் திருப்பணி செய்திருத்தலோடு நிபந்தங்களையும் விட்டிருக்கிறான். தில்லையம்பல முகடுமட்டிற் பொன் வேய்ந்துபோய இவன் குலத்து முன்னோர் போலாது, இவன், சிற்றம்பலம், பேரம்பலம் மண்டபம், மாளிகை பீடிகை, மாடம், கோபுரம், தோரண வாயில், தெரு முதலாகப் பலவற்றையும் பொன்னலணிவித்துத் தில்லையைப் பொன்மயமாக்கினான் என்பதுபற்றி அவ்வரிய பெரிய பொற்பணி

கொண்டே இவனே இரண்டு உலாக்களிற் கூத்தர் புகழ்ந்தாரெனத் தெரிகிறது. மற்றும், இரண்டாம் இராசராசன் திருப்பணி செய்தவை திருப்பனந் தாள் கோயிலும், தாராசுரம் "இராசராசேச்சுர மும்" ஆகும்.

தாராசுரம் ஐராவதேசுவரர் திருக்கோயில், கும்ப கோணத்திற்கு அடுத்துத் தென்மேற்கில், தாரா சுரம்* ரயில் பாதைத் தலத்திலுள்ளது. கோயில் எடுப்பித்த காலத்தில் பல பிராகாரங்களையுடைய தாய், சுவாமிக்கும், தேவியாருக்கும் தனிப்பட்ட

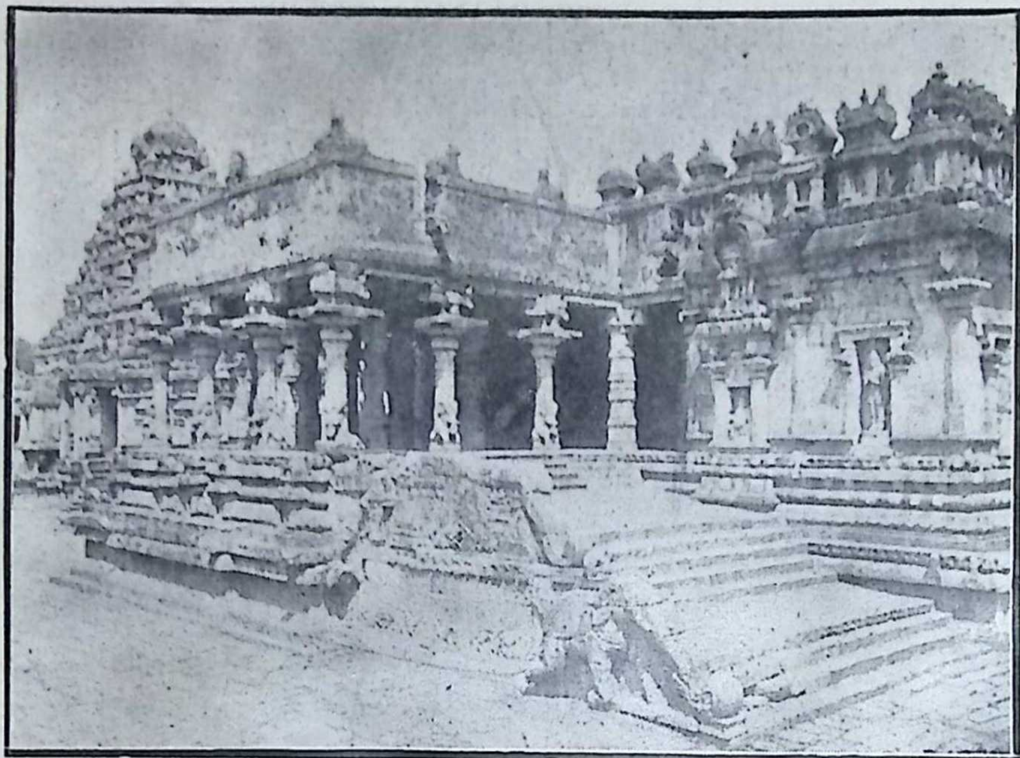
---

* இவ்வூர்ப் பெயர் நம் இராசராசனது இயற் பெயரால் இராசராசபுரம் என்றிருந்து, நாளடைவில் இராராசுரம், ராரா சுரம், தாராசுரம் என மருவிற்றென்பர். பாண்டியன் திரிபுவனச் சக்கரவர்த்தி ஸ்ரீ வல்லபதேவனின் (Ins. 23 of 1908) கல்வெட்டில் "இராராசுரம் உடைய நாயனருக்குக் கோயிலில் பழுது பார்ப் பதற்காகவும், விழாக்களுக்காவும், பொருள்தானம்" என்றிருப் பதிலும் இதன் திரிபை நோக்கலாகும். இந்த இராசராசபுரம் தக்கயாகப் பரணியின் கடைத்திறப்பு என்ற பகுதியிலும் ஒட்டக் கூத்தரால் குறிக்கப்பெற்றுளது. சுவாமிபெயர் கல்வெட்டுக்களில் **இராசராசேசுவரமுடையார்** என்றிருப்ப, புராணவரலாற்றின்படி சுவாமியை **ஐராவதேசுவரர்** எனவும், அம்பிகையைத் **தெய்வநாயகி** எனவும் வழங்குகின்றனர். அதன்படி, முனிவர் சாபம் பெற்ற யமதேவன் வெம்மை நோய் தணியாது, பலதலங்கள் திரிந்து சிவ பெருமானின் திரிசூலம் ஊன்றிய இடத்தில் தோன்றிய இத்திருக் குளத்தில் மூழ்கி அருள் பெற்றான் எனவும்; துர்வாச முனிவர் சாபம் பெற்ற இந்திரனது யானை தனது வெண்மை நிறம் மாற, அதனை மறுபடியும் இக்குளத்தில் குளித்து அது பூசித்தமையால் சுவாமிக்கு **ஐராவதேசுவரர்** என்றும், திருக்குளத்திற்கு **யமதீர்த்தம்** என்றும் பெயர்கள் வழங்கலாயின எனவும் தெரிகின்றன. **Epi. Rep: 1926-27.**

தாராசுரம் கோயில்: இரண்டாம் இராசராசனும் தேவியும்.

[P. 104

தாராசுரம் ஐராவதேசுவரர் கோயில், இராஜ கெம்பீரன் மண்டபம்.

கோயில்களை யுடையதாயிருந்தது. கால அளவில், பிராகாரங்கள் அழிந்தும், சுவாமி கோயிலுக்கு எதிரேயுள்ள கோபுரம் ஒன்று மாத்திரம் நிற்கவும், அதன் அடுத்த பிராகாரத்தில் சுமார் 230 அடி அகலமுள்ள திருக்குளமும், தேர் வீதியும், தேர்த் தளமண்டபமும் உள்ளன. சுவாமி கோயில் கோபுரம் நுழைந்தவுடன் எதிர்ப்படுகின்றது, அழகிய "இராச கம்பீரன் மண்டபம்" ஆகும். இம் முன் மண்டபத்திலுள்ள கற்றூணில் "ராச கெம்பீரன் மண்டபம்" என்று வெட்டப்பட்டிருக் கிறது. இவ்விரண்டாம் இராசராசனுக்கு "ராச கம்பீரன்" என்ற சிறப்புப்பெயர் இருப்பதால் இவனிந்த மண்டபத்தைக் கட்டியிருக்கலா மென் றும் கருதுகின்றனர்.* இக்கோயில் மிகவும் அழ கிய சிற்ப நுட்பங்களாலமைந்தது. குதிரைகள் பூட்டிய தேர்ச்சக்கரமுள்ள இரதம் போலச் சித்தரித்திருக்கிறது. சற்றுச் சமீபத்தில் தனியாக வுள்ள அம்பிகையின் கோயில் முன் மண்டபமும், நீரில் மிதக்கக்கூடிய தெப்பம் போல நிருமாணித் திருப்பதும் புலனுகும். இவ்விரு கோயில்களும், சுவாமி கோயிலின் பல பாகங்களிலொன்ருகிய நடராசர் மண்டபமும் அரியதோர் சிற்ப நிருமாண மாகும். அதன் தூண்கள் ஒவ்வொன்றும், மேற் கட்டியும் அழகிய சிற்பத்திறன் வாய்ந்தவை யாகும். அதற்கடுத்த திருச்சுற்று மாளிகையிலுள்ள பிக்ஷா

---

* Vide, Ins. 255 of 1927; Ins. 16 of 1908; Epi. Rep: 1908; 1920. p. 102; also J. I. S. O. A. II. i. p. 30. also Epi. Rep: 1915.

டனருடன் விரகவேதனையிலகப்பட்ட தாருகாவன ரிஷிப் பத்தினிகளும், இதன் அடுத்த பத்தியில் மற்றும் 108 சைவ ஆச்சாரியர்களுடைய சிறு உருவங்களும், செதுக்கப் பட்டிருக்கின்றன. அவற்றுள் சிலவற்றின் பெயர்கள் மாத்திரம் குறிப்பிடப் பட்டுள்ளன.* இவர்கள் யாவரெனவும், எதற்காக இவர்கள் திருவுருவங்கள் இக்கோயிலில் செதுக்கப் பட்டுள்ளன என்பதும் ஆராய்தற் குரியனவாம். மற்றும் சுற்றாலயத்துச் சந்நிதிகளும், சுவாமி கோயில் கருப்பக்ருகத்து அடிப்பாகத்துப் பட்டியற் பகுதிகளில் நாயன்மார்களுடைய வாழ்க்கையில் முக்கியமான ஒவ்வொரு நிகழ்ச்சியைக் குறித்த

---

* 24. நாங்கூருடையான் மாதேவரான தத்புருஷ சிவர்.
25. நாங்......செய்ய பாதத்தாரான அகோர சிவர்.
26. நல்லாவூர் பொன்னம்பலத்தாரான ஈசான சிவர்.
33. ஆயம்பூருடையாரான சதா சிவர்.
34. காவர மங்கலமுடையரான சந்திரசேகரரான ஆநந்த சிவர்.
35. ஐயூருடையார் திருமறைக்காடுடையரான ஈசான சிவர்.
39. வேற்குடையார்......தத்புருஷ சிவர்.
40. கொற்றங்குடையரான சிவகருணலயரான ஈசான சிவர்.
54. மண்ணக்குடையார் மால்தேவரான வைராக்கிய சிவர்.
55. வடுகக்குடையார் ஆநந்தக் கூத்தரான ஈசான சிவர்.
70. ....சதாசிவர்.
100. ....பொன்னம்பலக் கூத்தரான தர்ம சிவர்.
107. பெரு வேளூர்க் கிழவர்...........தர்ம சிவர்.
108. பழுவச்ச உடையார் திருச்செம்பொன் பள்ளி உடையார்.

பெயரெல்லாம் கிரந்த எழுத்தில் வெட்டப்பட்டிருப்பினும் யாவரும் தெரிந்துகொள்ளுமாறு தமிழெழுத்தாற் காட்டப்பட்டுள்ளன. —திருவாரூர்ச் சோமசுந்தர தேசிகர். —செந்தமிழ்

உருவங்களும், அவற்றின்மீது அன்னர் பெயர் குறித்த எழுத்துக்களும் காணத்தக்கவையாகும். இக்கோயில் சிற்பக்கலைக்கு ஒரு நிலைக்களமெனக் கூறலாம். இப்படிப்பட்ட சிற்ப நுட்பங்களும், சைவ சமயாசாரியர்களுடைய வாழ்க்கையை உணர்த்தும் உருவங்களும் வேறெந்தக் கோயிலி லும் காணக்கிடையா. அக்காலத்தில் சைவ உணர்ச்சி உன்னத நிலையிலிருந்தமைக்கு இச்சிற் பங்களே சான்றாகும்.

அரசாங்க இலாக்காவினரால் பரிசோதிக்கப் பெற்ற 52 கல்வெட்டுக்கள் இக்கோயில் மதில்களில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. அவைகளுள் பெரும் பாலன, இராசராசன் II,[56] (கி. பி. 1146-1163) இராசாதிராசன் II,[57] (கி. பி. 1171-86), குலோத் துங்கன் III, (கி. பி. 1178-1216), வீரபாண்டியன் முதலியோர்களுடையன ஆகும். கவனிக்குமிடத்து இக்கோயிலானது இரண்டாவது இராசராசனல் கட்டப்பெற்றும், மூன்றாவது குலோத்துங்கனல் பின்பு முழுதும் செப்பனிடப்பட்டும் இருத்தல் வேண்டும். கோயில் கிழக்குத் திருச்சுற்று மாளி கையின் வடபாகத்தில் இக்கோயிலை எழுப்பிய சோழராசனதும் அவனது தேவியாருடையதுமான உருவச்சிலைகள் இருப்பதைக் காணலாகும். (படம் பார்க்க).

இவன் அவைக்களத்தேயும் ஒட்டக்கூத்தரும், புகழேந்தியு மிருந்தாரெனத் தெரிகிறது. பலபடி

[56] Ins. 17, 18 of 1908. [57] Ins. 18, 19 of 1908.

யாக அவனை ஒட்டக்கூத்தர் தனது உலாவிலும், யெழுபதிலும், தக்கயாகப்பரணியிலும் துதித்துள்ளார்.

இரண்டாம் இராசராசனுக்கு, புவனமுழுதுடையாள், தரணிமுழுதுடையாள், உலகுடை முக்கோக்கிழான் அடிகள், அவனிமுழுதுடையாள், தென்னவன் கிழானடிகள் எனத் தேவியர் ஐவர் இருந்தனர். இவர்களிடம் இவனுக்கு இரு மக்கள் பிறந்தனராயினும் அவர்கள் பெண் மக்கள் என்றே ஒரு கல்வெட்டு தெரிவிக்கின்றது. கி. பி. 1162-ல் இவன் நோய்வாய்ப்பட்டு இறந்தானென வும், இவனது ஆணைப்படி நான்காண்டுகள் இவன் பெயராலேயே இராச்சியம் நடந்துவந்தும் கி. பி. 1165-ல் சோழ அரசர் வழிவந்த இராசாதிராச தேவரை திருமுடி சூட்டும்படி செய்தானெனவும் தெரிகிறது. இவனது மெய்க்கீர்த்தி யொன்று இணைப்பில் காண்க.

இரண்டாவது இராசாதிராசன் கி. பி. 1165-1179.

ஆகவே, இராசராசனுக்குப் பின் வந்தவன் அவன் மகள் வயிற்றுப் பெயரனாகிய இரண்டாவது இராசாதிராசன் ஆவன். இவனது இயற்பெயர் எதிரிலிப் பெருமாள் என்பது. இவனது சிற்றரசர்கள் பலர் கோயிற்றிருப்பணிகளில் ஈடுபட்டு, திருவாலங்காடு, திருப்புலிவனம் சிவன் கோயிற் றிருப்பணி, திருவக்கரைக்கோயில் கோபுரம், கீழூர், அத்தி (கேரளாந்தக நல்லூர்) நிபந்தங்கள், திருப்பாசூர் பலதானங்

கள், திட்டகுடி நில தானங்கள் முதலிய கோயில் களுக்கு நிபந்தங்களும், திருப்பணிகளும் செய் துள்ளமை பல கல்வெட்டுக்களால்* காண்பன.[58] இவன் காலத்தில், இன்னும் மாயூரத்திற்கு அண்மையிலுள்ள பல்லவராயன் பேட்டையில் பல்லவராயனுன திருச்சிற்றம்பல முடையான் பெரு மான் நம்பியால் எடுப்பிக்கப்பெற்றது இராசரா சேச்சுரம் என்ற சிவாலயமாகும்.[59]

மூன்றும் குலோத்துங்கன் கி. பி. 1178-1218.

குலோத்துங்கன் III இராசாதிராசனின் தம்பி யாதல் வேண்டும். தனது 18-ஆம் பிராயத்தில் பட்டத்தை ஏற்றுனெனவும் தெரிகின்றது. இவ னது நாற்பது ஆண்டுகள் நிரம்பிய இராச்சிய பாரத்தில், சோழர் பேரரசை நிலை நிறுத்திப் பல துறையிலும் வளம் பெறச் செய்தான். குலோத் துங்கன் சிவபெருமானிடம் சிறந்த பக்தி செலுத் தியவன். இவனது ஞானகுரு சோமேசுவரர் என்ற ஈசுவர சிவன் என்பவர். ஸ்ரீ கண்டசம்பு என்பவர் மகனர். மிக்க சைவப் பெரியார். இவரே திரிபுவ னம் கம்ப ஹரேசுவரர் கோயிலைக் குலோத்துங்கன் ஆணையால் பிரதிட்டை செய்தவர்.

திரிபுவனம் கோயிலைப் பொருத்த கதை யொன்று திருவிடைமருதூரில் சிறப்பிக்கப்பட் டுள்ளது. அதாவது, சோழன், பிராமணனொரு

---

[58] Ins. 433 of 1924.

[59] Ins. 195 of 1904; 202 of 1902; 150 of 1930.

வனுக்குக் கொலைத் தண்டனை விதித்ததாகவும், அதன் பயனாக அவனது ஆவி அரசனைப் பகலும் இரவும் தொடர்ந்ததென்றும், அப் பிரமஹத்தி தோஷத்தை நிவர்த்திக்க எல்லா சிவத்தலங்களையும் தரிசித்தும் பயன்படாது திருவிடைமருதூரில் அத் தோஷம் நீங்கிற்றென்றும், இதுவரை தோஷம் அரசன் கோயிலுக்குச் சென்று வெளிவரும்வரை வெளியே காத்துக்கொண்டிருக்கும் வழக்கம் இங்கும் இருக்க, அரசன் அதனை இறைவன் முன் விண்ணப்பிக்க அதனைத் தொடராது தப்பிக்கும் வழியை இறைவனே கோயில் கருப்பக் கிருகத்தி லிருந்தே ஒரு துவார வழியைக் காட்டிப் பின்பக்கம் தப்புவித்து, மேற்குக் கோபுரவாசல் வழியைச் செய்ததாகவும், அவ்வாறு தப்பித்து ஒரு மைலி லுள்ள கிராமம்வரை, குதிரைமேல் ஓடோடியும், அதற்கப்பால் திரும்பிப் பார்க்க பிரமஹத்தி பின் தொடராதிருக்கக் கண்டு மகிழ்ச்சியெய்தி அவ்விடமாகிய திருபுவனத்திலேயே, திருபுவன ஈசுவரருக்கு தன் நடுக்கத்தினின்றும் நீக்கியதன் அறிகுறியாகக் கம்ப ஹரேசுவரர் எனப் பெயரிட்டுக் கோயில் எடுப்பித்தா னென்பது வரலாறு. இதன் சான்று இன்னும் திருவிடைமருதூர் கிழக்குக் கோயிலின் வாயிற் பக்கத்து வாசலில் பிரமஹத்தி இருப்பதையும், அரசன் தப்புவித்த கருப்ப க்ருகத்துச் சுவர் பக்கலிலுள்ள ஒரு துவாரத்தையும் காணப்படுவதாகும். இன்னும் இக்கோயிலில் பொறித்துள்ள கல்வெட்டுக்கள் இவ்வரலாற்றை வலியுறுத்துவன.

குலோத்துங்கன் காலத்து எல்லாச் சமய நிலையங்களும் சிறப்புப்பெற்றன. கோயில்கள் செம்மையான மேற்பார்வையிலிருந்தன. விழாக்கள் சிறப்பாக நடைபெற்றன. குலோத்துங்கனது பிற்பகுதியான பதினாறு ஆண்டுகளில் அமைதி நிலவியது. அரசனும், தனது முழுமனதை இந்நிலையங்களின் வளர்ச்சியில் செலுத்துவதானான்.

இவனது 26-ஆம் ஆட்சி ஆண்டில் உத்திரமேரூர் பிடாரியார்க்கும், சப்த கன்னிமாதர்கட்கும் பத்துவேலி நிலம் தேவதானமாக விடுத்தான்(a). திருவொற்றியூர் சிவபெருமானுக்குத் திரு அணிகலன்களும், மதுரை ஆலவாய்ப் பெருமானுக்குத் தன் பெயரால் திருவீதியும், திருநாளும் அமைத்தான். தென்னாட்டாரிடம் திறைகொண்ட பொன்னால் அக்கோயிலை வேய்ந்தான். இறையிலி நிலங்கள் பல அளித்தான். தில்லை நடராசப் பெருமானது சந்நிதி முக மண்டபத்தையும் அம்மன் கோபுரத்தையும், கோயில் திருச்சுற்றையும் கட்டுவித்தான். "முடித்தலைகொண்ட பெருமாள் திருவீதி" என்று மேற்குத் தெரு ஒன்றையும் எடுப்பித்தான். இவைகளின் காரணமாகத் தில்லை சபாபதியின் ஏக பத்தனெனவும் கூறப்பட்டான். இன்னும் திருவாரூரில் உள்ள சபா மண்டபமும், பெரிய கோபுரமும் இவன் முயற்சியால் ஆகியவை. இவன் கச்சி ஏகம்பர் கோயிலையும் புதுப்பித்தானென இரு புதுக்கோட்டைக் கல்வெட்டுகள் இயம்புகின்றன.

(a) S. I. I. IV. Ins. 849.

இன்னும் மத்தியார்ஜுனம் என்ற திருவிடைமருதூர் கோயிலும், தாராபுரம் ஐராவதேசுவரர் கோயிலும் இவன் காலத்தே மிக்க சீர்பாடுற்றனவாகும். இன்னும் மற்றொன்று, சீர்காழிக்கு மேற்கே நான்கு மைலிலுள்ள தனிநாயக சதுர்வேதி மங்கலத்திலுள்ள தலை ஞாயிறு கொகுடிக் கோயிலும் குறிக்கத் தக்கவையாகும்.

கோயிலுக்குப் போதிய பொருளை கிராமத்தார் தமது வாணிபப் பொருள்களின்மீது இடப்பட்ட வரியை, இறையிலியாகக், கோவிலுக்கே கொடுக்கும்படி கட்டளையிடப்பட்டனர். மூன்றாம் குலோத்துங்கன் தனது 28-வது ஆண்டு சாசனத்தில் குளிக்கரை கிராமத்தார் அவ்வித வரியை ஊர்ச்சபையாரே வசூலிக்கும்படியாகக் கல்வெட்டு* தெரிவிக்கின்றது. அவன் காலத்தே, திருச்செங்காட்டங்குடியினின்று மருகல்வரை சீராளப் பிள்ளையார் திருவூர்வலம் செல்லுவதற்கான பாதை ஏற்படுத்த நிலம் வாங்கப்பெற்று, அதனை அரசன் இறையிலியாக்கித் தந்தனன்.

மூன்றாவது குலோத்துங்கனது 40-ஆம் ஆண்டு கல்வெட்டு ஒன்று, இப்போதைய புதுக்கோட்டை சமத்தானத்து, திருவரங்குளம் கிராமத்தில் தேவதானமாக இடப்பட்ட நிலங்களுக்கு இறையிலியாக்கியும், அந்நிலத்திலுள்ள குடி மக்களை ஊரார் காப்புச் செய்யவும், பசுவோ, மற்றும் யாது பொருளோ களவாடப்பட்டால் ஊரார், அதற்கு அபராதமாகத் தங்களது நிலத்தினின்று

* Ins. 82 of 1911.

சுமார் ஒரு ஏக்கர் அளவுள்ள நஞ்சை நிலத்தைக் கோயிலுக்கு உத்தரவு செய்வதாகவும் ஒப்புக் கொள்ளச் செய்யப்பெற்றனர் என்று கூறுகிறது. இன்னும் கோயில் நிலங்களை அனுபவிக்கும் செட்டி, கைககோளர், தேவரடியார்கள், கொல்லர், தச்சர், இடையர்கள் ஆகிய இவர்கள் சாசுவத குத்தகையை யும், குடிமக்களிடமிருந்து யாதொரு இடைஞ்சலு மில்லாமல் கோயிலுக்குள்ள பகுதியையுங் கொடுக் கச் சம்மதித்து வாழ்ந்தனரெனவும் தெரிகிறது.

திருமடங்கள். குலோத்துங்கன் திருக்கோயில் களை மாத்திரமன்றித் திருமடங்களையும் ஆதரித் தான். அவனது கல்வெட்டுக்கள் பல. அவை பல மடங்களையும் சிறப்பாகச் **சுவாமி தேவர்** என்ற ஒரு சைவ சமய மடத்துத் தலைவர் பிரதிட்டித்த அச்சுத மங்கலம் சிவன் கோயிலுக்குக் குலோத்துங்கன் இறையிலி அளித்ததையும் விளக்குகின்றன. இன் னும் இவர் திருக்கடையூரில் இச்சோழர் விதித் திருந்த சில ஒழுங்குகளை மாற்றி அமைத்ததை அரசனும் ஏற்றன் என்பதிலிருந்து அரசன் இவர் மாட்டுக்கொண்டிருந்த அளப்பரிய மதிப்புத் தெற் றெனத் தெரிகின்றது. இன்னும் திருவானைக்கா வில், 'மாவிரதிகள்' எனப்பட்ட காலாமுகரது கோமடம் இருந்தது. 'சதுரானன பண்டித மடம்' என்பது திருவொற்றியூரிலும், 'வாரணசி பிக்ஷா மடம்' என்பது பந்தணை நல்லூரிலும், வாரணசி லக்ஷாத்யாய இராவாளரது கொல்லா மடம் என்பது திருப்பாசூரிலும் இருந்தது. இவை அனைத்தும்

சைவ ஆசாரிய பீடங்களாகக் குலோத்துங்கன் ஆதரித்தான்.**

இவனது பரந்த சமயநோக்கம் பெரிதும் போற்றற் குரியதாகும். இவன் வேலூரில் உள்ள திருமால் கோயிலுக்கு மூன்று சிற்றூர்களை ஒன்ருக்கிக் குலோத்துங்க சோழநல்லூர் எனத் தன் பெயரிட்டுத் தேவதானமாக அளித்தான். இன்னும் அக்கோயிலுக்குக் குலோத்துங்க சோழ விண்ணகரம் எனப் பெயரிட்டான். இவன் ஆதரவு பெற்றுத் திருக்கோவலூர் மலையமான்களும், பல பெருமாள் திருப்பணிகளைச் செய்தனர்.

வைணவப்பற்றுடைய இவன், சமணர்களது பள்ளிகளையும் போற்றினன். தனது உயர் அலுவலாளன், மண்டியங்கிழான் குலோத்துங்க சோழ காடுவெட்டி சமணப் பற்றுடையவன். இவன் வேண்டுகோளின்படிச் சமணப்பள்ளி ஒன்றுக்கு இருபது வேலி நிலம் பள்ளிச் சந்தமாக விட்டான். சமண குருவான சந்திரகிரி தேவர் என்பார்க்குக் கொட்டையூர் ஆசிரியப் பட்டம் கொடுத்தருளி, அம்பையிலே இருபது வேலி நிலம் தானமாக அளித்தான். இன்னும் திருநறுங்கொண்டைச் சமணப் பெரும் பள்ளிக்கு வேண்டிய நிபந்தங்களும், அமணப் பிடாரர்க்கும் பத்து வேலி நிலவருவாயை இறையிலி செய்து, இந்நிலத்துக்கு அமணப்பிடாரர் சொன்னவாறு செய்வது எனவும், இவர் வசமே

* Ins. 40 of 1906; 393, 395 of 1925.

** Ins. 357-1911, 72 of 1931, 111 of 1930.

இருக்க* எனவும் ஆணையும் பிறப்பித்தான். அப் பெரும் பள்ளியிற் கோயில் கொண்டிருந்த அப் பாண்டார் வைகாசித் திருநாளுடனே, குலோத்துங் கன் தன் பெயராலேயும், "இராசாக்கள் நாயன் திருநாள்" ஒருநாள் நடத்தவும் ஏற்பாடு செய்து, அவ்விழாவிற்காகத் தனியே நிலதானம் அளித்துள் ளானெனவுங் கல்வெட்டுக்கள்[59] கூறுகின்றன.

கலை வளர்ச்சி :

மூன்றும் குலோத்துங்கன் கல்வி கேள்வி களிற் சிறந்த புலமை மிக்கவன். இவன் மதுரை சென்று வெற்றி கொண்டபோது அருமறை முழு துணர்ந்த அந்தணரை ஆதரித்தான் என்றதாலும், திருவொற்றியூர் வியாகரணசாலைக்கு இறையிலி அளித்தனன் என்றதாலும், வடமொழிமீது இவன் கொண்டிருந்த பற்றும் நன்மதிப்பும் விளங்குகின் றன. இவனது பேரவையில் ஒட்டக்கூத்தர் முதலிய புலவர்கள் பலர் ஆதரவு பெற்றனர். கல்வெட்டுக் களில், குலோத்துங்கன் கோவை ஆசிரியர், வீரந் தப் பல்லவராயர், சங்கரசோழன் உலா ஆசிரியர், குணவீர பண்டிதர், அரும்பாக்கத்து அருள்நிலை விசாகன், திருவரங்கத்து அமுதனார், பவணந்தி முனிவர், கம்பர் முதலிய பெரும் புலவர்களின் பெயர்கள் விரவி வருகின்றன. இன்னும் இவன் காலத்து இலக்கியங்களில், குலோத்துங்கனே, 'தமிழ்வாணர் தெய்வக் கவியாபரணன்' எனவும்

* S. I. I. IV. No. 366.

[59] S. I. I. VII. Nos. 1011 to 1014.

'பாவலர் காவியம் சூடும் குலோத்துங்க சோழன்' எனவும், 'கொழித்துத் தமிழ் கொள்ளும் கிள்ளி' என்றும் பாராட்டப் பெற்றமை தெரிகிறது. கம்பன் இவன் அவைக்களத்தில் இராமாயணத்தைப் பாடிப் புகழும் பெற்றனன்.

மூன்றும் இராசராசன் கி. பி. 1216—1246.

மூன்றும் குலோத்துங்கனுக்குப் பின்னர் மூன்றும் இராசராசன் கி. பி. 1216-ல் அரியணை ஏறினன். இவன் குலோத்துங்கனுக்கு இன்ன உறவினன் எனத் தெரிந்துகொள்ளக் கூடவில்லை. இவனை இராசராசன், 'பெரியதேவர்' என ஒரு நடைமுறை வழக்கப்படி தனது கல்வெட்டுக்களில் குறிக்கிறன். இவன் சோழர் பேரரசை முப்பது ஆண்டுகள் தாங்கினன்.

குலோத்துங்கன், மூன்றும் இராசராசனுக்குச் சோழ இராச்சியத்தின் மத்திய பாகத்தைப் பின்னமின்றி ஒப்புவித்தபோதிலும், சிற்றரசர்களது உட்பகைகளும், ஒற்றுமையின்மையும், தனியரசு வேட்கையும் புகைந்துகொண்டிருந்தது. முதற் குலோத்துங்கனுக்குப் பிறகே, சோழர்களின் வலிவு குன்றத் தொடங்கியதென்னலாம். அவன் பிற்போந்தவர்கள் வீரர்களல்லாது வீண் பொழுதுபோக்கும் வினைர்களாகவுமிருந்தனர். தமது வலிவு குறையவே, அவர்களது தண்டநாயகர்களே சிற்றரசர் போன்று மேம்பட ஆரம்பித்தனர். இன்னும் சோழ அரசின் வலியின்மையால், ஒய்சாளர்,

தெலுங்கு சோடர்கள், பல்லவன் அவனியாளப் பிறந்தான் போன்ற வலுவினர், சோணாட்டைச் சின்னபின்னமாக்கினர். தெற்கே பாண்டியன், மேற்கே போசளன், இன்னும் காடவர்கோன், சிற்றரச தண்டநாயகன் கோப்பெருஞ் சிங்கன் மூன்றும் இராசராசனைச் சிறைப்படுத்தவும் ஆயினன். சோழன் தனது நாட்டைவிட்டு ஏகவும், கோநகரமாகிய கங்கைகொண்ட சோழபுரம் கொள்ளையடிக்கப்பட்டுத் தகர்க்கப்பட்டது. சோழன் தாழ்வுற்று, தனது நண்பன் போசள நரசிம்மனது உதவியால் சோழ அரசைத் திரும்பப்பெற்றான். பெற்றுமென்! சோழர் பெருமிதம் குறையவே, சிற்றரசர் தைரியமும் இறுமாப்பும் கொண்டனர்.

இச்சீர்கேடுகளின் இடையிலும் இராசராசன் தன் சமயப்பணிகளை ஆராய்ந்து நோக்கினான். பல சைவ மடங்களுக்கு நிலதானங்கள் இறையிலியாக்கினான். இவனது 18-ஆம் ஆட்சி ஆண்டுக் கல்வெட்டு* ஒன்றால் திருவாஞ்சியம் அம்மன் கோயிலை இவன்எடுப்பித்தானெனக் காண்கிறோம். கணக்கற்ற இவன் கல்வெட்டுக்கள் திருக்கச்சூர்[1] க்ச்சாபகேசுவரர் கோயில் துறையூர்[2], சோளேசுவரம், கோனேரி ராசபுரம்[3] உமாமகேசுவரர், சமயபுரம் முக்தீசுவரர்[4], திருப்பத்தூர் ஐயனார்[5], கோவிலூர் மந்திரபுரீசுவரர் கோயில்[6], திருவீழிமிழலை விழிநாத சுவாமி[7], திருக்காரவாசல்[8] கோயில்களில்

* 70 of 1911. [1] 270 of 1909. [2] 701 of 1909. [3] 661 of 1909. [4] 746of 1909. [5] 595-6 of 1908. [6] 195, 198, 215 of 1908. [7] 400, 407, 409, 410 of 1908. [8] 454 of 1908.

காண்பதாகும். அவை, அக்கோயில்களுக்கு விடப்பட்ட நிலதானங்களேயும், விளக்கு தானங்களேயும் மற்றும் விவரங்களேயும் விளக்குவன.

மூன்ரும் இராசேந்திரன் கி. பி. 1246—1279.

இந்நிலேயில் மூன்ரும் இராசேந்திரன் கி. பி. 1246-ல் இளவரசுப் பட்டம் தரித்தான். இவனே சோழர் பேரரசின் இறுதி மன்னன். இவன் மூன்ரும் இராசராசனது மைந்தனெனஉறுதிகூற முடியாதுள்ளது. கல்வெட்டு ஆராய்ச்சி இன்னும் இதனே விளக்கவே வேண்டும். அதற்கு முந்திய பத்து ஆண்டுகளாகத் தன்னுடன்கூட மூன்ரும் இராசராசனும், செங்கோல் செலுத்தியதாகவும், கடைசி மூன்று ஆண்டுகளில், இராசேந்திரன் வீறு பெற்று எழுந்து, இழந்துபோன நற்கீர்த்தியையும், செல்வாக்கையும் பாண்டியனே முறியடித்தும், ஒருவனேக் கொன்று வெற்றி பெற்ருனென்றும் திரிபுராந்தகக் கல்வெட்டு ஒன்றில் காணும், ''இருவர் பாண்டியர் முடித்தலே கொண்டருளின்'' என்ற பதங்களால் அறிகிரேம்.

ஆகவே, இக்கடைசி இராசேந்திரன், மூன்ரும் இராசராசனேவிடப் பராக்கிரமனென்றே சொல்ல வேண்டும். இவனது ஆட்சியில் பொறித்துள்ள கல்வெட்டுகள் பல. கோவிலூர்[1] மத்தியபுரீசுவரர், திருவீழிமிழலே விழிநாதஸ்வாமி[2], ஸ்ரீரங்கம் அரங்கநாதஸ்வாமி[3] கோயில்களிலும், பிற கோயில்களி

Ins. (1) 208, 213, 216, 223-1908. (2) 412-1908. (3) 64, 65-1892.

லுங் காணப்படுகின்றன. அவனது 7-ஆம் ஆட்சி ஆண்டின், ஸ்ரீரங்கம் சாசனமொன்றில், தான் வட இலங்கையை யழித்த ராமனென்றும், மனுவமிச சேகரனென்றும், மணிமுடிதரித்த பாண்டியனின் தலையைக் கொய்தவனென்றும், அவனது முடி தரித்த தலையை உதைத்தவனென்றும், கர்நாடக அரசின் யமனென்றும் போசள, வீர சோமேசுவரனை வென்றவனென்றும் கூறிக்கொள்ளுகிறான். ஆகவே, இவன் உண்மையில் வீரனென்பது இன்னும் பல சான்றுலும் தெரியவருகின்றன. தான் மாவிலங்கையில் வீர ராக்ஷசர்களை வென்றதும், வடக்கே காக்கதியர்கள் சம்புவராயர்கள், நெல்லூர் நாட்டுத் தெலுங்கு, சோழர்களுடன் போர் செய்ததும், பின்னர் உறவுகொண்டு ஒய்சாள வீர சோமேசுவரனுடன் நட்புக்கொண்டதும், அரசியல் நிருவாகத்தில் பல்லாற்றானும் மேம்பட்டிருந்தானென்பதும் காணக்கிடக்கின்றன. சோழ அரசு பொதுவாகச் சீர்குலைந்திருந்தும், காடவர்கோன், கலிங்கர், வைதும்பர், நுளம்பர், கங்கர்களும், பிறரும் அவன் கீழிருந்தனர்.

ஆனாலுமென்ன, இராசேந்திரன் கீழ் உள்ள சிற்றரசர்கள் எழ ஆரம்பித்தனர். ஒய்சாள வீர சோமேச்சுரன் சமயம்பார்த்துச் சோழனாவது, பாண்டியனாவது, தலையெடுக்கவொட்டாது ஒவ்வொருவர்மீளும்போது மற்றவருடன் நட்புப்பேணி ஒருமுறை சோழனுக்கும் மறுமுறை பாண்டியனுக்கும் உதவி புரிந்து தன் ஆதிக்கத்தை எப்போதும்

போல நிலையாக வைத்திருந்தான். ஆனால், மற்றொரு பெருவெள்ளம் காத்திருந்தது. அதுதான் பாண்டியர்களின் நற்காலம். ஜடாவர்மன் சுந்தர பாண்டியன் கி. பி. 1251-ல் பாண்டிய அரசு கட்டிலி லேறினன். அவன் பெரு வீரன். அவனுடன் மூன் ருண்டுகள் இராசேந்திரன் பொருது மயங்கினன். நெல்லூர் நாட்டில் ஆண்ட சோடதிக்கா வென்ற கந்தகோபாலனரும் சமயம் பார்த்திருந்தனர். ஆகவே, சோழனும், பாண்டியனும், தெலுங்கு சோடனும், ஒய்சாளனும் ஆகிய இவர்கள் ஒவ் வொருவரும், தனது ஆட்சியை நிலைநிறுத்த ஒருப் பட்டகாலம். ஆதலின் இராசேந்திரன் எவ்வாற்ரு னும் ஒய்சாளனது நட்பைப்பெற முயன்ருன். ஆயினுமென், ஜடாவர்மன சுந்தரபாண்டியன், பாண்டிய அரசை மீண்டும் முன்பிருந்த உன்னத நிலைக்குத் தனது ஏழாவது ஆண்டிற்குள் கொண்டு வந்துவிட்டான். இராசேந்திரன் கப்பங் கட்டினன். ஒய்சாளன் மைசூர் நாட்டிற்குள் ஒளியவேண்டிய தாயதுங்கூட, சோமேசுரன் பாண்டியனுடன் போருக்கு வரவே கி. பி. 1264-ல் கண்ணனூர்ப் போரில் தன் உயிரையும் இழந்தான். இம்மாதிரி யாகப் பாண்டியன் ஜடாவர்மனது இராச்சியம் நாளொருமேனியாக வலுக்கவே, இராசேந்திரன் வலிவு இன்றித் தனது இருப்பிடம் தெரியாது மறைந்திருக்க வேண்டியதாயிற்று.

இவ்வாராகிய நிலையில் மூன்ரும் இராசேந்திர னது செல்வாக்கு மிகவும் வளங்குன்றியது. அவன்

ஒய்சாளனது துணையுடன் 33 ஆண்டுகள் இராச்சிய பரிபாலனம் செய்திருந்தும், வெகு சில கல்வெட்டுக் களே தோன்றுவன. அவைகளும் அவனது 15-ம் ஆட்சி யாண்டிற்குப் பின்னுவ தல்ல. கடைசியான தொன்று, கி. பி. 1259-ல் கடப்பை ஜில்லா, நந்தலூரிலும், மற்றொன்று கி. பி. 1261-ஆம் ஆண்டிலுள்ளது கர்நூலிலும் காணப்படுவன.

ஆகவே, இராசேந்திரனைப்பற்றிய குறிப்புகள் மிகச் சிலவே. சோழராச்சிய குழப்பங்களினுலும், பாண்டியர்களின் ஆதிக்கம் தலைசிறந்த ஒரு வீர ஞகிய சடையவர்மன் முதலாம் சுந்தரபாண்டியன் (கி. பி. 1251-1274) கீழ் ஏற்பட்டதனுலும், சோழர் பேரரசு நாளடைவில் சீர்குலைந்தது. மற்றும், சோழர்களின் நல்வினை முதிர்ச்சியாலும் திருவாற் றல்களாலும் நிறம்பிய தலைநகராகிய கங்கை கொண்டசோழபுரம் பகை அரசர்களால் முற்றிலும் அழிக்கப்பெற்றுச் சிறுமை யெய்தியது. ஆகலின், போதிய குறிப்புகள் வெளிவந்தில. அரசனும் தன் இல்லற வாழ்க்கையில், உறவின் முறையினர் களிடத்தும், நட்புடன் நடந்துகொள்ளாது, தான் இடம்பம் பேசியும், தன் மாமன் முதலியவர்களுடன் விரோதித்ததன் பயனுகவும், அவனுடைய இறுதி ஆக்கம் மிகவும் குறைந்தது.

மூன்ரும் இராசேந்திரனது தேவியின் பெயர் சோழகுல மாதேவியார் எனத் திருவெண்ணெ நல் லூர் கல்வெட்டு ஒன்ருல் தெரிகிறது. பிள்ளைகளைப் பற்றிய குறிப்பில் "சேமாப்பிள்ளை" என்ற ஒரு

வனை "நம்மகன்" என்ற பதங்களால் கூறியிருப்பதால் அவன் குமாரன் என உறுதியாகக் கூற இயலவில்லை. இன்னும் அவனது சிற்றரசர்கள் இருவர் சோழகங்கன், களப்பாளன் என்று குறிக்கப்படுகின்றனர். இவனது வழிபாட்டுத் தெய்வம் தில்லையுளாடும் நடராசனே எனவுந் தெரிகிறது.

சோழர்களின் இறுதி

மூன்ரும் இராசேந்திரனுக்குப் பிறகு ஒரு அரசன் சோழர் அரசு கட்டிலில் வீற்றிருந்தான் எனக் கூறவும் இடமில்லாது, சோழராச்சிய முழுதும் பாண்டிய இராச்சியத்தில் ஐக்கியமாகி விட்டதெனவும் தெரிகிறது. சில குரு மன்னர்கள் சோழர் மரபினர் என 15-ஆம் நூற்றூண்டுவரை ஆங்காங்குத் தோன்றலாயினர். இன்னும் நமக்குக் கிடைத்துள்ள ஆதாரவுகளில் தெலுங்கு சோடர்களும், விஜயநகர் அச்சுத தேவராயனின் பிற்காலத்தே சோழர்களது பெயரையும் குறிக்கின்றதைத் தவிர வேறு கிடைத்திலது. இறுதியாக, கி. பி. 1554-ஆம் ஆண்டில் கும்பகோணம் ஆதிகும்பேசுவரர் ஆலயத்துக்கு இரண்டு கிராமங்கள் நிபந்தமாக விடப்பட்ட விபரம், சோழர் மரபிலுதித்த, "மகா மண்டலேசுர, குருராஜ ருத்ரதேவ சோழ மகா ராஜா"* என்பவர் காலத்தே என்பதுதான். இதைத்தவிர, யாதொரு குறிப்பும் பின்னர் கிடைத்திலது.

---

* Ins. 291 of 1927.

படைப்புக் காலந் தொடங்கிய சோழ மரபினர் பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டிற்குள் இரண்டுதடவை தோன்றி மறைந்தனர். அவர்களது குடும்பத்தினர் எங்கு மறைந்தனரோ! விசயாலயன் காலத்தில் இரண்டாம் முறை ஆரம்பிக்கப் பெற்றும், முதல் பராந்தகனால் நிலைநாட்டப் பெற்றும், முதல் இராச ராசனால் விருத்தியாக்கப்பட்டும், நான்கு நூற்றாண்டு களாகத் (கி.பி. 879-1279) தக்க சிறப்புடன் விளங்கி வந்த சோழராச்சியம் சக்தியற்ற 3-ம் குலோத்துங் கன், அவன் மகன் மூன்றாம் இராசராசன், அவன் மகன் 3-ம் இராசேந்திரன் என்னும் அரசர்கள் கையிலகப்பட்டுச் சீர்குலைந்து அழிந்தது.

இத்தமிழ் வேந்தர்களான சோழர்கள் தங்கள் ஆட்சியும், வீரமும் இழந்து தாழ்வுற்றனரெனினும் அவர்களது ஆதரவின் கீழ் வெளிவந்துள்ள தமிழ் நூல்களும், அவர்களால் எடுப்புவிக்கப்பெற்ற கணக்கற்ற திருக்கோயில்களும், வெட்டப்பெற்ற பேராறுகளும், கட்டப்பெற்ற அணைகளும், இன்னும் நிலைபேறுடையனவாய், ஆன்றோரது பெருமையனைத்தும் தமது பின்னோருக்கு உணர்த்தும் கலங்கரை விளக்கமென நின்று நிலவுதல் நமக்கு மன ஆறுதலளிக்கின்றது.

சோழர் கோயிற் பணிகளும் மக்கள் வாழ்க்கையும்

பண்டைக்காலத்துத் தமிழ் மக்கள் வாழ்க்கை யில் கோயில்களே தலைமை பெற்றிருந்தன. அக் காலத்தில், கோயில்கள் அரசர்களாலும் பிற அன்

பர்களாலும் அளிக்கப்பெற்ற பெரும் பொருளும் நிலமும் உடையனவாய் விளங்கின. கோயிற் காரியங்களை எல்லாம் அவ்வூர்ச் சபையார் நன்கு நடத்தி வந்தனர். அரசனும் அரசாங்க அதிகாரிகளும் நாட்டைச் சுற்றிப் பார்த்து வருங்கால் கோயில்கள் திட்டப்படி நடத்தப்பட்டு வருகின்றனவா என்று ஆராய்ந்து வருவது வழக்கம். கோயிற்குரிய செலவு போக எஞ்சிய பொருளின் ஒரு பகுதியைக் கல்வி வளர்ச்சிக்குச் செலவிட்டு வந்தனர் என்றும், ஒரு பகுதியை மருத்துவ நிலையத்திற்குச் செலவிட்டு வந்தனர் என்றும் புலனாகின்றன. மற்றும், கோயில்களின் சில பாகங்களைக் கல்லூரிகளாகவும், பொது மண்டபங்களாகவும் உபயோகப்படுத்தி வந்தனர்.

ஒவ்வொரு பெரிய கோயிலிலும் உள்ள விசாலமான மண்டபங்களிலே திருமுறைகளும், ஏனைய அறிவு நூல்களும், பயன்தரு கலைகளும் பயிலப் பெற்று வந்தன. ஒருபால் வேதமும், திருமுறைகளும்; மற்றொருபால் பாரதம், தருமசாத்திரம், புராண இதிகாசங்கள், வியாகரணம், யாப்பு, தர்க்கம், சோதிடம், வானநூல், மருத்துவம் என்பனவும்; மற்றும், பல கலைகளும் ஆலய மண்டபங்களில் கற்கும் மாணவர்களுக்குக் கற்பிக்கப்பட்டு வந்தன. செங்கலைக் கல்வெட்டொன்றால் அவ்வூர்ச் சுந்தரேசுவரரது கோயிலில் 'பாரதம்' வாசிக்கப் பெற்றதென்றும்; 10-ஆவது நூற்றாண்டுக் கல்வெட்டொன்றால் குடந்தை நாகேசுவரரது கோயி

லில் 'பிரபாகரம்' விளக்கப் பெற்றதென்றும் அறிகிறோம். திருவொற்றியூர்க் கோயிலில் வியாகரணதான வியாக்கியான மண்டபம் ஒன்று அமைக்கப் பெற்றதென்றும், அதில் வியாகரணம், சோம சித்தாந்தம், பாணினீயம் ஆகிய இவை கற்பிக்கப் பட்டன என்றும், அதற்காக 60 வேலி நிலமுள்ள 'குலோத்துங்கன் காவனூர்' என்ற சிற்றூரைக் குலோத்துங்கன் இறையிலியாக்கினன் என்றும் அக்கோயில் (60 a) கல்வெட்டுத் தெரிவிக்கிறது. கி. பி. 1036-ல் முதலாம் இராசேந்திரனின் 25-ஆவது ஆட்சி ஆண்டினில், மறைநூல் கல்லூரி ஒன்றும், அதில் 300 மாணவர்களும் 10 கற்பிப்போரும், கோயிலை ஒட்டித் தங்குவதற்கான விடுதி ஒன்றும் கட்டித் தானஞ் செய்ததாகத் தென் ஆர்க்காடு சில்லா, எண்ணாயிரம், இராசராச விண்ணகரிலுள்ள கல்வெட்டுக்[59] கூறுகிறது. மற்றும் அக்கோயிலில் திருவாய்மொழி இசைக்கும் நால்வரும், கோயில் மடத்திலுள்ள இருபத்தைந்து வைணவர்களும் உண்ண வசதிகளை ஏற்படுத்தியுள்ளதாகவும் அது குறிக்கின்றது.

இன்னும், வீரராசேந்திர சோழனது (கி. பி. 1062—67) கட்டளைப்படி திருமுக்கூடல்[60]

(59) Ins. 335, 343, of 1917; Epi: Rep. 1918. p. 145—147. [60]a Ins 201 of 1931.

(60) Ins 182 of 1915; Epi: Ind: XXI. p. 220 ff; also Ins. 192 of 1928. கோவிந்தபுத்தூர் திருத்தொண்டத் தொகையான் திருமடம். See also A. R. E. 1929. ii. 39; T. A. R. 1920-21. p. 64. மக்களுக்கன்றி, மிருகங்களுக்கும் சிகிச்சைகள் திருவாங்கூர் நாட்டில் நடந்தமை தெரிகின்றது.

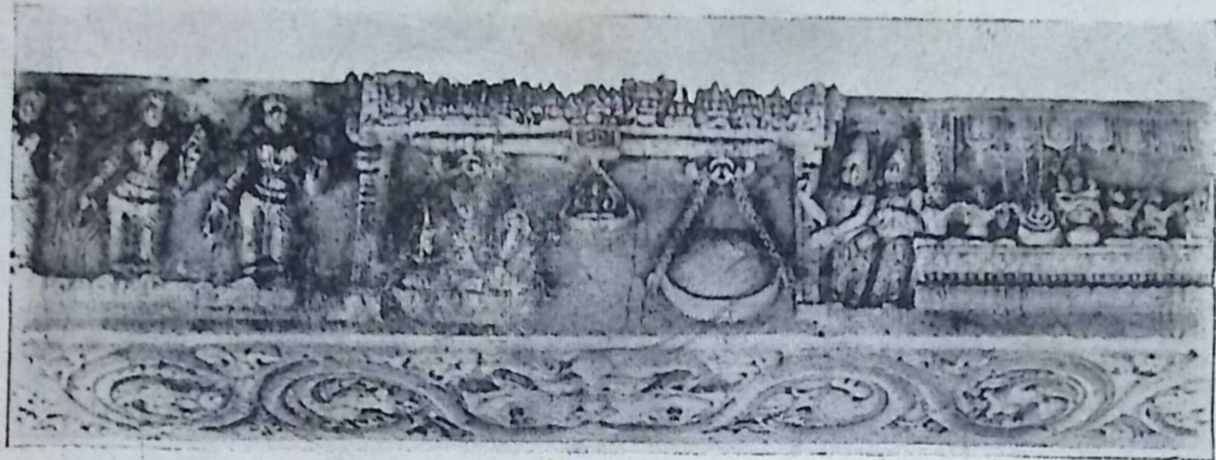
மஹாவிஷ்ணு கோயிலில் மாதவன் எனப் பெயரிய வைசியன், ஜனநாதமண்டபம் என்றதொரு பெரிய மண்டபமும், மற்றும் அதைச் சூழ்ந்த மண்டபங்களையும் நிறுவி, அங்கு மறைகள் மற்றக்கலைகள், ரூபாவதாரம் முதலிய நூல்கள் கற்பிக்கக் கலா சாலையும், மாணவர்கள் (சாத்திரர்) தங்க விடுதியும், 15 படுக்கைகளையுடைய 'வீரசோழன்' எனப் பெயரிய (Hospital) மருத்துவ ஆதுலர் சாலையும் ஏற்படுத்தினனென்பது அத் திருமுக்கூடல் கல்வெட்டால் தெரிகிறது. மாணவர்களுக்குத் தங்க விடுதியேயன்றி, உணவும், சனிதோறும் நீராட எண்ணெயும், விளக்கெரிக்க விளக்கெண்ணெயும் கொடுக்கப்பட்டன. இவைகளைச் சேர்ந்த வேலைகளுக்காகப் பரம்பரை வழியாக வந்த ஒரு வைத்தியனும், ஒரு சல்லியக் கிரியை பண்ணுவானும் (ரண வைத்தியன்-Surgeon), மருந்து மூலிகைகள் கொணருவதற்கு இரண்டு ஆட்களும், நோயாளிகளைக் கவனிக்க இரண்டு பெண்களும் (Nurses), வியாகரணம், சிவாகமம், சித்தாந்தம் கற்பிக்க ஆசிரியரும், மற்றும் பொது வேலைக்கு என ஒரு ஆளும் (விசன்), நியமிக்கப்பட்டிருந்தனர். இவ்வாறாகக் கோயிலுக்கு விடப்பட்ட தானங்கள், கோயில் நடைமுறைப் பூசை பராமரிப்புக்கேயன்றியும், மேற்கூறிய வண்ணம் கல்விக்கும், ஆதுலர் சாலைக்குமாகக் குறிக்கப்பெற்று அத்தருமங்கள் நடைபெற்றன என்பதும் அறியத்தக்கது.

அன்னச் சத்திரங்களை நடத்துவதற்காகவும்,

நம்பி ஆரூரரும் நங்கைப் பரவையாரும்.
தஞ்சைக் கோயிற்றிருமேனிகள்.

[P. 126

துலாபார தானம்

கும்பகோணம் மகாமகக் குள மண்டபச் சிற்பம்

ஆலயத்தைப் பழுது பார்ப்பதற்காகவும், வேத மோதும் அந்தணர்களுக்கு வெகுமானங்கள் கொடுப்பதற்காகவும், கோயில் சிப்பந்திகளுக்குச் சம்பளம் கொடுப்பதற்காகவும் பிரத்தியேகமாய் ஏற்பட்ட நிலதானம், வரிதானம், பணக்கொடை முதலியவற்றைப்பற்றிப் பல கல்வெட்டுக்கள் காணப்படுகின்றன. கோயிலில் ஏழைகளுக்கு அன்னதானம் செய்வதற்கும், அவ்வப்போது ஏற் படும் மராமத்து வேலைகளைக் கவனிப்பதற்கும், கோயில் சிப்பந்திகளைப் பராமரிப்பதற்கும் உரிய நிபந்தங்களும் பல அமைக்கப்பெற்றன. கி. பி. 1122-ஆம் வருடத்திய கல்வெட்டொன்று துறவி களுக்குச் சோறுந் துணியும் கொடுக்கவும், மறை ஓதுவோருக்கும் கற்பாருக்குந் தானம் அளிக்கவும், 44 கிராமங்கள் தேவதானமாகக் கொடுக்கப் பட்டனவெனக் கூறுகின்றது.

பொதுவாகக் கோயில்களில் சரஸ்வதி பண்டாரம் என்ப் புத்தகசாலைகள் இருந்தன.[61] இவ்வாறாகக் கல்விப் போதனைகளுக்கும், மற்றக் கலைகளை யொட்டிய ஆராய்ச்சிகளுக்கும் ஆலயமே நடுவிட மாக அமைந்திருந்தது.

மற்றும், நமது பேராலயங்களிலேதான் அரசர்களது துலாபாரம், [படம் பார்க்க.] இரணிய கர்ப்பம் முதலிய நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறுவது வழக்கமாயிருந்தது. அவைகளும் அவரவர்கள்

(61) Ins. 277 of 1913.

தம் பட்டத்தரசிகளுடனிருந்து இயற்றப்பெற்றமை கவனித்தற்குரிய தொன்றாகும். உதாரணமாக, திருவியலூரில் நடந்த இச் சிறப்பொன்றினைக் குறித்து ஒரு கல்வெட்டு[62] கூறுவதாவது :

"ஸ்ரீ கோவிராசகேசரிவன்மரான ஸ்ரீ ராசராசதேவருக்கு யாண்டு இருபத்தொன்பதாவது இராஜேந்திர சிங்க வளநாட்டு மண்ணி நாட்டுப் பிரம்மதேயம் வேம்பற்றூராகிய சோழமார்த்தாண்ட சதுர்வேதி மங்கலத்து மகாசபையோம் கையெழுத்து : நம்முடைய சக்கரவர்த்தி உடையார் ஸ்ரீ ராசராசதேவர் இவ்வூர்த் திருவிசலூர் மகாதேவர் ஸ்ரீ கோயிலிலே துலாபாரம் புக்கருளின அன்று நம்பிராட்டியார் தந்தி சக்தி விடங்கியார் இரணிய கருப்பம் புக்கருளி, இத் திருவிசலூர் மகாதேவர்க்கு அக்காரவடிசில் அமுதுக்கு வேண்டும் நிபந்தங்களுக்காக வைச்ச காசு" என்பது.

மற்றும், ஜடாவர்மன் சுந்தர பாண்டியன் 13-ஆம் நூற்றாண்டில் ஸ்ரீரங்கம் பெரிய கோயிலில் துலா பார மண்டபங்களைக் கட்டிவைத்ததும் அறியற்பாலது.

பல கல்வெட்டுக்கள் பழங்கோயில்களைப் புதுப்பிக்கும் முறைகளைத் தெரிவிப்பனவாகும்.

"திருமழுவாடி உடையார் ஸ்ரீ ராஜராஜதேவர் அருளிச்செய்த திருக்கற்றளி எடுக்க ஸ்ரீ விமானம் வாங்கி ஸ்ரீ விமானத்துள்ள கல்வெட்டுப்படி பொத்தகத்தில் சேர்ப்பிக்க"

என்றும்,

---

[62] Ins. 42 of 1907.

"ஆக இவ்வனைவர் கண்காணியாலும், இவ்வனைவர் கணக்கினாலும் கல் வெட்டுவித்தபடி முன்பு கல்வெட்டுச் சேர்ந்த பொத்தகப்படி"

என்றும் உள்ள கல்வெட்டுக்களால்[63] திருமந்திர ஓலை நாயகர் அரசன் அருளிப்பாட்டினைத் தம் கையெழுத்திட்டுத் திருமுகத்தினைத் தூதுவர் வாயிலாக ஊர்ச்சபைக்கும், ஊரதிகாரிக்கும் விடுப்பர். அவர்கள், திருப்பணி செய்வோர் விமானம் வாங்கு முன் அதன்கண் உள்ள கல்வெட்டுக்களை அவர்களைக்கொண்டு ஓலையில் எடுத்தெழுதுவித்து, விமானம் வாங்கிக் கட்டி முடிந்த பின்னர்ப் பலர் கண்காணிப்பின் பேரில், தாம் காட்டுமிடத்தில் அவற்றை மீளவும் வெட்டுவிக்கும் வழக்குண்மை தெரியலாம். இம்மாதிரியாகவே பராந்தகன்[64] காலத்துத் திருவிடைமருதூர்க் கோயிலிலும், இராசராசன் காலத்துத்[65] திருவல்லம் கோயிலிலும், முதலாம் குலோத்துங்கன் காலத்துச் சித்தலிங்கமடம் வியாக்ரபாதேசுவரர் கோயிலிலும்[66] மூன்றும் இராசராசன் காலத்து முனியூர் கோயிலிலும்,[66 (a)] நடந்தேறினமை அறியற்பாலது.

கோயில்களில் திருப்பதிகம், பிரபந்தம் ஓதுதல்

சிவன் கோயில்களில், திருமுன்னர், பூசா

[63] Nos. 91, 92 of 1895. [64] Ins. 199; 234 of 1907.

[65] Also V. R. I. N. Arcot. pp. 331-2; Chittoor p. 63; Ins. 77, 78 of 1889; 229 of 1903; E. R. XI. 224.

[66] Epi: Rep: 1900, p. 91. [66 (a)] Ins. 157 of 1911.

காலங்களில் தேவாரத்[67] திருப்பதிகங்களும், மணிவாசகர் திருச்சாழல்[68] திருவெம்பாவை[68(a)] முதலிய பாக்களும், அகோபிலம் போன்ற வைணவத் திருப்பதிகளில் நாலாயிரப் பிரபந்தங்களும் பாடுதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருந்தன. தஞ்சாவூர் இராசராசேச்சரத்தில் தேவாரத் திருமுறைகளை விண்ணப்பஞ் செய்ய, இசைத் தமிழில் வல்லார் நாற்பத்தெண்மர் நியமனம் பெற்றிருந்தனர் என முன்னர் கண்டோம். திருமுறைகளையும், நாலாயிரப் பிரபந்தங்களையும் தொகையாக 11-ஆவது நூற்றாண்டில் முறையே நம்பியாண்டார் நம்பியாலும் நாதமுனிகளாலும் வகுக்கப் பெறுமுன்னரே கோயில்களில் இவை ஓதப்பெற்றனவென்று பல கல்வெட்டுக்கள் கூறுகின்றன. முதல் பராந்தகன் காலத்திலேயே ஆத்தூர், லாலுகுடி கோயில்களில் தினசரி பூசா காலங்களில் திருப்பதியம் ஓதுவதற்காகப் பிராமணர்கள் நியமிக்கப்பட்டிருந்தனர்.[1] . இன்னும் இதற்கு முன்னதாகவே, கோயில் சிப்

---

[67] Ins. 97 of 1932. கும்பகோணம் தாலுக்கா, மானம்பாடிக் கல்வெட்டில் இராசேந்திரனின் தேவார நாயகம்—மறைக்காடன் பதஞ்சலி பிடாரன் என்றிருப்பதால், அரசன் அரண்மனையிலும் தேவாரம் பாடுகின்றவர்களிருந்ததாகவும், அவர்களுக்கு முதன்மையோன் "தேவார நாயகம்" என்று வழங்கப்பெற்றதாகவும் அவன் கோயில்களில் திருப்பதியும் ஓதுவதைக் கண்காணித்து வந்ததாகவும் தெரிகின்றது.

[68] Ins. 165 of 1906.

[68(a)] Ins. 512 of 1905, 421 of 1912. திருப்பாவை எனவும், திருவாதவூராழி நாயனர் எனவும் கண்டிருப்பன.

[1] Ins. 373 of 1903; 99 of 1929.

பந்திகளில் திருப்பதியம் பாடுதற்கான ஓதுவார்கள் நியமனம் பெற்றிருந்தனரெனப், பல்லவன் விஜய நந்தி விக்கிரமவர்மன் காலத்துத்[2] திருவல்லம் கல்வெட்டுக் கூறுகின்றது. முதல் பராந்தகன் காலத்திலும், சோழ—தொண்டைமண்டலங்களில், பல கோயில்களில், வாத்தியங்களுடன், திருப்பதியங்கள் ஓதப் பெற்றமை பல கல்வெட்டுக்களால்[3] தெரிகின்றது. ஆகவே, நம்பியாண்டார் நம்பிகளுக்கு முன்னரே திருப்பதியங்கள் தெய்விக வழிபாட்டிற்குத் தெய்வீகத் தன்மை எய்திய செய்தி கிடைப்பதாகின்றது. திருவிடைவாசல் கல்வெட்டு[4] ஒன்றில் ஒரு திருமுறையிலும் இதுவரை அகப்படாத ஞானசம்பந்தரது தேவாரப்பதிகம் ஒன்று பொறிக்கப்பட்டிருப்பதும் இங்குக் குறிக்கப்படுவதாகும்.

முதலாம் இராசராசன் சிவபத்தனாய் விளங்கி, முழுதும் மறைபட்டிருந்த திருமுறைகளைத் தேடி நம்பியாண்டார் நம்பி அடிகளின் உதவியால் தில்லையில் அவைகளைக் கண்டு, பின்பு அவைகளைப் பன்னிரு திருமுறைகளாக வகுக்கச் செய்தமையும் அறிந்த தொன்றாகும்.

மூன்றாம் குலோத்துங்கனது இருபத்து நாலாவது ஆண்டில் நாயன்மார்களது விழாக்களை

---

[2]S. I. I. III. p. 93; 32-3.

[3]Ins. 129 of 1924; 349 of 1918, 358 of 1903, 199 of 1915. [4]Ins 8 of 1918.

நடத்தத் தேவதானம் கொடுத்த செய்தியைக் கல் வெட்டொன்று[69 (a)] குறிக்கின்றது.

ஆடலும் கூத்தும்

அக்காலத்தில் நடனங்களும், நாடகங்களும் அநேகமாய் ஆலயங்களிலுள்ள அரங்க மண்டபங் களிலேயே நடைபெற்றன. காமரசவல்லி ஆலயத் தில் மார்கழி, வைகாசித் திருவாதிரை விழாக்களில் மூன்றுநாள் சாக்கைக் கூத்து நடித்த சாக்கை மாராயனுக்கு நிலதானம் ஒருவர் வழங்கினரென் றும்[69]; விக்கிரம சோழன் 14-ஆவது யாண்டுக் கல்வெட்டொன்றில், திருவெங்கவாசல் ஈசனார் முன் ஒன்பது கூத்துக்கள் நடித்ததற்கு எழுநாட்டு நங்கை என்பாளுக்கு நில தானம் செய்யப்பட் டது[70] எனவும் கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க.

மூன்றும் இராசராசன் கி. பி. 1235-ல் திரு வொற்றியூர் ஆவணித் திருநாள் விழாவில், பதி யிலார்களால் சிலப்பதிகாரப் பகுதியொன்றை அக மார்க்கம் என ஆடல் பாடல்களுடன் கூத்தியர் களைக்கொண்டு நடத்தியதை நேரிற் கண்டா னென்ற செய்தி கல்வெட்டொன்று[71(a)] கூறு கிறது. இவைகளைக்கொண்டு, பொதுவாக இக்கலை கள் அரசர்களால் போற்றப்பெற்ற தன்மையை நன்கு அறியலாம்.

---

[69] Ins. 65 of 1914. [69](a) Ins. 506 of 1912.
[70] Ins. 253 of 1915. [71](a) Ins. 211 of 1911.
சிலப்பதிகாரம் V. ll. 1-50.

கோயில் ஆளுகை முறை

கோயில் ஆளுகை முறைகளில் சோழர்கள் மிக ஊக்கங் காட்டினமை பல கல்வெட்டுக்களால் அறியக்கிடக்கின்றது. அரசர்களும், அரசியல் அதிகாரிகளும் ஊர்தோறும் போய்க் கவனித்து வருகையில் கோயில்களையும் அவற்றின் பொருள்களையும் கண்காணித்தனர் எனலாம். திருமாற்பேறு[71] அக்னீசுவரர் கோயில் நிபந்தங்கள் நடவாமல் நிற்ப, அதன் தேவதானங்கள் பிறரால் அபகரிக்கப்பெற்றுத் தினசரி திருவமுது இரண்டு நாழியாகக் குறைவுபட்டிருந்ததால் மதுராந்தகன் கண்டராதித்தனார் தாமும் அவ்வூர்ப் பஞ்சாயத்தாரும் விசாரித்து, கோயில் அறைகாரனுக்கு அபராதம் விதித்துத் தேவதான நிலங்களை மறுபடியும் சேர்த்துக் கொண்டதாக ஒரு கல்வெட்டுத் தெரிவிக்கிறது. மற்றும் அச்சோழனே வட ஆர்க்காடு சில்லா திருவல்லத்தில்[72] அம்மாதிரியான நடவடிக்கை நடத்தியதாகவும் தெரிகிறது. கூகூர்க்[73] கல்வெட்டொன்றில், அவ்வூர்க் கோயில் நிபந்தங்கள் நடைபெறாது போகவே, முதலாம் இராசராச சோழனது அரசியல் பணியாளர் ஒருவரால் அது கண்டு பிடிக்கப்பட்டு, களவாடியவனுக்கு அபராதம் விதித்து அப்பொருளைக்கொண்டு ஒரு தங்கத்தட்டுச் செய்து கோயிலுக்குக் கொடுத்ததாகப் புலப்படுகிறது. இராசராசன் I ஊர்களில் பவனிவரும்போது, திரு

[71] Ins. 282, 283, of 1906. [72] S. I. I. iii. p. 102.
[73] Nos. 285 of 1918.

வெறும்பியூர்க் கோயிற் கணக்குகளைச் சிறுகுடையூர்க் காளி ஆதித்தன் என்பான் தணிக்கை[74] (Audit of accounts) செய்தானென்பதும், அதனால் கோயில்களின் வருமானம், செலவுத் திட்டங்கள் அரசனின் காப்புக்குள் அடங்கியிருந்தன என்பதும் தெரிகின்றது. முதற் குலோத்துங்கன் காலத்து அரசியல் பணியாளர்கள் திருப்பனந்தாளில்[75] கோயில் திருக்கைக்கோட்டிப் பண்டாரத்தைத் தணிக்கை செய்யுங் காலத்து அர்ச்சகர்கள் மூன்று தடவைகளில் நகைகளையும் பரிகலங்களையும் அபகரித்துள்ளமை கண்டு அரசன் முன் கொணர்ந்து 540 காசு அபராதம் விதிக்கவே, அவர்களில் ஒருவன் தன் பகுதியான தொகையைக் கொடுக்க முடியாது, கோயில் முறையான தனது பாகத்தில் 4½ நாள் விட்டுக்கொடுத்தான் என்பதையும் கல்வெட்டுக் கூறுகின்றது. மூன்றும் குலோத்துங்கன் திருவொற்றியூர்[76] இராசராசன் மண்டபத்தில் அமர்ந்திருந்தபோது ஒரு தேவதானக் கிராமம் விளைவின்றிக் கிடப்பதாக முறையிட, அது பின்னர்ச் சரியான குத்தகைக்கு விடப்பட்டது என்பதையும் கல்வெட்டுக்களால் அறிகின்றோம்.

திருமடங்கள்

திருக்கோயில்கள் மாத்திரமன்றி, கோயில்களை அடுத்த மடங்களும் மக்களின் சமய வளர்ச்சியில் ஈடுபட்டன. இவைகளைப் பற்றிய குறிப்புக்கள்,

---

[74] Ins. 109 of 1914. [75] Ep. Rep. 1915, p. 46.
[76] Ins. 368 of 1912.

இராசராசன் காலத்தனவாக், திருவாவடுதுறை,[1] திருவொற்றியூரிலும்[2] காணப்படுகின்றன. இவை, ஒழுக்கம், உயர்குலம், சமய அறிவு படைக்கப் பட்ட சந்தான ஆச்சாரியர்களால் நிறுவப் பெற்று, பல தலைமுறையாகக் குருக்கள் வழியில் வந்தவை யாகும். இம்மடங்கள் பெரும்பாலும் சைவ சமயத்தவை. சிற்சில ஆர்யதேசம், காசி பாசுபதர், காஷ்மீரத்தைச் சேர்ந்த கபாலிகர் களது ஆகும். நான்கு[3] சைவ மடங்களைப்பற்றிய குறிப்புகள், மூன்றும் இராசராசன், மூன்றும் இராசேந்திரன் காலங்களில் காணப்படுகின்றன. முதலாவது கும்பகோணத்திற் கடுத்த திருவிடை மருதூர் முதலியார் மாளிகை மடத்துச் சந்தான வழியில் ஈசான தேவர் என்ற குரு பரம்பரையைக் குறிக்கின்றது. இவர் நாலூர் என்ற ஊரில் இருந் தமையும், இறக்குந் தருவாயில், தன் புருஷன் கட்டளையிட்ட நிலதானத்தை, ஒரு சிஷ்யை, அவர் பெயருக்கு மாற்றியதாகவும் தெரிகின்றது. அடுத் தது, தஞ்சாவூர் சில்லா, முனியூர் கிராமத்து, திருவ கத்தீசுவரம் கோயிலில் தென்பாகத்திலுள்ள திரு ஞானசம்பந்தன் மடம்.[4] மற்றொன்று, அவ்வூர் மக் களால் நிலதானம் விடப்பெற்ற திருக்கழுமலத்துத் திருமுறை தேவாரச் செல்வம்[5] மடமாகும். நான் காவது வலிவலம் மனத்துள் நாயனார் கோயில் மடைவிளாகத்தில் இருந்த தவப்பெருமாள் திரு

---

[1] 3 of 1925. [2] 181 of 1912. [3] 49 of 1911.
[4] 156 of 1911. [5] 158 of 1911.

மடம்[6] ஆகும். இதன் குருபீடம், திருச்சத்தி முற்றத்து முதலிமார்கள் வழியில் எதிரொப்பிலார் என்ற சோமநாத தேவரால் தலைமை பூண்டதாகும். மூன்றாவது இராசேந்திரன் காலத்ததான இம்மடத்திற்கு நிலதானங்கள் விடப்பெற்ற செய்திகளையும்,[1] அந்நிலங்களின் குத்தகைதாரர்கள், அவர்களுக்குப் பின் அந்நிலத்தை வாங்குபவர்கள், ஸ்ரீதனமாகப் பெறுபவர்கள் அந்நிலங்களின் வரிகளைத் தாங்களே கொடுப்பதாக ஒப்புக்கொண்டமையையும் தெரிவிக்கின்றது.

இவன் காலத்தேதான், கி. பி. 1248-ல் விடுத்த கோவிந்தபுத்தூர் கல்வெட்டொன்று, ஆங்குள்ள திருவிசயமங்கை திருக்கோயிலை அடுத்த திருத்தொண்டத்தொகையான் திருமடத்தில் பொதுவாக சமயஞானத்தைப் போதிப்பதல்லாது, சிறப்பாக அதன் சிஷ்யர்கள் நோயுற்றபோது அவர்களுக்கு மருத்துவ வசதிகள் அளித்து, மடத்தை அடைந்த யாத்ரிகர்களுக்கு உப்பும், ஆமணக்கெண்ணெயும், தந்துதவியதாகக் குறிக்கின்றது. இன்னும் அவ்வப்போதுள்ள குருமார்கள் தங்களுக்குப்பின் வரும் தலைவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்தல், அவர்கள் தேர்ந்தெடாவிடில், சிதம்பரத்திலுள்ள மற்றொரு மடத்துத் தலைவரால் நியமிக்கப்படவேண்டிய நிமித்தம் ஆகிய இவைகளைக் குறிக்கின்றது. சைவ மடங்களேயல்லாது வைணவ மடம் ஒன்றும் முதலாவது

[6]Ep. Rep. 1909. p. 103. para 53.

(1) 108 and 109 of 1911. (2) 192 of 1928.

குலோத்துங்கன் காலத்துத் திருவடந்தையில், கலிச் சிங்கன் மடம்[3] ஒன்றும் அவ்வூராரால் ஏற்பட்டு, அங்கு ஒவ்வொரு மாதமும் அமாவாசை தினத்தன்று, ஐம்பது பிராமணர்களுக்கு உணவு அளிக்கச்செய்த ஏற்பாடுங் காணப்படுகின்றது.

சைவ மடங்கள்

சோழர்கள் காலத்தில், திருக்கோயில்களைத் தவிர மக்களின் சமயப்பற்றைப் பரப்புவதற்காகச் சைவ மடங்களும் ஆங்காங்கு நிறுவப்பெற்றுள்ளன. மடங்களைப்பற்றிய கல்வெட்டுக் குறிப்புகள் சோழ பாண்டிய இராச்சியங்களில் மிகக் காணப்படுகின்றன. இவைகளில் சைவ சந்நியாசிகள் மடாதிபதிகளாகத் திகழ்ந்தனர். இத்தலைவர்கள் பொதுவாகச் சைவசமயாச்சாரியர்களான திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர் பெயருடனும், சிவயோகிகள் மகேசுவரர் என்ற பெயருடனும் விளங்கினர்.

இம்மடங்கள் 10-ஆம் நூற்றூண்டுமுதல் சாதாரணமாகக் கோயில்களை ஒட்டி ஏற்பட்டன. இவை கோயில்களின் நிருவாகத்தையும், மடத்திற்கு வரும் யாத்ரீகர்களையும் பராமரித்தன. அறிவு வளர்ச்சிக்கும், அறிஞர்களைப் போற்றுவதற்கும் இவை நிலைக்களமாயின. அங்குச் சாத்திர வளர்ச்சிக்கான பாடங்கள் சொல்லப்பட்டு ஆராய்ச்சிகள் நடந்தன. புராணங்கள் ஓதப் பெற்றன.

---

[3] 281 of 1910.

திருப்பதிகம் என்ற தேவார திருமுறைகளைப் பண்ணுடன் பாடுவிப்பதற்குப் பயிற்சி கொடுக்கப் பெற்றது. இவ்விதமாகச் சைவ சமயம் வளர்க்கப் பெற்றது.

சோழ மன்னர்களது கல்வெட்டுக்களில் அடிக் கடி, திருச்சத்திமுற்றம், செம்பைக்குடி இவை களின் மடங்களைப் பற்றியும்; முன்னதான ஞான சம்பந்தப் பீடம் மிகப் புராதனமான முதலிமார்க ளிடம் இருந்ததாகவும், பின் அது ஞானசிவம், பரி பூர்ணசிவன், ஈசானசிவாசாரியார் போன்ற தலை வர்களால் பரிபாலிக்கப் பெற்றதெனவும், திருச் சத்தி முற்றத்து மடத்தின் கிளை ஒன்று திருவானைக் கோயிலில், சங்கராச்சாரிய சுவாமி மடமாக இருந்த தாகவும் காணப்படுகிறது. எப்போது இம்மடம் முதலிமார்களிடமிருந்து சங்கராச்சாரிய சுவாமி களது பிராமண மடமாக ஆகியதென்பது தெரிய வில்லை. மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்னர், திருவா வடுதுறையில், சைவமடம் ஒன்று ஆதி நமசிவாய மூர்த்திகளாலும், தருமபுரத்தில் மற்றொன்று திரு ஞானசம்பந்த தேசிகர் அவர்களாலும் தோன்றிய வையாகும். இவற்றின் ஆதீனகர்த்தர்கள், சைவ சமயாச்சாரியர்கள் பெயரால் தமது மடங்களைத் தாபித்துக்கொண்ட விபரம் கருதுதற் குரியவை யாகும். மதுரையில் திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் மடம் இருப்பதும், அம்மடத்தில் திருஞான சம்பந்த ரது திருமேனி பூசையி லிருப்பதும் யாவரும் அறிந்த தாகும். இவ்வாதீனங்கள் தம்பிரான்களென்ற

சிஷ்ய பரம்பரைகளையுடையதாய், சமயத்தை எங்கும் பரப்பும் பணியை மேற்கொண்டு இருந்தன. இன்னும், ஆதி குமரகுருபர சுவாமிகள் காசியில் குமாரசாமி மடம் ஒன்று தாபித்து, அதற்குக் கிளையாக திருப்பனந்தாளில் காசி மடம் ஒன்று நிறுவி பரிபாலிப்பதும்; அவற்றோடு காஞ்சிபுராணம் ஆசிரியரான சிவஞான முனிவரது மடமும், தாயுமானவரது மடமும் குறிக்கப் பெற்றுள்ளன.

தேவதானங்கள்

சோழமன்னர் கோயில்களுக்கென விடுத்த தேவதான நிலங்களும், நிபந்தங்களும் எண்ணில. வரி விதிக்கப்பெறாமல் ஒதுக்கப்பெற்ற நிலங்கள், **இறையிலி** எனப்பட்டன. பெரும்பாலும் அவை கோயில்களுக்கும் சிறந்த அறிவாளிகளுக்கும் அளிக்கப்பட்டவை. திருக்கோயில்களுக்கு இறையிலியாக விடப்பட்ட நிலங்கள் **தேவதானம்** எனவும், ஜைன-பௌத்த பள்ளிகளுக்கு விடப்பட்டவை **பள்ளிச்சந்தம்** எனவும், மறையவர்களுக்கு விடப்பட்டவை **பிரமதேயம், பட்டவிருத்தி** எனவும், மடங்கள் அறநிலையங்களுக்கு விடப்பட்டவை **சாலா போகம்** எனவும், புலவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட நிலம் **புலவர் முற்றூட்டு** எனவும் பெயர் பெற்றிருந்தன. அவர்கள் கொடுத்த நிலங்களுக்குக் குடிமையைத் தவிர்த்து, அவற்றிற்குக் கடமை இன்ன விளைபொருளில் இவ்வளவென்பதையும் வரையறுத்திருந்தார்கள். முதலாம் இராசராசன் பெரும்

[77] No. 267 of 1913.

பற்றப் புலியூரில்[77] அறப்பெருஞ் செல்வி என்னும் தருமசாலையை உண்டாக்கி, அதற்குரிய நிலப் பட்டயங்களைக் கோயிலிலுள்ள திருக்கைக் கோட்டியில் (Temple-treasury) சேர்ப்பிக்கவேண்டுமெனக் கட்டளையிட்டதை ஒரு கல்வெட்டுத் தெரிவிக்கின்றது. மூன்றும் குலோத்துங்கன்[78] கல்வெட்டொன்றில் எண்ணெய், விளக்கேற்றுவதற்காக 1,100 காசுமூலதனமாக வைத்து, அம்மூலதனத்தை ஐந்து வருடத்திற் கொருமுறை கோயில் அதிகாரிகள் தன் முன்பு கொணர்ந்து காட்டவேண்டுமென்ற செய்தி காணப்படுகிறது. அக்காலத்திய அரசியலில் பொருள் மறையா திருக்கவேண்டிச் செய்த முறைகளுள் இஃது ஒன்றும். தேவதானங்கள் போதாத முறையில், சுற்றூரிலுள்ள விளைநிலங்களில் மா ஒன்றுக்குக் குறுணி விதம் தானியமும், பாக்கு மரம் ஒன்றுக்குப் பாக்கு ஒன்றும், ஒவ்வொரு குடியானவனும் ஓர் உழக்கு எண்ணெயும் கொடுக்கவேண்டியதென்றும், அவற்றை யெல்லாம் அரசனின் குடிமையை வசூலிக்கும் அதிகாரியே வசூலித்துக் கோயிலுக்குக் கொடுக்க வேண்டியதென்றும் காமரசவல்லிக்[79] கல்வெட்டொன்று குறிக்கின்றது.

கிராம பரிபாலனம்

சோழர் காலத்துக் கிராம பரிபாலனம்[80] மிக

[78] No. 264 of 1913. [79] No. 139 of 1915.

[80] Vide, S. K. Ayyangar, "Hindu Administrative Institutions", also, K. A. N. Sastry. "Studies in Chola History and Administration".

மேன்மை யடைந்திருந்ததென்பது வெளிப்படை.[81] ஊர்ப் பொதுக்காரியங்களைக் கவனிப்பதற்குக் கணப்பெருமக்கள், கணவாரியப் பெருமக்கள் என்ற கூட்டங்கள் (Assembly) இருந்தன. இவர்களின் கீழ்ச் சிறிய (Sub-committees) கூட்டங்களாகக் கிராமப் பொதுக் காரியங்களைக் கவனிக்கக் கிராம கார்யம் என்ற சபை ஒன்று அமைக்கப்பெற்றிருந்தது. ஸ்ரீ காரியம் அல்லது கோயில் வாரியம் என்பது கோயில்களில் காரியங்களைக் கண்காணித்து வந்தது. கிராமக் கணக்குகளை எழுதுபவர் தினம் நான்கு நாழி நெல்லும், ஆண்டுக்கு ஏழு கழஞ்சுப் பொன்னும், ஓரிணைக் கூறையும் (இரண்டு ஆடை) பெறுவர். இவர்கள் கணக்குகளுக்கு உத்தரவாதம் செய்யப் பழுக்கக் காய்ச்சிய மழுவைப் பிடித்து உறுதி கூறவேண்டும். அது சுடாதுபோயின் உண்மை விளங்குவதுடன் அவருக்கு அவ்வருட் வருவாயிற் 'பாதசேஷ'மென காற்பங்கு அதிகமாகப் வழங்கப்பெறும். சுட்டுவிடுமாயின் பத்துக் கழஞ்சுப் பொன் அபராதம் கொடுக்கவேண்டியதென்ற செய்தி வட ஆர்க்காடு சில்லா, செய்யாறு தாலுக்கா, கரைக்கோட்டுப் பிரமதேசம் கல்வெட்டொன்றால்[82] தெரிகிறது.

---

[81] Ins. 156 of 1919: இராசராசன் I, காலத்து, தென் ஆர்க்காடு, பிரமதேயம் கிளியனூர் கல்வெட்டில், கிராம சபை ஒரு ஒற்றனால் கொம்புகள் ஊதி அழைக்கப்பட்டமையும், அதற்காக அவ்வொற்றன் அக்கிராமத்திலிருந்து இரண்டு சோறுகள் பெறக் கடவன் என்றும் குறிக்கப்பெற்றுள்ளமை காண்க.

[82] Epi. Rep. 1916, p. 115.

பொதுவாகக், கோயில்களின் நன்மைக்கென கிராம சபையோர் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிகள் பலவாகும். முதல் ஆதித்தன் காலத்து, குமார மார்த்தாண்டபுரம் நகரத்தார் (guild-of-merchants) வருடம் விட்டு வருடம், தமது "வரவைகள் முழுதும், அவ்வூர்க் கோயில், கோபுரங்களைப் புதுப்பிக்கவும், நந்தவனம் வைக்கவும் செலவிட்டார்களென்பதும்;[83] முதல் இராசராசன் காலத்தில், காஞ்சி இராசசிம்மேசுவரர் கோயிலிலிருந்து வாங்கிய மூலதனத்திற்காக, ஆண்டுதோறும், கோயில் "சிவ பண்டாரியிடம்" ஒரு அளவை நெல் அளந்தமையும், காலம் கடந்தால், தினம் கால் பொன் அபராதத்துடன் கொடுத்தமையும்;[84] அம் மன்னன் காலத்திலேயே (A. D. 1007) பெரியமழவர் சபையோர் ஜெயங்கொண்ட சோழ விண்ணகர் ஆழ்வாருக்கு, அக்கோயில் நிலம் முழுவதையும், கிராமத்தாரே உழுது சாகுபடி செய்து, "ஜெயங்கொண்ட சோழன்" மரக்காலால் ஒரு அளவு நெல் அளக்க ஏற்றுக்கொண்டமையும்,[85] கல்வெட்டுக்களால் புலப்படுகின்றன.

இவை போன்ற சரித்திர காலச் சோழர்கள் திருப்பணி செய்வித்த கோயில்களே யல்லாமல், சைவ சமயாசார்யர் சென்று வணங்கித் திருப்பதிகம் பாடிய கோயில்கள் பல சோணாடு முழுதும் நிலவுகின்றன. அவைகளிற் பெரும்பாலானவை

[83]S. I. I. III. iii. p. 224. [84]S. I. I. I. p. 140; [85]S. I. I. III. i. p. 18.

களின் பெயர்கள் மாத்திரமே தேவார க்ஷேத்திரக் கோவை, அடைவுத் திருத்தாண்டகம் முதலிய திருப்பதிகங்களில் காணப்படுகின்றன. அவை சைவ சமயாசாரியர்களின் சைவத் தொண்டினுக்கும், சோழ தேசத்தினரது ஆழ்ந்த மதப்பற்றிற்கும் சான்றாவன.

சோழ மன்னர்கள் தொன்றுதொட்டு வெற்றியும் புகழுமே தம் அணிகலன்களாகக் கருதித் தமிழர்களது பேரரசைத் தமிழ் நாட்டில் நிலை நிறுத்தியும், இமயம் வரையில் தங்கள் கீர்த்தியை நிறுவியும், ஆண்டவன் அருளைப் பெறுதற்கு முயன்று கடவுள் பத்தியில் சிறந்தும் விளங்கினார்கள். அவர்கள் எடுப்பித்த கற்றளிகளும், அவற்றிற்கு விட்ட நிபந்தங்களும், அவைகளை என்றும் நினைப்பூட்ட அங்குப் பொறித்து வைத்த கல்வெட்டுக்களும் என்றும் அழியாதிருப்பன. அவர்களின் அரசியல் முறையும், ஊர்களை அமைதியுடன் பரிபாலித்துவந்த கிராம சபைகளும், அவற்றின் சட்டதிட்டங்களும் பிறவும் இக்கல்வெட்டுக்களால் நன்கு புலப்படுவனவாகும். அவற்றை நோக்கும் போது பண்டைச் சோழ மன்னர்களின் பேரறிவையும் அரசியற்றிறனையும் வியந்து பாராட்டுகிறோம். தெய்வங்கள் எழுந்தருளியுள்ள கோயில்களிலே, அரசியற் செய்திகளையும் தம்மகத்துக் கொண்டு, அவற்றை உண்மைக்கும் அன்புக்கும் உரியனவாக ஆக்கியதை உணர்ந்து பெரிதும் மகிழ்வதோடு பெருமிதமும் கொள்கின்றோம்.

அநுபந்தம்.

தஞ்சை இராசராசேச்சரத்துத் திருப்பதிகங்கள் சில

கருவூர்த் தேவர் திருவிசைப்பா

"தஞ்சை இராசராசேச்சரம்"

பண் - பஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்

உலகெலாந் தொழவந் தெழுகதிர்ப் பரிதி
ஒன்றுநூ றாயிர கோடி
அலகெலாம் பொதிந்த திருவுடம் பச்சோ
அங்ஙனே அழகிதோ வரணம்
பலகுலாம் படைசெய் நெடுநிலை மாடம்
பருவரை ஞாங்கர் வெண்திங்கள்
இலகுலாம் பதணத் திஞ்சிசூழ் தஞ்சை
இராசரா சேச்சரத் திவர்க்கே. (1)

பொருள்:—காவல்கள் பல நெருங்கி (அமைந்து), பல விதமான படைகள் அமைக்கப்பட்ட நீண்ட நிலைகளையுடைய பெரிய மலைபோலும் மிக உயர்ந்த மாடங்களின் பக்கங்களில் வெள்ளிய சந்திரன் தவழப் பெற்ற தழைகள் விரவப் பெற்ற மதிலின் மேடை (பதணம்)களையுடைய மதில் சூழ்ந்த தஞ்சை இராச ராசேச்சரத்து வீற்றிருக்கும் இவருக்கு, உலகத்தவர்கள் வணங்கும்படியாக வந்து எழுகின்ற கிரணங்களையுடைய சூரியன் பல ஆயிர கோடி சேர்ந்தாற்போன்றிருக்கும் திருவுருவம் (அவ்வளவு ஒளியுடையது எம்பெருமான் திருமேனி) எவ்வளவு அழகுள்ளதாயிருக்கிறது !

தஞ்சை இராசராசேச்சரம்

CHIDAMBARAM.

நெற்றியிற் கண்என் கண்ணின்நின் றகலா
நெஞ்சினில் அஞ்சிலம் பலேக்கும்
பொற்றிரு வடியென் குடி முழுதாளப்
புகுந்தன போந்தன இல்லை
மற்றெனக் குறவென் மறிதிரை வடவாற்
றிடுபுனல் மதகில்வாழ் முதலே
எற்றுநீர்க் கிடங்கில் இஞ்சிசூழ் தஞ்சை
இராச ராசேச்சரத் திவர்க்கே. (2)

பொருள்:—மடங்கி விழுகின்ற அலைகளையுடைய வடவாற்றின் நீர் செல்லும்படியான மதகில் வாழும்முதலைகள் மோதும் படியான நீர் நிறைந்த அகழ் சூழ்ந்த மதில்கள் சுற்றி இருக்கும்படியான தஞ்சை இராச ராசேச்சரத்து விற்றிருக்கும் இவருடைய நெற்றிக் கண்கள் என் கண்களைவிட்டு அகலவில்லை. ஒளி வீசுகின்ற சிலம்புகள் ஒலிக்கும்படியான பொன்போலும் அழகிய இவர் பாதங்கள், என்னுடைய குடி முழுவதையும் ஆட்கொள்ள என்னெஞ்சினுள் புகுந்தன. புகுந்த அவைகள் திரும்பவேயில்லை. (அதாவது எப்பொழுதும் நினைத்துக் கொண்டிருத்தல் பற்றி) ஆதலின் எனக்கு வேறு இவரைத் தவிர உறவினர் எதற்கு?

பன்னெடுங் காலம் பணிசெய்து பழையோர்
தாம்பலர் ஏம்பலித் திருக்க
என்னெடுங் கோயில் நெஞ்சுவீற் றிருந்த
எளிமையை என்றும் நான் மறக்கேன்,
மின்னெடும் புருவத் திளமயி லனையார்
விலங்கல்செய் நாடக சாலே
இன்னடம் பயிலும் இஞ்சிசூழ் தஞ்சை
இராசரா சேச்சரத் திவர்க்கே. (8)

பொருள் :—மின்னல் போலும் ஒளி வீசுகின்ற நீண்ட புருவத்தினையுடைய இளமயிலைப்போன்ற பெண்கள், பெரிய நாடகசாலைகளில் இனிய நடனம் செய்யும்படியானதும், மதில்கள் சூழப் பெற்றிருப்பதுமாகிய தஞ்சை இராச ராசேச்சுரத்தில் அமர்ந்த இவர், நெடுங்காலமாகத் தங்களால் இயன்ற தொண்டுகளைச்

செய்து முன்னோர்கள் பலர் எம்பெருமான் அருள் கிடைக்கப் பெறாது ஏமாறிக்கொண்டிருக்க, என்னுடைய பெரிய கோயிலாகிய நெஞ்சில் வந்து தங்கியிருக்கும் எம்பெருமானின் எளிமைத் தன்மையை யான் எப்பொழுதும் மறக்கவேமாட்டேன்.

தனியரெத் தனையொ ராயிர வருமாம்
தன்மையர் என் வயத்தினராம்
கனியரத் தருநிங் கரும்பர் வெண் புரிநூற்
கட்டியர் அட்டஆர் அமிர்தர்
புனிதர்பொற் கழலர் புரிசடா மகுடர்
புண்ணியர் பொய்யிலா மெய்யர்க்
கினியரெத் தனையும் இஞ்சிசூழ் தஞ்சை
இராசரா சேச்சரத் திவர்க்கே. (10)

பொருள் :—அனேக மதில்கள் சூழ்ந்த தஞ்சை இராசராசேச்சரத்து வீற்றிருக்கும் இவர் தனிமையானவர். எவ்வளவு ஆயிரம் பேர்களினுடைய தன்மையையும் உடையவர்! என்னிடத்துக் கனிந்த அன்பினையுடையார். இனிய தித்திப்பான கரும்பு போல்பவர். வெள்ளிய முப்புரி நூலையுடையவர். கடைந்தெடுக்கப் பட்ட அரிய அமிர்தம் போல்பவர். தூய்மையானவர். பொன் மயமான வீரகண்டையைத் தரித்தவர். முறுக்கடங்கின சடையினையும், மகுடத்தினையும் உடையவர். புண்ணியர். பொய் பேசாத உண்மை உடையவர்களுக்கே இனிய ராவார்.

சரளமந் தார சண்பக வகுள
சந்தன நந்தன வனத்தின்
இருள்விரி மொழுப்பின் இஞ்சிசூழ் தஞ்சை
இராசரா சேச்சரத் திவரை
அருமருந் தருந்தி அல்லல்தீர் கருவூர்
அறைந்த சொல்மாலை ஈரைந்தின்
பொருள்மருந் துடையோர் சிவபத மென்னும்
பொன்னெடுங் குன்றுடையோரே. (11)

பொருள் :—தேவதாரு, மந்தாரம், சண்பகம், வகுளம் (மகிழ மரம்), சந்தனம் இவைகள் நிறைந்த நந்தவனத்தின் இருள் பரவியிருக்கிற உச்சியினையுடைய மதில்கள் சூழ்ந்த தஞ்சை இராசராசேச்சரத்து அமர்ந்த இவரிடத்து, மனத்தைச் செலுத்துதலாகிய அரிய மருந்தை அருந்தி, துன்பம் நீங்கப்பெற்ற கருவூரன் சொல்லிய இப்பாட்டுக்கள் பத்தின் பொருளையறிந்து தெளிதலாகிய ஓர் அரியமருந்தை உடையோர், சிவபதம் என்னும் பொன் மயமான நீண்ட குன்றினை ஏறி அதனைத் தமக்கு இருப்பிடமாகக் கொண்டவர்களாவார்கள். (அதாவது சிவபதத்தை அடைந்து சிவபெருமான் கிருபையைப் பெறுவர் என்பது கருத்து).

திருச்சிற்றம்பலம்.

II

அருணகிரியார்—திருப்புகழ்

" தஞ்சைமாநகர் ராஜகோபுரத்தமர்ந்த பெருமாள்."

(1)

தந்தன தானன தனதான தந்தன தானன தனதான.

அஞ்சன வேல்விழி மடமாதர் அங்கவர் மாயையில் அலைவேனோ
விஞ்சுறு மாவுன தடிசேர விம்பம தாயருள் அருளாயோ
நஞ்சமு தாவுணும் அரனார்தம் நன்கும ராவுமை அருள்பாலா
தஞ்சென வாமடி யவர்வாழத் தஞ்சையில் **மேவிய பெருமாளே.**

பொருள் :—ஆலகால விடத்தை அமுதாக உட்கொண்ட சிவபெருமான் புதல்வா ! உமாதேவியாரால் அருளப்பட்ட பாலனே ! தம்மைச் சரணடைந்தவர்கள் வாழத் **தஞ்சையில் எழுந்தருளியிருக்கும் தலைவனே !** யான், மைதிட்டப் பெற்றனவும், வேல்போன்றனவுமாகிய (வேல் வருத்துமாறு போலக்கண்ணும் வருத்தும்) கண்களையுடைய மாதரின் மோகத்தில் முழுகித் திரிவேனோ ! யான் மேன்மையடையும்படி உன்னுடைய அடிகளைச் சேர அருள்புரியமாட்டாயா?

(2)

தந்த தானனத் தந்த தானனத்
தந்த தானனத் தனதான

அம்பு ராசியிற் கெண்டை சேலொழித்
　　தஞ்ச வேமணிக் குழைவீசும்
அங்க ணரிடத் தின்ப சாகரத்
　　தங்கி மூழ்குமிச் சையினலே
எம்பி ரானுனைச் சிந்தியா தொழித்
　　திந்த்ர சாலவிப் ப்ரமைதீர
இங்கு வாவெனப் பண்பி லுலமைழத்
　　தெங்கு மானமெய்ப் பொருள்தாராய்
கொம்பு போலிடைத் தொண்டை போலிதழ்க்
　　கொண்டல் போல் குழற் கனமேருக்
குன்று போல்முலைப் பைங்கி ராதியைக்
　　கொண்ட கோலசற் குணவேலா
சம்ப ராரியைக் கொன்ற நிவிழிச்
　　சம்பு போதகக் குருநாதா
சண்ட கோபுரச் செம்பொன் மாளிகைத்
　　தஞ்சை மாநகர்ப் பெருமாளே.

பொருள் :—பூங்கொம்பு போலும் இடையையும், கொவ்வைக் கனிபோன்ற உதடுகளையும், மேகம்போலும் கூந்தலினையும், மேருக்குன்று போன்ற தனங்களையுமுடையவளாகிய, குறக்குலம் புகுந்த வள்ளியைத் தலைவியாகக் கொண்ட, நற்குணங்களையுடைய வேலா! சம்பரன் என்பானைக் கொன்றவனாகிய மன்மதனை எரிந்து அழிந்ததாகிய நெருப்புக் கண்ணையுடைய சிவனுக்கு ஞானத்தை ஊட்டிய ஆசாரியனே! மிகப்பெரிய கோபுரங்களும், செம்பொன்னாலாகிய மாளிகைகளையுமுடைய **தஞ்சைமா நகரில் எழுந்தருளியிருக்கும் உயர்ர்ரி பொருந்தியவனே!** கடலில் உள்ள கெண்டை, சேல் முதலியவைகளை வென்று காதிற் குண்டலம் வரையில் நீண்ட அழகிய கண்களையுடைய பெண்களின் இன்பக் கடலாகிய நெருப்பிலே அழுந்தி மீளமுடியாது தவிக்கின்ற இச்சையினாலே எம்பிரானாகிய உன்னை நினையாமல் ஒழித்த இந்திரசாலம்

போன்ற இந்த மயக்கந்திர இங்கு வாவென்று உன் உயர்ந்த குணத்தினால் அழைத்து, எனக்கு மெய்யறிவைக் கொடுத்து அருள் புரிவாய் !

(3)

தந்தன தனதான தானதத்த தந்த
தந்தன தனதான தானதத்த தந்த
தந்தன தனதான தானதத்த தந்த தனதான
கந்தவார் குழல்கோதி மாலையைப்பு னைந்து
மஞ்சளா லழகாக மேனியிற் றிமிர்ந்து
கண்டமா லைகளான ஆணிமுத்த ணிந்து தெருவூடே
கண்டபே ரையெலாம் வாயினிற்கொ ணர்ந்து
வண்பயோ தரபார மேருவைத்தி றந்து
கண்களா கியகூர வேலைவிட்டெ றிந்து விலைகூறி
வந்தபேர் களையேகை யாலெடுத்த ணைந்து
கொண்டுதே னிதழூறு வாயைவைத்த ருந்தி
மந்தமா ருதம்வீசு பாயலிற்பு ணர்ந்து மயல்பூணும்
மங்கைமா ரநுபோக தீவினைப்ப வங்கள்
மங்கியே கிடுமாறு ஞானவித்தை தந்து
வண்டுலா வியநீப மாலைசற்றி லங்க வருவாயே
இந்த்ரதா ருவைஞால மீதினிற்கொ ணர்ந்த
சங்கபா ணியனுதி கேசவப்ர சங்க
னென்றுவாழ் மணிமார்பன் வீரவிக்ரமன்றன்
மருகோனே
எண்டிசா முகவேலை ஞாலமுற்று மண்டு
கந்ததா ருகசேனை நீறுபட்டொ துங்க
வென்றுபே ரொளிசேர்ப்ர காசம்விட்டி லங்கு கதிர்வேலா
சந்த்ரசே கரிநாக பூஷணத்தி யண்ட
முண்டநா ரணியால போஜனத்தி யம்பை
தந்தபூ ரணஞான வேள்குறத்தி துஞ்சு மணிமார்பா
சண்டநீ லகலாப வாசியிற் றிகழ்ந்து
கஞ்சன்வா சவன்மேவி வாழ்பதிக்கு யர்ந்த
தஞ்சைமா நகர்ராஜ கோபுரத்த மர்ந்த பெருமானே.

பொருள் :—கற்பக விருக்ஷத்தைப் பூமியிற் கொணர்ந்த வனும், பாஞ்சசன்யம் என்ற சங்கை உடையவனும், எல்லாப் பொருள்கட்கும் ஆதியாகிய கேசவனும் என்று உலகோர் புகழ வாழும்படியான, 'கவுத்துபம்' என்ற மணியை மார்பில் அணிந்த வனுகிய, திருவிக்ரமாவதாரம் எடுத்த திருமாலின் மருகனே! எட்டுத்திசை, பூமி இவைகள் முற்றும் நிரம்பப் பெற்ற பலம் பொருந்திய அசுரசேனை சாம்பற் பொடிபோல அழிய வென்று, மிக்க ஒளி வீசும்படியான திருமேனியை உடைய வேலனே!

சந்திரனைத் தரித்தவளும், நாகங்களை ஆபரணமாகப் பூண்ட வளும், உலகத்தை உண்ட நாரணி என்ற பெயரை உடையவளும், ஆலகாலவிடத்தை உண்டவளும், உலகத்திற்கெல்லாம் தாயுமாகிய உமாதேவியார் பெற்ற ஞானமிக்கவனே! குறத்தியாகிய வள்ளி யம்மையார் உறங்கும் அழகிய மார்பை உடையவனே! பலமிக்க நீலமயிலாகிய வாகனத்தில் விளங்கி, பிரமனும், திருமாலும், அவ்வவர் வாழ்கின்ற பதிகள் எல்லாவற்றினுக்கும் மேன்மை பொருந்தியிருக்கும்படியான **தஞ்சைமா நகரின் சிறந்த கோயிலுள் அமர்ந்திருக்கும் நலைமையுடைய முருகனே!** வாசனை மிக்க கூந்தலைக் கோதி, மாலை தரித்து, மஞ்சளால் மேனியில் அழகு செய்து கொண்டு, கழுத்தில் நல்ல உயர்ந்த ஆணி முத்துக்கள் பொருந்திய மாலைகளை அணிந்து, தெருவின் நடுவே, கண்டபேர்களை யெல்லாம் அவர்கள்மேல் அன்புள்ளவள் போல அழைந்து வந்து, தனங்க ளாகிய மேருவைத் திறந்து, கண்களாகிய கூரிய வேலை விட்டெறிந்து, விலையைக்கூறி, வந்தவர்களை யெல்லாம் கையினுல் எடுந்து அணைத்துக்கொண்டு தேனூறும் உதடுகளையுடைய வாயை வைத்து உண்டு, மந்தமாருதம் வீசும்படியான படுக்கையிற் புணர்ந்து, மயக்கம் செய்யும் மங்கையரின் அனுபோகமாகிய தீவினைகள் ஒளிமழுங்கிக் கெடுமாறு எனக்கு அறிவைப் புகட்டி, வண்டுகள் உலாவும் கடம்ப மாலை சற்றிலங்க வந்து அருள் புரியாய்!

இணைப்பு ii

இரண்டாம் இராசராசன்*

மெய்க்கீர்த்தி

பூமருவியபொழிலேழும்பொருப்பேழும்புனைநித்திலத்
தாமநெடுங்கொடைபொழிந்ததவளவெண்ணிலாகுளிர்பொதியச்
சுடர்ச்சக்கரவெற்பில்தனதடற்சக்கரவெயிலெறிப்பச்
சினப்புலியுஞ்செங்கோலுமனைத்துயிர்க்குங்காவல்பூணப்
பணியணைமிசைப்பரஞ்சோதிபாற்கடல்நின்றெழுந்தருளி
மணிநெடுமுடி[1]கவித்துநெடுமண்மடந்தையைக்கைப்பிடித்துப்
பகைமடந்தைகொழுநனாகிப்போர்மடந்தையைமணம்புணர்ந்து
பருதிமுதற்குலம்விளக்கிச்சுருதிகளின்முறைவாழ்த்தெழ[2]
விழுந்தஅரிசமயத்தையுமீளவெடுத்துஆதியுகங்
கொழுந்துவிட்டுத்தழைத்தோங்கக்கோடாதறங்குளிர்தூங்க
மாரிவாய்த்துவளஞ்சுரக்கத்[3]தாரணியோர்பிணிநீங்க
நல்லோர்தங்கற்புயரநான்மறையோர்தொழில்வளர[4]
எல்லாருந்தனித்தனியேவாழ்ந்தனமெனமனமகிழ்ந்து
ஒருவருடன்ஒருவற்கும்ஒன்றினுடன்ஒன்றுக்கும்
வெருவருபகைமைமனத்தின்றிவிழைந்துகாத[5]லுடன்சேர
இந்திரன்முதற்றிசாபாலர்எண்மருமொருவடிவாகி
வந்தபடிதரநின்றுமனுவாணைதனிநடாத்தி(ய்)
மாவியானையேபிணிப்புண்பனமணிச்சிலம்பேயரற்றுவன[6]
சொலாடையேகலக்குண்பன[7]தேமாவே[8]கடியப்படுவன;
மாமலரேகடியவாயினவருபுனலேசிறைப்படுவன
காவுகளேகொடியவாயினகள்ளுண்பனவண்டுகளே
பொய்யுடையனவனவேயேபோர்மலைவனவெழுகழனியே

---

*இரண்டாம் இராசராசனின் இரண்டு மெய்க்கீர்த்திகளில் ஒன்று. இது முழுதும் படித்து மகிழ்தற்குரியது. உள்பக்கம் 108 பார்க்க.

பிரதிபேதங்கள். [1]கவித்தானென. [2]பொருள்வாய்ப்ப. [3]வளஞ்சுரந்து. [4]துறைவளர. [5]யரிநகற்றிக்காத. [6]நளவெண்பாப் பாடல் ஈண்டுக் கவனிக்கற்பாலது. [7]கலக்குவன. [8]வடுப்படுவன. [9]சூழ் கழனி.

மைபுடயனநெடுவரையேமருளுடையஇனமான்களே
கயற்குலமேபிறழ்ந்தொழுகும்[10]கைத்தாயரேகடிந்தொறுப்பார்
இயற்புலவரேபொருள்வேட்பார் இசைப்பாணரேகூடஞ்செய்வார்
இவன்காக்குந்திருநாட்டில்[11] இயல்விதுவெனமின்றுகாவல்
நெறிபூண்டுமன்றியல்லதுநினையாது
தந்தையிலோர்க்குத்தந்தையாகியுந்தாயிலோர்க்குத்தாயாகியு
மைந்தரில்லோர்க்குமைந்தராகியுமன்னுயிர்கட்குயிராகியும்
விழிபெற்றபயனென்ன அமையப்பெற்றவருளெனவும்
மொழிபொரு[ளா-மிவ]னெனவும்முகம்பெற்றபனுவலெனவும்
எத்துறைக்கும் இறைவனென்னவும்வரஞ்செயும்பெருந்தவ
[மெனவும்
முத்தமிழ்க்குந்தலைவனென்னவும்மூன்றுலகின்முதல்வனெனவும்
அரசியற்கைமுறைநிறுத்தியல்லவைகடிந்தாறுய்த்துப்
பொருகலியினிருளகற்றிப்புகழென்னுநிலாப்பரப்பிக்
கன்னடருங்காலிங்கருந்தோற்றவருஞ்சிங்களருங்
கைகயருங்கொங்கணருங்கூபகருங்காசிகருங்
காம்போதருங்கோசலருங்கொங்தளரும்கப்பளரும்[12]
பப்பளரும்பாஞ்சலரும்போப்பளரும்பூலுவரும்
மத்திரருமாராட்டரும்வந்தவருமாகதருங்
கொடிநுடங்குகனக்கோபுரக்கொற்றவாசலில்வந்திண்டி
[13]கொட்பாவயரப்பாவலரொராவகற்றிக்
கருமாமுகில்திருநிறத்துக்கனகளப[14]ராஜராஜன்
திருமார்பிலுந்திருத்தோளிலுந்திருமனதிலும்பிரியாது
பற்றூர்குழலியர்க்கொருசூளாமணிரத்நமென்ன[15]
சிந்தாமணிமஹாரத்னம்திலதசோள[16]குலரத்னம்
[17]பூமகளும்ஜயமகளும்புகழ்மகளும்புவிமகளு
நாமகளுந்தனித்தேவிநகதுங்கற்கிவளென்ன
பாரரசர்பெருமையுட.................டென்றரற்றப்
பேரரசுதனிநடாத்திப்பெண்ணரசாய்முடிசூடி
உடனுணையுமுடனிருக்கையுமுடனரசும்உடன்சிறப்பும்

---

[10]பிறழ்ந்தொழுக்கும். [11]'திருநாட்டின் இயல்பிது' வென்று வாசிக்க. [12]சிலவற்றிலில்லை. [13]இவ்வடி விளங்கவில்லை. [14]கற்கள்வன். [15]'என்ன' சிலவற்றிலில்லை. [16]சோழ. [17]பூமகளிலும், சிலவற்றிற் காணப்படுகிறது.

கடனுகவேபடைத்தருளி அறம்புரக்குங்கருணைவல்லி
தவனவயல்பசும்புரவிகட்வுட்டேர்கடாவவருந்
தவனகுலத்துலகந்தொழவந்தருளிசந்த்ரவுதய(ம்)[18]
ஞானமுதற்குலநான்குநல்லொழுக்கமும்பெருங்கற்பும்
பேணுமயில்ராஜராஜன்பிரியாவேளைக்காரி[19]
அகலாதமாதாவென்றுரணங்களொருநான்கும்
புகலவருந்தனிநாயகிபுவனமுழுதுடையாளும்
அக்கிரமத்தொழிலால் அருள்மழைபொழிகிளர்வெண்குடைச்
சக்ரவர்த்தி[20]ஜனநாதன்தரணிபாலன்தனிநாயகி
ஆரலங்கமலர்ச்சோலையிலுலாவுங்கிளிதன்காதற்
பேரருளாமொருபாற்கடல்விளையாடும்பேடையன்னம்
பேர்படைத்தசிலைநுதல்மயில்பூலோகசுந்தரியாம்
பேர்படைத்தநான்முகத்தோன்பெரும்படைப்பைவளர்க்கும்பணை
வையமேத்துஞ்சமந்தகமணிமாதவன்புனைகவுத்துவமணி
தையலார்க்கொருசூளாமணிசதுர்வேதசிந்தாமணி
புண்ணியமொருவடிவுகொண்டுபுகழென்னுமணிபுனைந்து
பெண்ணியல்புதனதாகப்பிறந்ததெனச்சிறந்தபேதை
மன்னவர்தந்தேவியர்நின்வழியடியோமடியோமென
முன்னின்றுதொழுதேத்தமுதன்மைபெற்றமூலநாயகி
இனம்பொழியுங்கவிராஜன்யானையோடுதீதாடத்
தனம்பொழியும்ராஜராஜன்தாய்வேனைதரித்தபொற்கொடிJ
இசைமுழுதுங்குடைமுழுதுங்குணமுழுதும்ஈண்டுற்று
திசைமுழுதுமண்முழுதுந்திருமுழுதுமுடையாளொரு
முந்தைமுழுதுலகுய்யமுடிசூடும்ராஜபண்டிதன்
தன்[மன]முழுஒருசீர்த்துடையதேவிதரணிமுழுதுடையாளும்
பார்வாழவும்மண்வாழவும்பனுவல்வாழவும்[மனுவாழவும்]
சீர்வாழவுமலாடகுலத்தவதரித்துத்திசைவிளக்கு
மேண்மையுடன்பெருங்கீர்த்திமண்மிசைவளர்க்குங்குயில்
உலகுடைமுக்கோச்கிழானடிகளென்னுமலகில்கற்பி
லரவிந்தமடையுந்திருந்தியதன்பெருங்குணத்திற்
சிறந்தோங்கியறந்தழைக்கும்மருந்ததியாமென்னவரும்
பெருமையும்அவனிமுழுதுடையாளுமன்னியபெரும்

---

[18]சந்தர உதயம். [19]காறி என்று காணப்படுகிறது. [20]குடை ஸக்ரவர்த்தி.

புகழ்படைத்ததென்னவன்கிழானடிகளும்ஊழியூழி
பலகற்பம்வாழிமணம்புணர்ந்திருப்பஉதயகிரி
உச்சியேறிமதிவெண்குடைபுதுநிழற்கீழ்ச்சந்திரமுக
மண்டலத்துத்தாமரைக்குள்செம்பவளவாய்இந்த்ரநீல
குஞ்சரமோடிளம்பிடியுடனிசைந்ததெனச்,

செம்பொன் வீரசிம்மாசனத்துப் புவனமுழுதுடையாளொடும் வீற்றிருந்தருளிய கோபரகேசரிபன்மரான திரிபுவனச்சக்கரவர்த்திகள் **ராஜராஜ தேவர்க்கு** யாண்டு ஏழாவது கன்னிநாயிற்று அபர பட்சத்து நவமியும் புதன்கிழமையும்பெற்ற ஆயில்யத்துநாள்......

திருவாரூர்ச் சோமசுந்தர தேசிகர்—செந்தமிழ். XXVI பக். **471—4.**

